

జూన్ 2004



Rs. 10 /-

# చందమామ



జీవితానికి  
గొప్పమార్గం  
ఈ పత్రిక ద్వారా

**G-man**





## చందమామ

నిర్వహిస్తున్న

### “కలలు కందాం, రండి!” పోటీ

భారత రాష్ట్రపతి డా. ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలాం పిల్లలతో ముచ్చటించేప్పుడల్లా, “దేశ భవిష్యత్తును గురించి గొప్పగా కలలు కనండి. నిరంతర కృషితో కన్న కలలను సాకారం చేసుకోండి,” అంటూ పిల్లలకు ఉత్తేజం కలిగిస్తూ పిషయం మనకు తెలుసు. రెంట్లక్ దినం సందర్భంగా జనవరి 25వ తేదీ ఆయన దేశాన్ని ఉద్దేశించి ప్రసంగించారు. ప్రసంగానంతరం కొందరు పిల్లల చేత ఒక ప్రమాణం చేయించారు. మన యువపాఠకుల కోసం పది అంశాల ఆ ప్రమాణం ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాం:

1. నేను శ్రద్ధగా చదివి, అంకితభావంతో పనిచేస్తాను. చేసే ప్రతి పనిలోనూ నైపుణ్యం సాధిస్తాను.
2. కనీసం పదిమంది నిరక్షరాస్యులకైనా చదవడం, రాస్తూ ఉండే నేర్పుతాను.
3. కనీసం పదిమొక్కలైనానాటి వాటిని జాగ్రత్తగా పెంచే బాధ్యతను చేపడతాను.
4. గ్రామ సీమలకూ, పట్టణ ప్రాంతాలకూ వెళ్లి, అక్కడ తాగుడు, జూదం లాంటి దుర్వ్యసనాలకు లోనైన వారిలో కనీసం ఐదుగురినైనా, ఆ వ్యసనాల నుంచి శాశ్వతంగా బయటపడేలా చేస్తాను.
5. సాటి వున్న పులి బాధలు పొగొట్టడానికి కాయ శక్తులూ ప్రియ త్విస్తాను.
6. ఎలాంటి కుల వుత్త భాషా భేదాలనూ పాటించను.
7. నిజార్లు తీగా ఉంటూ, అవినీతి రహిత సివ్వాజం కోసం పొట్టు పడతాను.
8. అదర్శ పౌరుడిగా పెరిగి పెద్దవాడినై నాకుటుంబ గౌరవం పెంపొందడానికి కృషి చేస్తాను.
9. పూసనీక, శారీరక వికలాంగుల విపట్టాన్ని హింగా ఉంటూ, వాళ్ళు కూడా వున్న అందరిలాగే పూపూలు జీవితం సాగించడానికి దోహదపడేలా శ్రమిస్తాను.
10. నాదేశ అభివృద్ధి, నాదేశ ప్రజలు సాధించే ఘన విజయాలనూ పూసీ ఆనందిస్తూ, సంగర్వంగా వాటిని చాటి చెబుతాను.

ఈపది అంశాలను సాధించడానికి మీరు చేసినదేమిటో వివరిస్తూ క్లుప్తంగా ఒక వ్యాసం రాసి వచ్చే స్వాతంత్ర్యదినంలోగా మాకు పంపండి. ఈ సందర్భంగా మన బాలబాలికలకు చందమామ ఒక వ్యాసరచన పోటీ నిర్వహిస్తోంది. 8 నుంచి 15 సంవత్సరాలలోపు పిల్లలు ఈ వ్యాసరచన పోటీలో పాల్గొనవచ్చు.

**ఉత్తమ పుష్ప వ్యాసం సుంబర్ 2004**

సింఛికలో ప్రిచు రింపిబధు తుంది.

పోటీలో పాల్గొని  
ఆకర్షణీయమైన  
బహుమతులు  
గెలుపొందండి!

ఆఖరు తేదీ  
ఆగస్ట్ 31,  
2004

నిబంధనలు, బహుమతుల వివరాలు, ఎంట్రీలతో జతచేయవలసిన కూషన్ కోసం జూలై 2004 సంచిక చూడండి!



# ఒలింపిక్ క్వీజ్ కాంప్లెక్స్

## & చందమామ

బంపర్ బహుమతి

ప్రథమ బహుమతి



తెమిరాలు

ద్వితీయ బహుమతి



హార్వెస్ట్ నోట్బుక్



ఆర్టిక్ కంప్యూటర్

2004 మే లో ప్రారంభించబడిన న్యూట్రీన్-చందమామ ఒలింపిక్ క్వీజ్ కాంప్లెక్స్ ఆరునెలల వరకు కొనసాగుతుంది. కింద ఇవ్వబడే ప్రశ్నలు అనివార్యంగానూ, క్రిడల్ విరిజ్ఞానాన్ని పంపొందించేవిగానూ ఉంటాయి. వాటికి సరైన సమాధానాలను ఎంపికచేసి, ఎంట్రీ ఫార్మాన్ని పూర్తిచేసి, న్యూట్రీన్ చాక్లెట్స్ వర్క్స్ థ్రి 2 డేర్లతోపాటు ఈజిప్ట్ కలిగించివు గింమీ తేదీలోగా న్యూట్రీన్ చందమామ కాంప్లెక్స్, చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్, 82 డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈస్ట్ వ్యాంట్లాంగల్, చెన్నై - 600 097కు పంపించండి.

ఇది ఒక అఖిల భారత పోటీ. ప్రతినెలా ఈజిప్ట్ కనీసం చూడండి. పోటీలో పాల్గొనండి. నెలనెలా 3 కోటి కామెరాలు, 10 కాల్యూకులేటర్లు, 50 నూట్రీన్ స్వీట్స్ హాంపర్స్ వల్ల సిగా (ప్రభుత్వ, ద్వితీయ, త తీయ) బహిష్కరణలుగా ఇవ్వబడతాయి. 5 నెలల పోటీ అనంతరం, 6వ నెలలో జరిగే బంపర్ డ్రాలో, విజేత సాధారణ బహిష్కరణ వల్ల పాటు ఒక విద్యనలకంప్లెక్స్ లు కూడా అందు కుంటున్నాయి. 6 నెలలు జరిగే అన్ని పోటీలలోనూ పాల్గొనేవారికి వూత్రపు బంపర్ డ్రాలో పాల్గొనే అర్హత ఉంటుంది. బంపర్ డ్రా ఫలితాలు డిసెంబర్ నెలలో బెంగళూరు తెలియజేయ బడగలము

## న్యూట్రీన్-చందమామ ఒలింపిక్ క్వీజ్ కాంప్లెక్స్-2

మీకు తెలుసా?



ఒలింపియాలో గత వూర్క్స్ 25వ తేదీ ఒలింపిక్ జ్యోతి వెలిగించబడింది. ఈ సందర్భంగా పిమ్మి టూర్స్ బేరర్ అయిన ఒలింపిక్ సహకరిన త్రయ రికార్డులు గాల్గొన్నది అది అప్పగించబడింది. ఆ జ్యోతి జూన్ 10వ తేదీ ఇండియా గుండా వెళుతుంది.

క్రింది ప్రశ్నలపై జాగ్రత్తగా చదివి సరైన సమాధానాన్ని ఎన్నికగా బాక్స్ లో టిక్ [✓] వూర్క్స్ హా చించండి.

- ఒలింపిక్ వూ రికార్డు రేస్ లో రికార్డు చేయ బడిన అత్యంత వేగవంతమైన సమయం ఎంత?
 

<input type="checkbox"/> 2 గంటల 19 నిమిషాల 21 సెకన్లు	<input type="checkbox"/> 2 గంటల 9 నిమిషాల 21 సెకన్లు
<input type="checkbox"/> 2 గంటల 9 నిమిషాల 41 సెకన్లు	
- ఒలింపిక్స్ ఫరుముల లాంగ్ జంప్ లో ప్రపంచ రికార్డు దక్కించుకున్న వారెవరు?
 

<input type="checkbox"/> డాల్ఫిన్ ఆస్టిన	<input type="checkbox"/> జీన్ గార్లియా	<input type="checkbox"/> బాట్ మెన్
--	--	------------------------------------
- స్టేల్ ప్యూజంబల్ అందు కున్న అత్యధిక ఎత్తు ఎంత?
 

<input type="checkbox"/> 1.95 మీటర్లు	<input type="checkbox"/> 2.00 మీటర్లు	<input type="checkbox"/> 2.05 మీటర్లు
---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------
- 1988 ఒలింపిక్స్ ఆసియా లోని ఏ నగరంలో జరిగింది?
 

<input type="checkbox"/> బాక్స్	<input type="checkbox"/> సియోల్	<input type="checkbox"/> బీజింగ్
---------------------------------	---------------------------------	----------------------------------
- ఈ నెల సందికలో వెలువడిన న్యూట్రీన్ అడ్వర్టైజ్ మెంట్ లో మొత్తం ఎన్ని (టి) 'l'లు ఉన్నాయి లెక్కగట్టండి. మొత్తం (టి) 'T'ల సంఖ్య ఎన్ని?
 

<input type="checkbox"/> 10	<input type="checkbox"/> 16	<input type="checkbox"/> 14
-----------------------------	-----------------------------	-----------------------------

సూచనలు: • వూర్క్స్ చందమామ సెంట్రల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ లు గాని, వారి వద్ద ముగ్గు గాని ఈ పోటీలో పాల్గొన కూడదు. • న్యూట్రీన్ విజేతలపై ఎంపికమొసామూ న్యూట్రీన్ సెంట్రల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ అంటుంది. • వూర్క్స్ సెంట్రల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ 15 ఏర్పాట్లపై పిమ్మి మూడవ ఈ పోటీలో పాల్గొనడానికి అర్హులు. • పోటీలో పాల్గొనడం లేదా ముగ్గు గాని గెండ్ల ప్రత్యేక హక్కు ఒక్క న్యూట్రీన్ వూర్క్స్ అంటుంది. • వయస్సు ప్రతి మేరకానికి ఒక్క సెంట్రల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ జాబ్ వారి. • అన్ని సరైన సమాధానాలుగల ఎంట్రీల నుంచి లాంటి విజేతల ద్వారా విజేతలపై ఎంపిక చేయడం వల్ల గ్రాంట్ అంది. • విజేతలకు పిమ్మి ద్వారా సమాధానం తెలియజేయ బడదు. • బహిష్కరణ విజేతలకు వల్ల లు గానగ్రాంట్ ఇవ్వబడదు. • బహిష్కరణ విజేతలకు ఇచ్చే గ్యారంటీ వారి సత్ కర్మ లకు సంబంధించినది కాదు. • ఒక పోటీలో నెలకు ఒకే ఒక ఎంట్రీ వూర్క్స్ పోటీలో. • అలాంటి ఒకే ఒక పోటీలో గాని, మొత్తం ఆరు పోటీలలో గాని పాల్గొనవచ్చు. • ఎంట్రీ ఫార్మాట్ ఎలాంటి సత్త ప్రకారం అంగీకరించబడదు. • ఎంట్రీ ఫార్మాట్ పై ప్రతి మేరకానికి, పోటీలపై ప్రతి విజేతలకు పిమ్మి అంగీకారం ఇవ్వబడుతుంది. • వూర్క్స్ సెంట్రల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ ఎంట్రీలకు అంగీకరించబడదు. అన్ని సరైన సమాధానాలుగల ఎంట్రీలు రాష్ట్రాలకు, ఏకమూల సరైన సమాధానాలుగల ఎంట్రీలు సంబంధిత డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ వద్ద గ్రాంట్ అంది. • న్యూట్రీన్ విజేతలపై వీరి విజేతలకు.

ముగింపు తేదీ : 30 జూన్ 2004

వూర్క్స్ : .....

వయస్సు : ..... తరగతి : ..... ముగింపు తేదీ : .....

ఇంటి చిరు నామం & పిన్ కోడ్ : .....

సంతకం : .....



India's largest selling sweets and toffees.



ఈ నెల విశేషాలు

సంపుటి 110

జూన్ 2004

చందమామ

సంచిక: 6



భల్లూక  
మాంత్రికుడు-8

13



స్వార్థంలో పరోపకారం!  
(బే.క)

19



వెళ్ళు కథ-6

49



పుద్గుడి సమయోచిత బుద్ధి!

55

## ఈ సంచికలో...

- ★ ఉప్పగొగ్గార! ... 7 ★ నగలపీచ్చి ... 8 ★ భల్లూక
- మాంత్రికుడు - 8 ... 13 ★ స్వార్థంలో పరోపకారం! (బే.క) ... 19
- ★ భారత దర్శిని ... 25 ★ పు న ప్తి ర్వుగాధలు : పీసీనారి కోరిన
- వరం! ... 26 ★ చందమామ పు కబు ర్లు ... 29 ★ కథల పొటీ ... 30
- ★ జీ-వే న సాహసిక త్యాలు ... 31 ★ బాటసారీలు ... 43 ★ అంచగొండి
- (జా.క) ... 46 ★ విష్ణు కథ-6 ... 49 ★ వివిధ దేశాల కథలు :
- వ థ్చ డి సమయోచితబుద్ధి! ... 55 ★ లోభి-పిగటివేషగాథ ... 59
- ★ కోపిదారి - భయ స్థి త్త ... 62 ★ ఆర్య - 12 ... 63 ★ వంటగ్యాఱ
- పోరు మిచేద్దాం! ... 67 ★ విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ... 68
- ★ ఫోటో వ్యాఖ్యల పొటీ ... 70



### SUBSCRIPTION

For USA and Canada  
Single copy \$2  
Annual subscription \$20  
Remittances in favour of  
Chandmama India Ltd.

Subscription Division  
CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony  
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097

E-mail:

subscription@chandamama.org

చందా

2004 జూలై సంచిక పు చి విడి సెటి తూ . 12.00

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్ని దేశాలకు పన్నుండు సంచికల తూ : 900

ఇండియాలో బుక్ షాపు ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, పు నితర్థర్ ద్వారాగానీ  
'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు రిటెన్ డి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 98412-77347

email : advertisements @chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers.  
Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.





వ్యవస్థాపకులు  
చి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

## బృహత్తర కార్యక్రమం!

క్రమంచంలోకెల్లా అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్యమైన మనదేశంలో మరొకసారి సాధారణ ఎన్నికలు విజయ వంతంగా వు గిశాయి . వు న లోకసభకూ, కొన్ని రాష్ట్రాల శాసనసభలకూ ఎన్నికలు జరిగాయి . మదకోట్లకు పేబుద్ధజనభాతో, ఆసుత్రి హీహూ చల పిర్యంతం విస్తరించినని విశాల దేశంలో ప్రజాస్వామ్య బద్ధంగా ఎన్నికలు నిర్వహించడం సామాన్యమైన విషయం కాదు. పటిష్ఠమైన ప్రభుత్వ యంత్రాంగంతో విస్తృతమైన ఏర్పాట్లు జరగాలి. వేలాది పోలింగ్ కేంద్రాలు , అధు నిక యంత్రాలు , లలాది వుంది సీబ్బంది, పోలీసులు , పారా పులిటరీ బలగం-ఇవన్నీ కలిపి నిర్దిష్ట సమయంలో, ఎన్నికల యజ్ఞాన్ని ప్రశాంతంగానూ , విజయ వంతంగానూ నిర్వహించాలి . భారత ప్రజలు ఎన్నికలలో పాల్గొని పిడ్నాలగవ లోకసభను ఎన్నుకున్నారు . అలాగే ఆంధ్రప్రదేశ్లో సహా కొన్ని రాష్ట్రాలకు నూ తన శాసన సభలు ఎన్నికయ్యాయి . ఎన్నికల భారతాన్ని యా వత ప్రపించం ఆసక్తితో తిలకించింది!

ఇరవైయవ శతాబ్దంలో వలసపాలన అంతరించి స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించినప్పటికీ, పలు దేశాలు దానిని ప్రజాస్వామ్యంగా వులు వు కోలేక పాయాయి . అవి ఇంకా నియంతృత్వం, స్వేచ్ఛ పాలన కిందే కొనసాగు వున్నాయి . అయితే, భారతదేశం ప్రజాస్వామ్య దేశంగా పరిధివిల్లుతోంది. ఇది మనమెంతయినా గర్వించతగ్గ విషయం!

అయితే, ఒక్కొక్కసారి, ఒక్కొక్క చోట పార్టీ సిద్ధాంతాలను పక్కనపెట్టి-జాతి, కుల, వుతాల ప్రాతిపదికపై ను ప్రతినిధులను ఎన్నుకోవడం జరుగుతోంది. ఇది ఎంతయినా గర్వించ తగ్గ విషయం. దేశం యిట్టికాదు ; వును పులని గురజాడ అన్నాదు . అలాగే శ్రీ అరవిందులు భారతమా తను దివ్య స్వరూపి శీర్షంగా ఆభివర్ణించారు . వున ప్రతినిధులు గా వుంచి వ్యక్తులు , వుంచి వూర్గులలో ఎన్నికలు నప్పిడే ఆ వూటలకు స్థైర్యం ఏర్పడతంది.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>





GET YOUR COPY  
AT YOUR DOORSTEP  
FOR ONE YEAR  
FOR JUST  
RS. 120/-

A TREASURE-TROVE FOR TALENTED TOTS



**Junior**  
CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN  
AND ACTIVITY MAGAZINE.



- Games, puzzles, riddles, stories, colouring activity and more...

- Good habits grow when young. Check out articles and features in which values are taught subtly and let your child learn about Indian culture and heritage.



**PAGE AFTER PAGE WILL KINDLE YOUR CHILD'S IMAGINATION**

Mail the form below along with the remittance to : Subscription division,  
Chandamama India Limited, 82 Defence Officers' Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

## SUBSCRIPTION FORM

Please enrol me as a subscriber of Junior Chandamama.

I give below the required particulars:

Name : ..... Address : .....  
.....  
.....PIN Code : .....

I am remitting the amount of Rs.120/- for 12 issues by Money Order/Demand Draft/  
Cheque No..... on..... Bank .....  
branch drawn in favour of Chandamama India Ltd., encashable at Chennai (outstation  
cheque to include Rs.25/- towards Bank Commission).

Place : .....

Date : .....

Signature



# ఉప్పుగోంగూర!

సి బ్బరామయ్య, తుమ్మలచెరువు గ్రామంలోని ఆస్తిపరుల్లో ఒకడు. అంత ఆస్తివున్నా ఆయనకు కొత్త కుల్ల సూరి, చంద్రం కారణంగా ఎప్పిత్తా దిగ్గల్ల గా మూడేది. వాళ్ళిద్దరూ పదే, పన్నెండేళ్ళ వయసువాళ్ళయినా, ఏమాత్రం లోకజ్ఞానం లేని అవూయ కుల్ల గా పివర్తించేవారు.

ఒకసారి సి బ్బరావు య్య ఇంటికొచ్చిన పోర్ గూరి బంధు వోకాయన, “కొత్త కులగ్గ రించి ఆట్టే దిగ్గల్ల పిడకు. పూ ఊర్ల కు కొత్తగా ఒక పిండిత్తు త్త వచ్చాత్తు. ఆయన పుత్త ప్పిల మన్మత్వంలో పున్న లోపాలను, సూక్ష్మంగా అంచనా కట్టి సరిదిద్దగలడు,” అని చెప్పాడు.

సుబ్బరామయ్య, పండితుణ్ణి చూడబోయాడు. ఆయన సుబ్బరామయ్య చెప్పినదంతా విని, “పుత్త ప్పిల్లో కొందర పురీ తెలివెగలవాళ్ళన్నట్టే, పురీ అపూయ కుల్ల ఉండడంహాజం. నేనే ఏదో ఒకరోజు, ప్పి ఇంటికొచ్చి నీ కొత్త కుల్లి పిరీంచి పూస్తాన,” అన్నాత్తు.

వారం తర్వాత పిండిత్తు త్త, సి బ్బరావు య్య ఇంటికి వచ్చాత్తు. ఆ సమయంలో సి బ్బరావు య్య కొత్త కులిద్దరికీ పిళ్ళెంలో అన్నం వడ్డిస్తాన్నాత్తు. పోల్సు ప్పీ ద ఉప్పి గోంగూర ఒక పాత్రలో ఉత్త కుత్తున్నది.

సూరి, చంద్రం ఆ గోంగూర కవాలన్నారు. పిండిత్తు త్త వాళ్ళతో, “అది ఉప్పి చాలా ఎక్కువగా మూడే ఉప్పిగోంగూర. అన్నం ఒకప్పుద్ద తిని దానెక్కు ఒకసారి పూ డండిసిరిపో త్తుంది!” అన్నాత్తు.

అన్నదమ్ముల్ల తినడం ప్రారంభించారు. అంతలో చిన్నవాడు, “అన్నయ్య ఉప్పి గోంగూరకేసి రెండుసార్లు చూశాడు. వాడికి తప్పక జబ్బు చేస్తుంది,” అన్నాడు.

అప్పిత్తు పిండిత్తు త్త, సి బ్బరావు య్యతో, “నీ కొత్త కులిద్దరిలో చిన్నవాడు కాస్త తెలివైనవాడు! పుంధు గా వాడితోనే విద్యాబోధ ప్రారంభిస్తాన,” అన్నాత్తు.







## నగలపిచ్చి

శేఖర్ డికి పూడేళ్ళ వయస్సు లోనే తల్లి పోయింది. పిల్లవాడి అలనా పాలనా చూడలేక, తండ్రి గృహస్థుని, పులిహంసా అనే అమ్మయిని రెండో పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. ఆమె కాపరానికి వచ్చి నెల తిరక్కుందానే, ఆమె గంపిగంపాళి అనే విషయం తెలిసిపోయింది, గృహస్థుని కి.

పులిహంసాళి, భర్తను లెక్క చేయకాదు. డబ్బు తన ఆడంబరాలకు విచ్చల విడిగా ఖర్చు చేసేది. ఆమెకు తగని బంగారం పిచ్చి!

మూడేకరాల పొలం మీద వచ్చే ఆదాయంతో గుట్టుగా సంసారం నెట్టుకు వస్తున్న గృహస్థుని కి, పులిహంసాళి దుబారా ఖర్చులు తలకు వుంచిన భారంగా తయారయ్యాయి. పులిహంసాళి, శేఖర్ డికి సిద్ధాల్స వచ్చిన లగాయత, ఇంటి పని అంతా వాడి చేతనే చేయించేది. ఇంట్లో పని ముగిసాక బడికి వెళ్ళి శ్రద్ధగా చదువు వేసేవాడత శేఖర్ డి. వాడికి గ్రామంలో నేపథ్య పేరరగతుల బడిలో చదివి, పుచ్చి విద్యావంతుడై కావాలన్న కోరిక మూడేది.

అల్లుతే, పులిహంసాళి, శేఖర్ డి పేర్లదులకు అడ్డు చెప్పింది. ఆమె, శేఖర్ డితో, “ఇప్పటికి చదివింది చాలు! వీ నాన్న ఏం జప్తుందార కాదు. పొలం పిన్నల్లో పిడి పుట్టిపిన్న కున్న వాడికి ఈ పాటి చదువు మరూడా అనవసరం!” అన్నది కోపంగా.

కానీ, గృహస్థుని ఆలోచనలు వేరు. అతడు, పులిహంసాళితో, “పుచ్చునన్నది వీడే కుడే. వాణ్ణి బాగా చదివిద్దాం. పేర్లదు ముఖ కొంత ఖర్చుతో కూడినవి కనక, అవసర పిడితే ఒక అరెకరు పొలం అమ్ముద్దాం. వాడై చదివి తెలివిమంతుడై వ్యవసాయాన్ని మరింతగా వద్దించేయలడు,” అన్నాడు.

ఆ పూటలకు పులిహంసాళి, గృహస్థుని వీడ విరుచుకు పిడి, “ఆరు నూరైనా ఒక్క అడుగు పొలం కూడా అమ్మడానికి వీలు లేదు!” అన్నది తీవ్రస్వరంతో.

ఇది జరిగిన రెండు రోజుల తర్వాత, పట్నం నుంచి ఒక వ్యక్తి గురుస్వామిని వెతుక్కుంటూ వచ్చి, ఒక సింఛీని అతడి చేతికిచ్చి,

మాచిరాజు కామేశ్వరరావు



“అయ్యో, పిట్టంలో ధాన్యం వ్యాపారం చేసి కునే నీలకంఠంగార్లు, నన్ను పింపార్లు. ఆయనకు మీరు ఎప్పుడో ఈ పిడివేల రూపాయలు సహాయం చేశారట! ఇప్పడాయన వ్యాపారం పూర్తి పిట్టలూ ఆరు కాయలుగా పుంచి స్థితిలో మన్నది. ఎటొచ్చి ఆయన ఆరోగ్యం మాత్రం ఏప్రంత బామాడమలేదు. మీ బుణం తీర్చకుండా కాలం చేస్తానెమో అని ఆయన బెంగ!” అని నవ్వు స్కరించి వెళ్ళిపోయాడు.

గృహస్థుని సంతోషంగా భార్య పుహి కాళితో, “అన్న కోకుండా లక్ష్మీదేవి, వున ఇంటి తలుపు మితట్టింది. ఈ డబ్బులో కొంత ఖర్చు చేసి శేఖరుడికి పేర్లప్పు ముచ్చట చెప్పిస్తాను. పొలంలో కొంత అప్పు వలసిన అమీరు లేదు,” అన్నాడు.

ఆమెటనే పుహికాళి గృహస్థుని పుంచి డబ్బు సించిలాగేని కుని, “శేఖరుడి చదువు చట్టు బండలూ! పేపారం మూ పేర్లప్పు వునవరాలి పేళ్ళి. ఈ డబ్బుతో చంద్రహారం కొన్న కుండాను. సాయంత్రం పిట్టణంలోని నగలు దుకాణానికి వెళదాం,” అన్నది.

ఆ దామిటనే మాడి ఇంద్రా పూన్తిన్న శేఖరుడు తండ్రి దిగులు పిడుపు న్నట్టు గమనించి, అతడి చేర్చు పిట్టకుని, “పానీలే, నాన్నా! పీన్నప్పు పుచ్చట కాదనకు. నేను చదువు ముక్కుపేట్టి, పొలంపిన్న ల్లో నీతో పాటు మాటాను,” అన్నాడు.

ఆ సాయంత్రం పుహికాళి నగలు దుకాణానికి వెళ్ళి, ఈన్న పిడివేలతో పాటు, మరి రెండు వేలు గురుస్వామి చేత ఖర్చు పేట్టించి చంద్రహారం కొన్న కున్నది.

చంద్రా పు



బాధ గ బండిలో తిరుగు స్రియాణ పుయ్యార్లు. ఆ నిరికి చీకటి పిడుపు న్నది. వాళ్ళ బండి కొంతదూరం వెళ్ళాక, వెనక పుంచి వచ్చిన గృహస్థుడి ఒకటి వాళ్ళ బండిని దాటుకుని వేగంగా వెళ్ళింది. అలా వెళ్ళి న్నప్పుడు గృహస్థుడి నుంచి ఏదో వస్తువు కిందపడింది. దానిని వాళ్ళ గమనించ కుండానో, వెనకనే బండి మున్నదన్న భయం తోనో హిడాపుడిగా వెళ్ళి పోయారు. గురు స్వామి దంపతులు వస్తూన్న బండి అక్కడికి రాగానే, దారి పక్కన పిడి మున్నదాన్ని తీసి కు రమ్మని పుహికాళి బండి మాణ్ణి మిత పూర్తి పించింది.

బండిని ఆపి బసివయ్య వెళ్ళి దాన్ని తెచ్చాడు. అది పున్న పిడివేల చిన్న కొయ్య పెట్టె. వాడు దాన్ని తెరిచి పూశాడు. పుల మిలా మెరుస్తూ బంగారు వడ్డాణం కని





పీచగానే పిట్టరాని ఆనందంతో, “అహ!” అన్నాడు.

పు హింకాళివెంటనేవడ్డాణాన్నితీసుకుని, “పిట్టణం ప్రియాణానికి బండికట్టించింది నేను. ఆ పేట్టెను తెచ్చునిమీరవూర్తించింది నేను. అందు వల్ల వడ్డాణం నాదే,” అన్నది.

బసివయ్య పేదగా అరుస్తూ, “గుర్ర బండి నుంచి అది కింద పడడం నేనూ చూశాను. దాన్ని తెచ్చింది నేను,” అంటూ తగ్ర ముసారంబించాడు.

గుర్ర స్వామి భార్యతో కాస్త కఠినంగా, “కాళి, నీది పురీ అన్యాయం,” అన్నాడు.

పు హింకాళి కోపంగా అతడికేసీ చూసి, బసివయ్యతో, “కావాలంటే పూట్లాడిన దానికి అదనంగా బండి బాధ గవంద రూపాయలిస్తాను, తీపుకో. ఇక పూట్లాడవద్దు,” అన్నది నిష్పిర్ణయం.

జూన్ 2004

బసివయ్య పురీ పూట్లాడలేక ఏదో పున ప్రిలో గొణుక్కుంటూ మూడిపొయ్యాడు.

పుర్ర నాడు తెల్లవారాక, శేఖరుడు బండి బసివయ్య ద్వారా పిట్టణం నుంచి తిరుగు ప్రియాణంలో జరిగినదంతా విని, ‘‘ఆ వడ్డాణాన్ని పొగొట్టుకున్న వాళ్ళ చాలా బాధ పడి మూటావు. దానిని గ్రామాధికారికి అప్పి గించడమే న్యాయం. కాబట్టి నువ్వు ఆ సంగతి గ్రామాధికారికి చెప్పు,’’ అన్నాడు.

‘‘అలా చేస్తున్నావేమిటి? నాకు దొంగ తనం అంటగట్టవచ్చు. పేగ్గా, అది జమీందారీకి చెందిన గుర్రబృందం. ఆ నగపొయినంత పూత్రాన వాళ్ళకు పురి నిగిపొయ్యే దేం లేదు. చేతనైతే మీ పిన్నమ్మ నుంచి ఆ నగను నేను రాబట్టే మార్గం చెప్పు,’’ అన్నాడు బసివయ్య.

‘‘పిరుల సొప్పు ఆశించడం తప్పి. లాభ నష్టాలు పూడకుండా ఎవరి సొప్పు వారికి అప్పగించాలి. ఆ వెళ్ళిన బండి జమీందారీకి చెందినదంటున్నావు గనక, సరాసరి జమీందారుకే చెప్పుకో. అదే నీకు మంచిది. లేకుంటే చిక్కుల్లో పడతావా’’ అన్నాడు శేఖరుడు.

‘‘వద్దు నాయనా. నాకెందుకో భయంగా మారింది. పేదవాళ్ళతో వ్యవహారం కొరివితో తలగోక్కోవడమే అమాయకం,’’ అంటూ వెళ్ళిపోయాడు బసివయ్య.

వారు రోజులు గడిచాక పు హింకాళి చంద్ర హారం, వడ్డాణం ధరించి తన పేదవయ్య పున వరాలి వెళ్ళికి వెళ్ళింది. దాన్ని చూసిన వాళ్ళందరూ, వడ్డాణం అందాన్ని తెగవుచ్చు కుని, పు హింకాళితో, ‘‘వడ్డాణం పినితనం, ఏ జమీందారు కుటుంబాలవాళ్ళో షేర్లు ఉన్న కునేలా మూడి!’’ అంటూ మెచ్చుకున్నారు.

10

చంద్రా పు



ఆవు ధ్యాన్లో పేళ్ళి కొచ్చిన వాళ్ళందరూ, భోజనాలకు కూర్చోబోతూండగా, రాచపిడి జవ్వదార నొక్కరూ హిడావిడిగా అక్కడికివచ్చి, “జవ్వందారు గారి దేవిడి భోషాణం పిగల కొట్టి, నలన్నీకొల్లగొట్టుకు పొల్లున దొంగలు కొందరు, ఇక్కడున్నట్టు తెలిసింది. ఎక్కడ వాళ్ళు?” అంటూ అందర్నీ పిర్రగా చూడ సాగారు.

ఆసివయ్యంలో నొక్కరొక్కడు, వుహికాళి ధరించిన వడ్డాణం కేసి చూసి, “ఔరా, ఏవన్న ధైర్యం! దొంగిలించిన రాణవృగారి వడ్డాణం పట్టపిగలే పేట్టుకుని పిడివృందిలో తిరుగుతూన్న ఈవిడ దొంగలకే రాణియో ఏం?” అన్నాడు.

ఆవురుణం నొక్కరు ఆరాతీసి వుహికాళిని దొంగ అంటూ పిట్టకుని, ఆవిడతో

పొట్ట గురు స్వామిని కూడా జవ్వందారు దివాణానికి తీర్చి కుసాయారు.

తన తండ్రి, పిన్నవృచ్చి చిక్కుల్లో పిడ్డారన్న విషయం తెలియ గానేజురుడు, బసివయ్యన కలుపుకుని అతనికి వచ్చిన భయవేపు లేదని నచ్చ చెప్పి, అతన్ని వెంట బెట్టుకుని జవ్వందారు దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

ఆసివయ్యానికే జవ్వందారు వుహికాళిని, గురు స్వామిని దొంగలని అన్న వూనించి చెరసాలలో మేల్పించాడు.

జురుడు, బసివయ్యల ద్వారా దొంగతనం జరిగిన రోజు సాయంకాలం జరిగిన సింగతి ఎన్న జవ్వందారు బసివయ్యన, “గురబ్బండి జమందారికి చెందినదంటున్నావు. అది ఎటునుంచి ఎటు వెళ్ళింది?” అని అడిగాడు.





“రాచి దిన్నంచి రావ ము కేసి వెళ్ళింది,” అన్నాడు బసివయ్య.

“బండి తోలేవాడు ఎలా ఉన్నాడో చెప్ప గలవా?” అని అడిగాడు జప్పిందార్.

“పుఖంసిరిగ్గా కనపించలేదు. గురు గడ్డంతో, ఎర్రటి తలపాగా ధరించి మూడడు పూత్రం పూశాను,” అన్నాడు బసివయ్య.

జప్పిందార్ ప్రియం దుష్కృత తలపింకించి, “గుర్రబుండీ చలపు య్యత్ర లాక్కు రండి,” అన్నాడు నౌకరణ్.

కొంతసేపటికి అక్కడికి వచ్చిన చలపు య్య, జప్పిందార్ పొదాలపేఖడి, “మంచి ప్రభూ! పీల్చాపాపిలు కలవాణ్ణి. దురాశకు లోనై రామభూపతి మాటలు విని, దేవిడిలో దొంగిలించిన నగలతో ఆయన్ను రావు వరం చేర్చాను,” అన్నాడు.

ఆ తరువాత జరిగిన విచారణలో జప్పిందార్ బావపు రది రావు భూపతి, దేవిడిలో దొంగిలించిన వడ్డాణంతప్పి ప్రిగిలిన నగలను పట్టుకొని నగలవ్యాపారి వరహాలెట్టికి అమ్మిన సింగతి బయటపడింది.

“ఇన్నాళ్ళు అప్రయోజకుడు మాత్రమే అనుకున్న రావు భూపతి దుర్వసి నాలకు

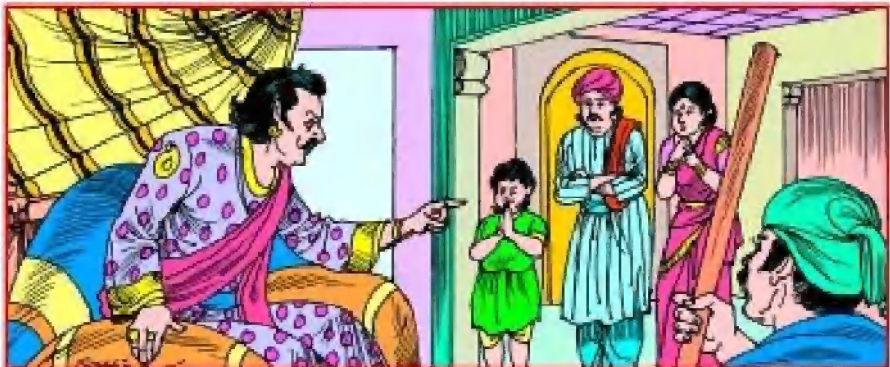
లోనై, ఇప్పుడు దొంగతనానికి కూడా పాల్పడ్డాడన్న మాట. ఇక మించకూడదు. వెంటనే వాణ్ణి చెరసాలలో బంధించండి,” అని ఆజ్ఞాపించాడు జప్పిందార్.

ఆ తరువాత ఆయన చెరసాలలోని మహం కాళిసీ, గుర్రస్వామి నీ విడిచి, “ప్రీ కొత్తకు వుంచితనం కారణంగా ప్రీ ప్రియం దుష్కృత వదులుతున్నాను. ప్రిలకు నగలపిట్ల వ్యామోహం సిహజవై కాని, అది ప్రీ తిప్పించి పొకూడదు. ఇక మీదటనైనా జాగ్రత్తగా మన లుకో,” అని వుహంకాళిసీ హేచ్చరించాడు.

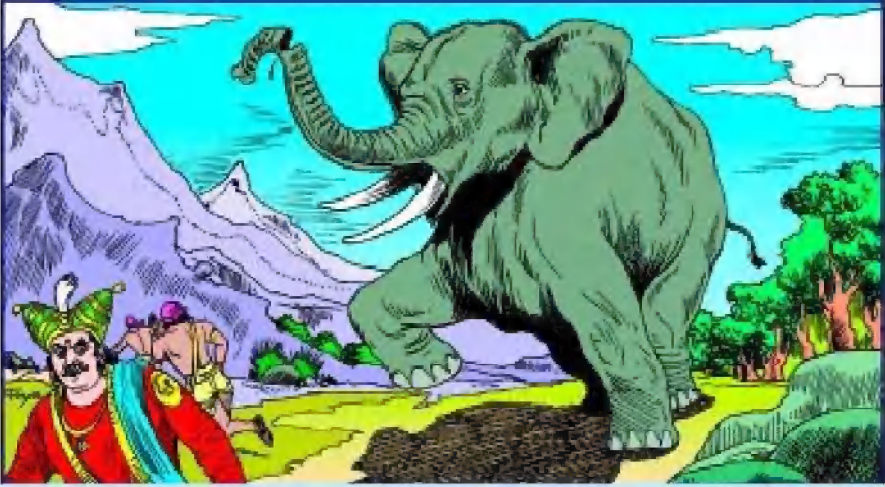
వుహంకాళి సరేనంటూ లెంపి లు వేసి కున్నది.

పసివాడైన శేఖరుడి నిజాయితీకి, కుశాగ్ర బుద్ధికి సంతసించిన జప్పిందార్, చదువూ పిట్ల అసిక్తిమన్న అలాంటివాడు పేరువు ముచ్చదవివేతు రింత వద్దొక వస్త్రాని భావించి, వాణ్ణి ఉచితవద్ద, భోజన సిద్ధ పాల్పా లు గల బడిలో చేర్చించే ఏర్పాటు చేశాడు.

గుర్రస్వామి క తజ్జతతో జప్పిందార్ కు నవు స్కిరించి, భార్యా కొత్త కులతో కలిసి, కొత్త కున్న చదివించాలన్న కోరిక తీరినందుకు సంతోషంగా ఇంటికి బయలు దేరాడు.







## భల్లూక మాంత్రికుడు

8

[రాజు దుర్యుఖుడు, తన వెంటబడిన తలారిభల్లూకం నుంచి పారిపోతూ, రాస్మిథుడు ఉగ్రదంధుడు కంటబడగానే, భయంకొద్దీ వూర్చుపోయాడు. ఉగ్రదంధుడు అతడి వూర్చుపోగొట్టేందుకు, అంగరక్షకుణ్ణి వాగు నుంచి నీళ్ళు తెమ్మన్నాడు. వాగు దగ్గరవున్న మొండి తొండపుదేనుగు, వాణ్ణి చూసి రెచ్చిపోయి ఫీంకరిస్తూ అమిత వేగంతో వాడికేసీ పరిగెత్తి రాసాగింది. తరవాత- ]

రాస్మిథుడు ఉగ్రదంధుడు, తన నుంచి పారిపోతూ, రాస్మిథుడు ఉగ్రదంధుడు కంటబడగానే, భయంకొద్దీ వూర్చుపోయాడు. ఉగ్రదంధుడు అతడి వూర్చుపోగొట్టేందుకు, అంగరక్షకుణ్ణి వాగు నుంచి నీళ్ళు తెమ్మన్నాడు. వాగు దగ్గరవున్న మొండి తొండపుదేనుగు, వాణ్ణి చూసి రెచ్చిపోయి ఫీంకరిస్తూ అమిత వేగంతో వాడికేసీ పరిగెత్తి రాసాగింది. తరవాత- ]

“అమ్మో, అడవి ఏనగే! అరణ్యంలో నా దారిని అడ్డగించడంతో, గండ్రగొడ్డలితో తొండం మీద కొట్టి, పైసెక్కి కూర్చుని, చెవులు మెలిపేత తూ ఇక్కడికి తీసి కువచ్చాన,” అన్నాడు తలారిభల్లూకుడు.

అంతలో ఏనుగు వాళ్ళ దామికకు వచ్చేసింది. అది చూసి దొంగనాగవుల్లా, అతడి ఇద్దరు అనుచరులూ గ్రహించి పరిగెత్తారు. అప్పటివరకూ వూర్చులో మళ్ళీ రాజు వున్నాడు. అక్కడ నుంచి నిలబడి, బాణంలా వెట్లవాటుకు చూసుకుపోయాడు. అంగరక్షకుడు కీపు పంటూ అరిచి, ఉగ్రదంధుడి వెనక్కుపోయి నిలబడ్డాడు.

ఉగ్రదంధుడు రాతిగద పైకెత్తి, “ఒరే, ఇంతకుప్పుండు నువ్వూ, నాకు అంగరక్షకుడు”



కుణ్ణన్నామా ఇప్పిస్తా నేనే నీకు అంగరక్షకుణ్ణన్నా పూట! ఛీ, వీరికెవరవా!” అని, ప్రి దికి చ్చొన్న పిన్న గ్ర దారి నుంచి పిక్కుకు తప్పికున్నాడు .

తలారిభల్లూకు గండ్రగొడ్డలి తిప్పిస్తూ, పిన్న గ్ర కు అడ్డంగా పొల్లు , “ఆగ్ర ! నేనెవర్నో గ్ర ర్తించలేదా? తలారి భల్లూకుణ్ణి. ను మ్హా నా వాహినానివి,” అన్నాడు .

తలారిభల్లూకు పూట పు గించే లోపిలే, ఏనుగు వాణ్ణితోడంతోపట్టి పైకెత్తి, దూరంగా వెనిరబోల్లింది. కాని, అంతలో రా సేపు డు ఉగ్రదండుడు పైకిగిరి, ఏనుగు చెవి నొకదానిని పడిసీ పట్టుకుని, రాతి గదతో దాని డొక్కల్లో గట్టిగా ఒక పొట్టు పొడిచాడు . ఆ దెబ్బకు పిన్న గ్ర , తలారిభల్లూకుణ్ణికిందికి జార్చి, దబ్బి పుంట్లూ నేలపై పడిపోల్లింది. ఉగ్ర దండుడు మెరుపులా పోయి, దాని ముందు కాళ్ళు రెండూ కలిపి పట్టుకుని పైకెత్తుతూ,

“ఒరే, అంగరక్షకా! వెంటనే పోయి, అడవి చెట్ల తీగలు లాక్కురా, దీన్ని కాళ్ళు కట్టి వేయాలి,” అన్నాడు .

అంగర కుడు చెట్లల్లోకి పరిగెత్తాడు. తలారిభల్లూకుడు దిమ్మెరపోయిన వాడిలా కళ్ళు పూసీ తెర్ర ప్రి, “ఉగ్రదండు రా సా! నా పుంత్రిమిగండ్రగొడ్డలి శక్తికన్న, నీ దేహ బలమే పున్నలా మ్మది. నన్ను ప్రాణాపాయం నుంచి కాపాడవు, మెచ్చాను. ఏం కావాలో కోర కో, ఇస్తాను!” అన్నాడు .

ఉగ్రదండు డు , తలారిభల్లూకుడి కోసీ చిర్ర నమ్మతో పూసీ, “నేను కోర కోపలసీ నడమైనా పుండే, అది నీ గురువైన భల్లూక పూంత్రికుడి నుంచి! ప్రిస్థితానికి, ఈ రెప్ప పొల్లు న పిన్న గ్ర పు శ్శీ లేచి గొడవ చేయ కుండా, కాస్త నాతోపొట్టు దీని కాళ్ళు విగించి పట్టుకో,” అన్నాడు .

తలారిభల్లూకుడు , ఉగ్రదండు డి కోసీ పురపుర పూ ప్రి, “ఈ నా చచ్చు వాహినం కాళ్ళు, నేను పట్టుకోవటమో? అంతకన్న అవపూ నం కద్దా? ఇరు గో, ఈ ానా నా పుంత్రిమిగండ్రగొడ్డలితో, దీని తల నూ రు వ్రక్కలు చేయ బోతున్నాన,” అంటూ గండ్ర గొడ్డలి ఎత్తాడు .

“ఒరే, బాబూ , కాస్త ఆగ్ర ! ఇంత కాలంగా తలారిగా బతికినవాడివి, ఇన్ని ఊకదంపిత్తు పూటలు ఎప్పిస్తూ నేర్చావో ఈ పిన్న గ్ర ను చంపిటం జరిగితే, ఆ తరవాత నీమరుచ్చిన పిని సాధించుకుని, నీ య బహుని భల్లూక పూంత్రికుడి దగ్గరకు ఎలా పొగలమో ఆలో చించావా?” అని అడిగాడు ఉగ్రదండు డు .



తాను వచ్చిన పని ఉగ్రదంధుడు గుర్తు చేయ గానే తలారిభల్లాకుడు ఎగిరి ఒక్క గంతు వేసి, “ఔనాను, ఆ దుష్టుడు దుష్టుని రాజెక్కడ? ఈ ‘ఐం వరకూ వాడిక్కడ వూర్పులో, నేలకరిచి మాన్నాడు గదా?” అని దిక్కులు చూడసాగాడు.

కిందపడిన ఏనుగు ఉగ్రదంధుడి పట్టు నుంచి బయటపడితే కుప్పెంకరిస్తూ, నానా గొడవా చేయ సాగింది. ఉగ్రదంధుడు దాని కాళ్ళు వదలక, తానూ పేదగా పొంకరిస్తూ, “ఒరే, అంగరకా, ఎక్కడ చచ్చావో ఇంత ఆలస్యిపూ?” అంటూ కేకపెట్టాడు.

“ఉగ్రదండయ్యా, ఇదెవచ్చె!” అంటూ దొంగనాగవుల్లా, అతడి ఇద్దరు అనుచరులూ పెద్దమోకు తీసుకుని అక్కడికి వచ్చారు.

ఉగ్రదంధుడు, వాళ్ళకు ఏనుగు కాళ్ళన మోకుతోబిగించి కట్టమని చెప్పి, “అహా, వీర్రాని జమైన దొంగలు! ఎప్పటికీ ఎలాంటి వస్త్రీమా అవసరం కలుగుతుందో అని, అన్నీ వుండు గానే జాగ్రత్తపించాడు,” అన్నాడు.

నాగవుల్లు ఏనుగు కాళ్ళకు తాడు బిగిస్తూ, “ఉగ్రదండయ్యా, వేం అరణ్య జీమం గదా! మీరిక్కణ్ణించి వెళ్ళేప్పుడు, మా కోర్కె ఒకటి తీర్చాలి,” అన్నాడు.

“ఓ, తప్పిక తీరుస్తాను. ఈ తలారి భల్లాకుడి చేత, వీరి పుగ్గురి తలలూ నరికివవు నేడే గదా, వీరి కోరిక?” అన్నాడు ఉగ్రదంధుడు.

నాగమల్లు నిలువెల్లావణికిపోతూ, ఏదో అనబోయేంతలో తలారి భల్లాకుడు, “దిరొ నవన, భయవా!” అంటూ భీకరంగా ఒక కేక

చందమామ

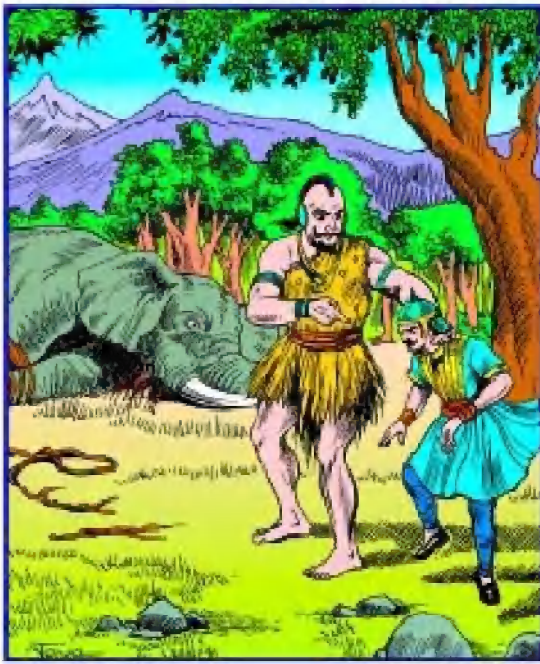


వేసి, గండగొడ్డలి పైకెత్తి, “ఒరే, దారిదోపిడి వెధవల్లారా, ఆ దుర్ముఖ రాజెక్కడ? వాణ్ణి ఎక్కడ దాచారు? త‘ఐం చెప్పకపోయారో, వీరి తలలు పీకెకు బెత్తెడు కిందివరకూ తెగ నరు కుతాను,” అన్నాడు.

దొంగ నాగవుల్లు గడగడలాడుతూ, “భల్లాకయ్యా, తల సొంతు తెగిపోయే ప్పిడు, అది పీకెకు బెత్తెడు పేగ్గా అయినా లేక కిందుగా అయినా ఒకటి! ఆ దుర్జయశెట్టి నని బొంకే దుర్జురాజు వూర్పువేల్చి, ఈ ప్రాంతాలనే ఎక్కడో మాన్నాడు గదా?” అన్నాడు.

“అదే నేనూ అడిగేది! వాడిప్పిడు ఏవు య్యాడు? వాడితల తీసి కుపాకపాతే ఆ భల్లాకపూంత్రికుడు నా తల తీసుస్తాడు,” అన్నాడు తలారిభల్లాకుడు.

అసిరికి నాగవుల్లు అనుచరు లిద్దరూ ఏనుగు వుండు కాళ్ళన తాడుతో గట్టిగా బిగించారు.



అది వెనక కాళ్ళను జాడిస్తూ, లేచేందుకు నానా పూరానా పడసాగింది. అప్పింతు అక్కడికి అంగరకుడు పోడవాటి అదవి తీగలను భుజాన వేసి కుని వచ్చాడు.

రాస్తి ఉగ్రదంతుడు, ఆ తీగలతో ఏనుగు వెనక కాళ్ళను కూడా బుధించవు నీ నాగమల్లు అనుచరులతో చెప్పి, అంగరక్షకుడితో, “ఒరే, అంగరకా! ఏమిటలా, నేల చూపి చూస్తున్నామో ఏదో యోసిం దాచాలని ఏంపు తిన్నామో అమా? చెల్లె చాటుకు పారిపోయిన ఆ దుర్ముఖరాజును ఎక్కడైనా దాచి వచ్చావా ఏం?” అన్నాడు.

ఆ ప్రశ్నతో అంగరకుడు ఉలిక్కిపడి, “దండవు హారాజా, నేనిప్పింతు ఆ రాజుకు కాదు; తవు కుగదా అంగరకుణ్ణి?” అన్నాడు. తలారి ధల్లకుడు రెండడుగులు ముందుకు వేసి, పిళ్ళ కొర్ర కుత్తూ, అంగరకుడితో,

“ఒరే, ఆ దుర్ముఖుడు ఎక్కడ దాగివన్నదీ, నీకు తెలుస్తే. నీ దొంగచూపితే అందుకు సా్యం. నిజం చెబుతావా, తల నరకపుంటావా?” అంటూ గండగొడ్డలి పైకెత్తాడు.

అంగరకుడు కీపుంటూ అరుస్తూ పొయ్యి, ఉగ్రదంతుడి చాటుగా నిలబడి, “దండవు హారాజా, ప్రి అంగరకుణ్ణి రోంపు కోవలసినవారు, ప్రి రే!” అన్నాడు.

ఉగ్రదంతుడు, వాడి మెడ పట్టుకుని పుంపుకు లాగి, “ఒరే, ఆ దుష్టిరాజు ఎక్కడ దాగివున్నదీ నిజం చెప్పకపోతే, నీ శరీరాంగాల్లో తలను కాపాడటం పూత్రం నా తరంకాదు. అదవి తీగలు తెచ్చేందుకు వెళ్ళినప్పింతు, పారిపోవున్న ఆ రాజు నీ కంటబడ్డాడు. అతడితో ఏదో పుంతనాలాడి ఇక్కడికి వచ్చామా అవునా? జరిగిందేమిటో చెప్పుకోయావో నీన్ను, ఈ ఏనుగు తొందానికి అందిస్తాను,” అంటూ అంగరకుణ్ణి, కిందపిడివన్ను ఏనుగు కేసి లాగాడు.

అంగరకుడు లబోదిబోవుంటూ చేతులు రెండూ పైకెత్తి, “దండవు హారాజా, శరణు! శరణు! ఆ రాజు నాకు అర్ధరాజ్యం ఆశపట్టాడు. ఎలాగో ప్రి అందరి కళ్ళ కప్పేవన్న, ఇద్దరు కలిసి ఉదయ గిరిపట్టణం చేరదావు న్నాడు. ఆ తరవాత నన్ను అర్ధరాజ్యానికి పట్టాభిషిక్తుణ్ణి చేస్తాడట!” అన్నాడు.

“ఆ పూటలు నువ్వు నన్ను పూట!” అంటూ రాస్తి ఉగ్రదంతుడు పేదగా నవ్వి, “ఒరే, అంగరక్షకా! నువ్వు మనిషివై మరదీ, పునీ పూటలు నువ్వుటం నాకు ఆశ్చర్యంగా మరది. ఆ పట్టణం చేరాక జరిగేది రాజ్య



భీషకం కాదు; పట్టణం మధ్య, మందుబెం  
డలో నిల్చు మాత్రా కొరత, తెలిసిందా?” అన్నాడు .

“అంతే అయ్యి ఉంటుంది, దండపు హా  
రాజా! నేనిక ఎక్కడికీ పోను. తమవెంటే అంగ  
రకుడు గా వు గిలిన ఆయ్య ర్దాయ పుంతా  
గడొస్తావు,” అంటూ అంగరకుడు వగర్చు  
సాగాడు .

అప్పటివరకూ ఈ జరిగినదంతా తలా  
డిస్తూ చూస్తున్న తలారిభల్లూకుడు , “జ్యో  
భల్లూకమాంత్రికా!” అంటూ అరణ్యం దద్ద  
రిల్లేలా ఒక కేక పేట్టి, “ఇక ఈ చచ్చుకబు  
ర్లన్నీ కట్టిపేట్టండి. నే పచ్చినపిన్నెటి? వీ  
వీధి భాగవతు పుచ్చట్లేటి? భల్లూకపు హా  
మాంత్రికుణ్ణి అవమానించిన రాజు ధుర్మ  
ఖుణ్ణి వెంటనే తెచ్చి, నా పుంధు పేట్టాలి.  
అలా చేయకపోయారో, వీ అందరి తలలూ  
వరసిగా నరికి, ఈ అడవి తీగలకు గుచ్చి,  
మెడలో వేసుకుంటాను,” అన్నాడు .

ఆ మాటలకు రాస్తి డు ఉగ్రదంధు డు  
కొపిం తెచ్చుకుని, “తలారి భల్లూకా! నీకు  
ఒంటరిగా ఇందరి తలలు నరికే శక్తి మాన్సు  
దంటావా?” అని అడిగాడు .

తలారి భల్లూకుడు నిప్పులు చెరిగే కళ్ళతో  
అతడికిని చూస్తూ, గండ్రగొడ్డలి పైకెత్తి, “ఈ  
గొడ్డలి భల్లూక పు హామాంత్రికుడి వరప్రసా  
దితం. దీని ధాటికి ఎదురు లేదు . ఏదీ, నీ  
రాతిగదతో దెబ్బ కాచుకోగలమేమో చూడు!”  
అంటూ ఉగ్రదంధు డి కేసీ ఒకడు గు వేశాడు .

రాక్షసుడు ఉగ్రదంధుడు రెండడుగులు  
వెనక్కువేసి, “తలారి భల్లూకా, శాంతింపు !  
పు నిద్దరం ఒకళ్ళనొకళ్ళం చంపిపోవటం,  
చందమామ



ఇక్కడ చేరిన సిన్నకార్లు డుష్టిలకు పు లమా  
తుందని, లోగడే ఒకసారి చెప్పాననుకుం  
టావు,” అన్నాడు .

“అది సిరే, రాజు ధుర్మఖుడి తల మా డే  
మిటి? అది వెంట లేకుండా నేను, భల్లూక  
మహామాంత్రికుడి దగ్గరకు ఎలా వెళ్ళటం?  
ఏమని చెప్పిటం?” అన్నాడు తలారి భల్లూ  
కుడు .

“ఆ రాజు కొనిం అందరం కలిసి, ఈ  
పుట్టుపిక్కల అరణ్యపుంతా గాలిద్దం. రాజు  
ప్రాసాదాల్లో, పై లవనాల్లో తిరిగే ఆ పుచ్చు  
వెధవ, ఈ భయంకరారణ్యంలో ఒంటరిగా  
ఎక్కడికీ పోలేదు,” అన్నాడు రాస్తి డు ఉగ్ర  
దంధు డు .

అందరూ కలిసి ధుర్మఖుడు పొరిపొల్లు  
నవ్వెపుకు బయలుదేరబోతున్నంతలో దూరా  
న్నుంచి, ఒక చావుకేకా, ఆ వెంటనే, “బరే,

తొందరగా బాణం కొట్టు. నేను ఉదయ గిరి రాజును! అర్ధరాజ్యం నీ కిస్తాను,” అన్న మాటలూ వినిపించినై.

ఆ గొంతు రాజు ధుర్ముఖుడిది! అంగర కుడు కోపంగా అటుకెసి పరిగెత్తుతూ, “నా కిస్తానన్న అర్ధరాజ్యాన్ని రాజు మరెవడికో ధార పోస్తాన్నట్టున్నది; నేన సిహించను!” అంటూ కేకపెట్టాడు.

అంగర కుడు వెళ్ళేసిరికి, రాజు ధుర్ముఖుడు ఒక పేదల చెట్టుకు ఏటవాలు గావన్న కొమ్మచివరకు పాకిపోతున్నాడు. అతడికి కొంచెం ఎడంగా చిర్ర తుపిలి ఒకటి, కోరలు వాచి, చిన్నగా అర్రస్తావులండు కుపాత్రున్నది. చెట్టుకింద ఒక ఆటవికుడు బాణం ఎక్కుపేట్టి నిలబడిమా న్నాడు.

అంగర కుణ్ణి చూస్తూనే రాజు ధుర్ముఖుడు పేదగా వూలిగి, “ఒరే, అంగరకా! అలా చూస్తావేం? ఈ మిలి నన్ను నోటిపిట్టకప్పుందే బాణం కొట్టి చంపు. ఆటవిక మంచుమతి వెధవ నుంచి విల్లంబులు లాక్కో,” అన్నాడు.

ఆ వూటలకు అంగర కుడు ఏవూ త్రం తొణక్కుండా, “వు హారాజా! చిర్ర తపిలిని

చంపితే అర్ధరాజ్యం ఇస్తానని కేక పేట్టింది, వురేనా?” అని అడిగాడు.

“అమ్మనా, నేనే! వు దికి ధూక్కు వుందే మిలిని బాణంతో కొట్టు,” అని ధుర్ముఖుడు కీచువుంటూ అరిచాడు.

“మా ఇద్దరికీ రాజ్యాన్ని చెరిసగు పంచేస్తే, ఇక వు కు వు గిలేదేవుటి, వు హారాజా?” అన్నాడు అంగర కుడు.

“ప్రాణాలురా! నియత ప్రాణాలు!” అంటూ రాజు పేదగా అరిచాడు.

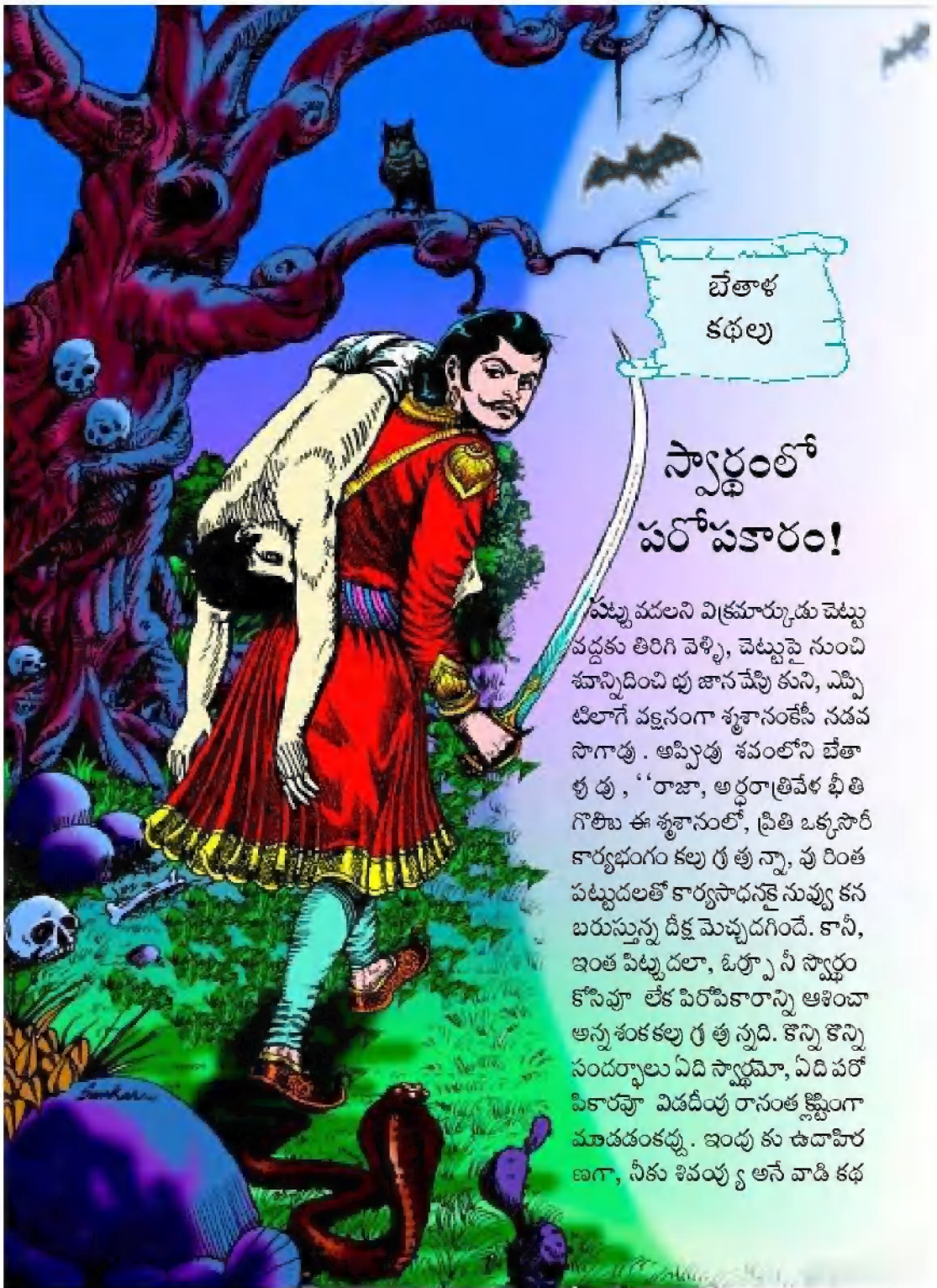
ఆటవికుడు ధుర్ముఖుడి కేసె, తన పిక్కనే నిలదీసిన అంగర కుడి కేసె అప్పు కంగా ఓవూర్రు చూసి, “నాకు రాజ్యాలూ వద్దు, అర్ధ రాజ్యాలూ వద్దు, ఐదు వరహాలిచ్చాలూ!” అంటూ చిర్ర తపిలి, ధుర్ముఖుడి వు దికి ధూకబోతున్నంతలో, గ్రరిగా దానికే బాణం కొట్టాడు.

బాణం వచ్చి డొక్కలో తగలగానే గర్జిస్తూ చిరుతపులీ, దాని పంజాదెబ్బకు కొమ్మపట్టు విడిచిన రాజు ధుర్ముఖుడు కలిసేకట్టుగా, పేస్తూంచి వేగంతో కిందికివచ్చి దభీవుంటూ పిడ్డార.

- (ఇంకామాది)







బేతాళ  
కథలు

స్వార్థంలో  
పరోపకారం!

పట్టు వడలని విక్రమార్కుడు చెట్టు వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శూన్యమిదిచి భుజానవేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శృశానకేసీ నడవ సాగాడు . అప్పడు శవంలోని బేతాళుడు , “రాజా, అర్ధరాత్రివేళ భీతి గొలిబ ఈ శృశానంలో, ప్రితి ఒక్కసారి కార్యభంగం కలుగుతున్నా, పురింత పట్టుదలతో కార్యసాధనకై నువ్వు కనబరుస్తున్న దీక్ష మెచ్చదగిందే. కానీ, ఇంత పట్టుదలా, ఓర్పు నీ స్వార్థం కొనిపూ లేక పిరోపకారాన్ని ఆశించా అన్న శంకలు గుర్తున్నది. కొన్ని కొన్ని సందర్భాలు ఏది స్వార్థమో, ఏది పరోపకారమో విడదీయ రాసంత క్లిష్టంగా మూడడంకచ్చు . ఇంపు కు ఉదాహరణగా, నీకు శివయ్య అనే వాడి కథ



చెబుతావు, శ్రవు తెలియ కుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

కొండాపేట అనే పేద్ద ఊళ్ళో రంగన్న అనే కుట్టుంబీకుడు మాడేవాడు. అతడికి ఇద్దరు కొడుకులు. పేద్దవాడు సౌవుయ్య, తండ్రి అడుగు జాడల్లోనే నడుస్తూ, ఊరికి ఉపకారిగాబురు బడ్డారు. చిన్నవాడు శివయ్య స్వార్థపిరుడు. రంగన్న, శివయ్యకు వుంచిబుద్ధులు నేర్పాలని ఎంతో ప్రయత్నించాడు. కానీ ప్రయోజనం లేకపోయింది. తనకు అవసరమైన దశవచ్చక, ఆయన శివయ్యను దగ్గరకు పిలిచి, “నాయనా! ఈ ఊళ్ళో అంతా వుంచివాళ్ళు. ఇక్కడ నీకు పోగిడు. నీ జీవితం నీ ఖంగా వెళ్ళిపోవాలంటే, సిఫీ పొరణ్యువు ధ్యంలో రక్కసీ కొండమన్నది. ఆ కొండ ఎక్కితే వుద్ధ్యలో పాతాళ గ్రహిణుడు తుంది. ఆ గ్రహిణి అనంతు దనే సాధు మఝాట

న్నాడు. ఆయన కలుపుకో. నీకు వేలు జరుగుతుంది,” అని చెప్పి కన్నుమూశాడు.

అస్తీనంతా తన అన్న సౌవుయ్యకు కట్టబెట్టడం కోసం, ఆయన అలా అన్నాడని శివయ్య అనుకున్నాడు. అయితే, తండ్రికి వుంచితనం తప్పి వేరే అస్తీలేదని, ఆయన పొయ్ దాకా అతడికి తెలియలేదు.

సౌవుయ్య, తప్పుడితో, “నాతో పాడే మాడు. నీకు తిండికిలోపు లేకుండా నేను చూస్తుంటాను,” అన్నాడు.

ఈ ఏర్పాటు బాగానే మళ్ళుదని శివయ్య అనుకున్నాడు. కానీ కొన్నాళ్ళు గడిచేసిరికి ఊరంతా, తప్పుణ్ణి కూడా పాపిస్తినన్నాడని సోమయ్యను మెచ్చుకుని, శివయ్యను కించపరచసాగాడు. “వుడ్డూడవుంటే, నేనున్నాను. అందుకు జనం నిన్ను తప్పి పట్టకుండా, నన్ను చిన్నబుచ్చుతారా?” అని ఒక రోజున శివయ్య, అన్నను నిలదీశాడు.

అందుకు సౌవుయ్యనవ్వి, “నీవల్ల ఎవరికీ ఏ సాయమూలేదు. నిన్నూ అంతా మెచ్చుకోవాలంటే, నువ్వ నాదారి నే వుంచిగా నడవాలి,” అన్నాడు.

“వుంచితనంతో నాన్నగానీ, వుడ్డూగానీ ఏం సాధించారు? ఒక్కపేస్తా అస్తీ కూడబట్టలేని వుంచితనంతో నాకేం పని? నాకు జీవితంలో తొందరగా పేష్టి రావాలని, కోరికగామూది. అలాంటి ఉపాయమేదైనా తెలిస్తే చెప్ప,” అన్నాడు శివయ్య.

“అస్తీ కూడ బెట్టాలంటే వ్యాపార దుత్తమాడాలి. వ్యవసాయంలోనో, లలితకళల్లోనో ప్రావీణ్యం ఉండాలి. అవే నాకు తెలియ



నువ్వే స్వీయంగా ధనసింహాదనకు పూర్కాలు అన్వేషించు,” అన్నాడు సామయ్య.

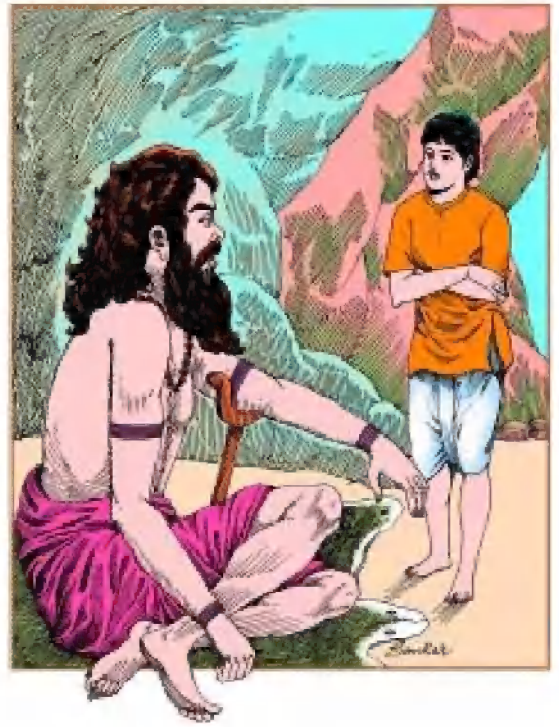
డబ్బుసింహాదించాలన్న కోరికమన్నా, సింహాదించే పూర్గం ఒక్కటి తెలియదు అతడికి. అందు కని తండ్రి చెప్పినట్లుగా సిమ్మి పొరణ్యానికి వెళ్ళి, రక్కసికొండలో పాతాళ గ్రహిలోమన్న అనంత్రుణ్ణి కలుసు కున్నాడు శివయ్య.

అయినకుగెడ్డాలూ, మీసాలూ గుబురుగా పేరిగిమన్నాయి. పుఖంలో తేజస్వి ఉట్టి పిడుపున్న ఆయినకు, శివయ్య అప్రియత్నంగా సమస్కరించి, “స్వామీ! నా తండ్రి పింపిగా ఇక్కడికి వచ్చాను. అనంత్రుడందే తవురే నని భావిస్తున్నాను,” అన్నాడు.

అనంత్రుడు, అతడివివరాలు అడిగితెలుసుకుని, “నేనే అనంత్రుణ్ణి! సీమాత్వరగా సింహిన్నుడి వయ్యంతుకు సాయపడగలను. కానీ, ఆ సాయం వల్ల నీకూ, నాకూ కూడా ఇబ్బందులు వచ్చాయి,” అంటూ తన గురించి వివరాలు చెప్పాడు :

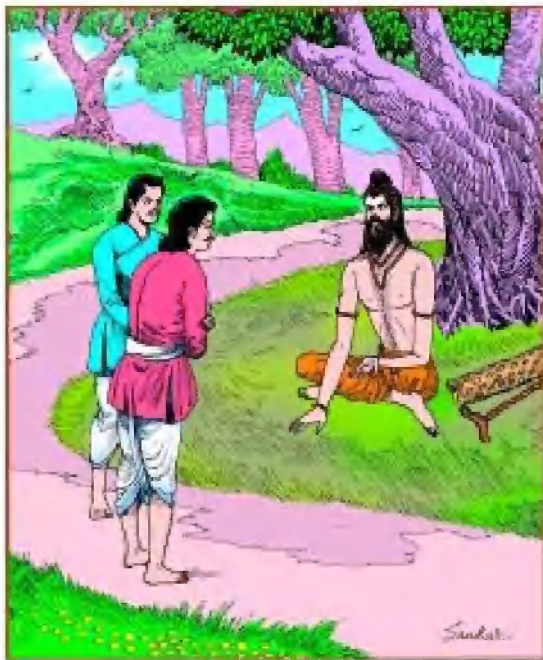
అనంత్రుడు, శివయ్య తండ్రి రంగన్న ఒకే ఊళ్ళో పిట్టి పేరిగావు. పిరోపికారవు రంగన్న ఆశయం. ఆశ అన్నది ఏకోశానా లేదు. అనంత్రుడిలో ఆశ కాస్తా ఎక్కువగా మూడేది.

ఒకసారి అనంత్రుడు, రంగన్న పోవు గూరు వెళుతుంటే, దారి పక్కన పడిమన్న ఒక సామ మూకాళ్ళకు కనిపించాడు. అతడి కాలి పీడ చిన్న గాయంలాంటిది మన్నది. పున పూనాన పునం పాదాపున్న అనంత్రుడి పూట కాదని రంగన్న, పుట్టు పిక్కల ఏవో ఆకులు వెతికితెచ్చి, వాటి పిసిర్రు సామ మూకాయం



మీద పిండాడు. ఆ వెంటనే సామపు లేచి కూర్చుని, రంగన్న పుజంతటి, “నాయనా! నావద్ద పుహిపుగల తాయెత్తువున్నది. అది ఎవరి దగ్గరందే వారికి, ఏపిని తలపెట్టినా కలిసివచ్చి జయం కలుగుతుంది. నేను సామపును. ఆ తాయెత్తుతో నాకేంపని? దాన్ని ఎవరైనా యోగ్యుడికి వ్వాలనే, నేనిక్కడ నాటక పూడాను తప్పి; నన్నే పొపూ కాట్లు వెయ్యలేదు. ఆ తాయెత్తును తీసుకుని జీవితంలో సుఖపిడు!” అంటూ అతడి చేతికి తాయెత్తునిచ్చాడు.

రంగన్న చేతులు మోడ్చి, “స్వామీ! నేను సామపును కాదుగానీ, నాకూ ఈ తాయెత్తుతో పినిలేదు. అమోరానికి పుంచిన డబ్బుడు ఖంకలిగిస్తోందని, నా సమస్యకం. దీన్ని తవురు వేరెవరికైనా ఇవ్వగలరు!” అన్నాడు.



అందుకు సాధు మాఅడ్డంగా తలవై పీ,  
“ఈ క్షణం నుంచీ తాయెత్తునీది. తాయెత్తు  
వద్దనుకుంటే, అర్జునైన మరెవరికైనా నీవే  
ఇచ్చుకో. అనర్హులకిచ్చేవా, అనర్హంబర గృ  
తుంది,” అన్నాడు.

పిక్కనేమన్న అనంతుడికి, ఆ తాయెత్తును  
స్వీకరించేసి కోవాలని కోరిక పిట్టేంది. అందు  
కని, “స్వామీ! అనర్హం అంటే ఏమిటి?  
అనర్హుడనగా ఎవ్వరు?” అని అడిగాడు.

సాధు మామవ్వ, “కొన్ని విశేషాలు అను  
భవంతో కానీ అర్థంకామా అనర్హుడి వద్ద ఈ  
తాయెత్తు చేరితే అనర్థంకలుగుతుందన్నాను  
కదా? అందువల్ల, ఏ ఒక్కరూ ఆ తాయెత్తును  
ఎక్కువకాలం దగ్గరుంచుకోలేరు. ఎవరి  
కిచ్చినా అది తిరిగి మొదటి అనర్హుణ్ణి చేరు  
కుంటుంది. తాయెత్తు వెనక్కు తిరిగి వచ్చి  
నప్పుడల్లా, ఆ మొదటి అనర్హుడిలో జీవన

తేజం కొంచెం కొంచెంగా తగ్గుముఖం పడు  
తుంది. క్రమంగా ఏ సిన్యాసా అమతాధు  
గానీ, అతడికి మోక్షముండదు,” అన్నాడు.

సాధువు చెప్పడం పూర్తయ్యాక రంగన్న,  
అనంతుడితో, “నీకీ తాయెత్తుపై ఆకలిగి  
నట్లు నాకు తోస్తున్నది. దీన్ని నీకివ్వడానికి,  
నాకు అభ్యంతరం లేదు. ఎందుకంటే, నువ్వు  
అనర్హుడివి కాదనే, నా నమ్మకం!” అంటూ  
తాయెత్తును అనంతుడికిచ్చాడు.

అనంతుడా తాయెత్తును తీసుకున్నాక, ఏ  
పిని తలపెట్టినా కలిసీ వచ్చేది. అల్లుతే,  
అప్పిడు కలిగే సంతోషాన్ని ఎవరితో పంచు  
కోవాలన్నా యుఃఖం వచ్చేది. అందుకని  
అందరూ అనంతుణ్ణి అసూయాపిరుడనే  
వారు. ఏడాది తిరక్కుండా అతడు దాన్నివేరే  
వరికో ఇచ్చాడు. కానీ ఏడాదిలో మిగతా అది  
అతడికి తిరిగి వచ్చింది. ఇలా నాలుగు సార్లు  
జరిగే పిరికి, అనంతుడికి జీవితం వైదవరిక్తి  
పుట్టింది. క్రమంగా అతడి ఆరోగ్యం దెబ్బ  
తిన్నది. వెలుతురు చూడాలంటేనే భయం  
పిట్టసాగింది. ఈ పిరిస్థితిలో అతడు సిన్యాసిం  
పిట్టుకుని, రక్కసి కొండలోని పాతాళ గ్రహకు  
చేరుకున్నాడు.

తనవు త్రుడు అనంతుడికి పిట్టిన దుస్థితికి  
తనే కారణమని, రంగన్న బాధపెట్టుతూండే  
వాడు. అతడొకసారి పాతాళ గ్రహకు పోయి  
అనంతుణ్ణి కలుసుకుని, “ఆ తాయెత్తు  
ఇలాంటి పిరిస్థితికి దారితీసిందని, నేనూ  
హించలేక పోయాను. నీకు వుక్తి కలిగేదాకా,  
నాకూ వుక్తి మాడదు. కాబట్టి, నీకు ఆ  
తాయెత్తునుంచి విముక్తి లభించే ప్రయత్నం,



నేనూ చేస్తాను,” అన్నాడు కానీ, ఈలోగానే రంగన్న వు రణించాడు .

అనుతుడు, తాయెత్తును గురించి వివరా లన్నీ శివయ్యకు చెప్పి, “నాయనా! నాకు ముక్తి లభించేవరకూ, నా ప్రాణ మిత్రుడైన నీ తండ్రి రంగన్నకూ వు క్తిలేదు . అంటే, అతడి ఆత్మ ఇంకా ఈ భూ మీదే పిరిభ్ర మ్మిస్తో మూట్టు ంది. తన వు క్తి కోసిం, నా వు క్తికోసిం మీ నాన్న నిన్నుక్కడకు వెళ్ళమని చెప్పాడుకానీ, తాయెత్తును గురించిన మూల రహస్యం దాచిపెట్టాడు . నా స్వార్థం కోసిం నేను నీకీ తాయెత్తును ఇవ్వలేను కాబట్టి, నీకు నిజం చెప్పే శాను. ఎలాగూ ను వ్వ తాయెత్తును నీవద్ద ఏడాదికంటే వుంచుకో లేమాతాయెత్తును తీసి కుని న్న మ్హ ఇబ్బంది పడనేల? తిరిగి దాన్ని నాకు ఇచ్చి నన్ను వు రింత ఇబ్బంది పేట్టనేల?” అన్నాడు .

అప్పిత్త శివయ్య వివరం గా, “వూ నాన్న పిరోపికారి; ఆయ నకు నేనూ చాలా స్వార్థ పిర్ణణ్ణి కూడా తెలు సు . నా స్వార్థంలో కూడా పిరోపికారాన్ని కలపాలన కోవడం, ఆయ న గొప్పతనం. నా తండ్రి ఆత్మకు వు క్తి, మీ కు వు క్తి లభించడంలో, నా స్వార్థం ఉపయోగ పడితే, అంతకంటే సంతోషం నాకూ మూడడు . మీ రా తాయెత్తును నాకు ఇవ్వండి. దాన్ని నేనూ శాశ్వతంగా నాదగ్గరే మూపు కుంటానని వూ ట ఇన్సిన్నాన!” అన్నాడు .

అప్పుడు అనుతుడు చేయెత్తి శివయ్యను దీవించి, తాయెత్తును అతడికిచ్చాడు . ఆ తాయెత్తును తీసుకున్నాక, అతడేమని చేసినా బాగా కలిసోచ్చింది. అల్లు తే, శివయ్య తన



సింపిదన న్ని ఖంగా అన భవిస్తా, తనలాగా న్ని ఖంగా మశ్నవారిని కాక, కష్టనష్టాల్లో మశ్న వారిని వూ త్రవ్వు కల్లు న్ని కుని తగన విధంగా సాయ పడేవాడు . ఆ సివ యం లో అతడు కంట తడిపెడితే, అది తాయెత్తు ప్రభావమని తెలియ క, అందరూ అతడి వుంచితనంగా భావించి మెచ్చుకునేవారు.

ఈవిధంగా శివయ్య వద్ద ఆ తాయె త్తు చేరి ఏడాది గడిచింది. ఆయే డాదిలో ఏడు తరా లకు సిరిపెడి ఆస్తిని సివ కూర్చుకున్నాడు . అవి సింక్రాంతి రోజులు . శీతాకాలం గనక, తెల్లవారే జావు న, చలిపు ంటలు వేసి కునే వారు . ఆ సివ యం లో, అనంత్ర డ గు హి న్నంచి బయల్ దేరి వచ్చి, తన ఇంటి వుండు చలిపు ంటల సివీ పొన నిలబడిమశ్న శివ య్యన కల్లు న్ని కుని, “నాయ నా! ఏదీ ఆ తాయెత్తు ఒకసారి నాకివ్వు,” అని అడిగాడు.

మెదలో వేలాడుతున్న తాయెత్తును తీసి శివయ్య, అనంతు డికిచ్చాడు. అనంతు ధు దాన్ని తిప్పి తిప్పి చూసి, శివయ్యతో, “ఒక ముఖ్య విషయం చెప్పదలచివచ్చాను. నీ కారణంగా, నీ తండ్రి ఆత్మకు పుక్కిలబిం చింది. నాకూ పుక్కిలబింబవు న్నది. ఇక ఈ తాయెత్తు అవసరం నీకు లేదు. ధురద స్థి వశాత్తూ ఇది, ఏ అనర్హుడి పరమో అయితే తిరిగి కథ మొదటికి వస్తోంది,” అంటూ తాయెత్తును చలిమంటల్లోకి విసిరివేసి, శివయ్యను దీవించి వెళ్ళిపోయాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, శివయ్య స్వార్థం పిరిపికారానికి దారితీసింది. అయితే, స్వార్థం మెచ్చుకో తగ్గదా? అనంతుడి దీవనతో తాయెత్తుకున్న దుష్టప్రభావం పోయినట్లే గదా? అలాంటిప్పుడు, అనంతు ధు గతం లోనే ఇంకెవరైనా అలా దీవించి వుండవచ్చు గదా? ఈ సిందేహాలకు సిపూ ధానం తెలిసి కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పిగిలి పోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రవూర్ణుడు, “స్వార్థం మెచ్చు తగ్గదీకాదు. అయితే, స్వార్థం స్వీలాభానికే

తప్పి, ఇతరులకు హాని కలిగించక పోతే, స్వార్థాన్ని తప్పిపట్టనవసరం లేదు. శివయ్య స్వార్థపిరు డేగాని, చెడ్డవాడు కాదు. చేసిన పనికి తగ్గ ప్రితిఫలం కావాలనే స్వీభావం వాడిది. ఇకపోతే తాయెత్తు ధుష్టిప్రభావం అనంతుడి దీవెనల వల్ల పోలేదు. శివయ్య తండ్రి గొప్పతనం వల్ల, శివయ్యో వచ్చిన వుంచి వూర్చుకారణంగా పోయింది. అతడు తాయెత్తు దుష్టప్రభావాన్ని కూడా, తెలివిగా వుంచివాడన్నాబరు తెచ్చుకునే విధంగా ఉపయోగించుకున్నాడు. దాని ద్వారా సంపదలను సమకూర్చుకుని ఇక తాయెత్తు లేక పోయి నా స్వీశక్తితో ఉన్న సింపిదవు వురింత పేంపు కోగల స్థాయికి ఎదిగాడు. పిది వుందిలో వుంచివాడన్నాబరు తెచ్చుకోవడానికి నేర్పుగా దానిని ఉపయోగించుకున్నాడు. అందు వల్ల శివయ్య ఆ తాయెత్తును పొందడానికి అర్హుడిగా వూరాడు,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[అధారం: “వస్తింధర” రచన]







## పావురాల తపాలా!

ఒక చోటినుంచి వు రోచోటికి సిపూ చారం చేరవేయాలంటే ప్రిన్సిపాల్-తపాలా, టెలిఫోన్, టెలిగ్రాఫ్, పోస్ట్, ఇ-మెయిల్ అంటూ ఎన్నెన్నో అత్యాధునిక సదుపాయాలు అందుబాటులో ఉన్నాయి. అయితే, ఇవన్నీ రాకపోకలకు సులభంగా ఉపయోగించే వారని మనకు తెలుసు. అయితే, ఈ విధానం ఇప్పటికీ పై రైగా అంతరించి కాలగర్భంలో కలిసి పోయిందా అంటే అదేంకాదు. ఒరిస్సా రాష్ట్రం కుటుంబ జిల్లాలోని ఒక పోలీస్ స్టేషన్ వేలాది సామానాలు పేంపు తూ, వాటికి ఇతర పోలీస్ స్టేషన్లకు వు ఖర్చుగా కొండ ప్రాంతాలకు సందేశాలను తీసుకువెళ్ళడానికి ఇ-బినిని ఉన్నాయి. సిపూ చారం ఉన్న చిన్న గొట్టాలను పాత్రం కాలికి కట్టి వదులు తారు. అది నిర్దిష్ట ప్రదేశానికి ఎగిరివెళ్ళి, సాయంకాలానికిల్లా ప్రభుత్వరంతో తిరిగివస్తుంది!



## విలక్షణమైన శివాలయం



సాధారణంగా శివాలయాలలో శివశిల్ప శివలింగాకారంలో పై జంచుడు సంప్రదాయం. హిపూలయ ప్రాంతంలో మళ్ళీ అవు రనాథ్ లో మంచుతో ఏర్పడే శివలింగాన్ని దర్శించడానికి నిర్దిష్టమైన వూరిలో భక్తులు, తుండేపితండాలుగా యాత్ర చేయడం వునకందరికీ తెలిసినదే. ఒకే ఒక ఆలయంలో వూత్రం పిరపు శివశిల్ప లింగాకారంలో కాకుండా నటరాజ వూరిలో అరాధిస్తున్నారు. అదే తప్పి నాడులో వెలసిన చిదంబర నటరాజ క్షేత్రం. విలక్షణమైన ఈ ఆలయంలో పరమశివుడు పంచభూతాలలో ఒకటైన ఆకాశరూపంలో వెలిశాడని భక్తుల విశ్వాసం. భరతముని తన నాట్యశాస్త్రంలో వర్ణించిన 108 నాట్య భంగిమలలో శిల్పాలు ఉండడం ఈ ఆలయానికి ఉన్న వు రికవిశిష్టత!

## పిసినారి కోరిన వరం!

వారణాసిలో లాలూయర్ అనే ఒక వడ్డీవ్యాపారి ఉండేవాడు. ధనవంతు డేగాని అతడు పిరవు పిసినారి. అతడి భార్య మంగుబాయి ఎప్పుడైనా తీర్థయాత్రకు వెళదామంటే సేత్ మండిపడి, “పరమశివుణ్ణి అవమానిస్తావా? సికెంత ధైర్యం. ఎక్కడక్కడి నుంచో రోజూ వేలాద మంద భక్తులు కాశీవిశ్వనాథుణ్ణి దర్శించడానికి ఇక్కడికి వస్తూంటే, పిర్వ జన్మలలో చేసి కున్న మిశ్నాం ఫలితంగా ఇక్కడే మిశ్నాం నివాసివుంటూన్న వు నకు వేరొక తీర్థయాత్ర ఎందుకే వెళిమొహమా? నేరే వూరి పిర్వార్నో,” అనేవాడు.

భర్త స్వభావం తెలిసిన భార్య మరినోరెత్తలేక పోయేది.

ఇలా ఉండగా శివరాత్రి వచ్చింది. పురు సిటి రోజు తెల్లవారు జాము న గంగానదిలో మిశ్నాం స్నానం చేయడానికి భక్తులు తుండోపితండాలుగా వెళుతున్నారు. దానిని చూసిన లాలూయర్ భార్య,

“వు నవూ వెళ్ళి గంగాస్నానం చేసేవద్దాం రండి. పుణ్యప్రదమైన రోజు కదా?” అన్నది ఎంతో కుతూహలంతో.

“అమ్మో, పుణ్యప్రదమైన రోజే. తీర్థసుట్టానికి వెళితేదాలు. ‘మీకోసం ప్రార్థిస్తాను. వుంత్రాలు చదు మతావు. కాని లివ్వండి, పాపాలు తొలగించుకోండి,’ అంటూ పి జావులు పుట్టువు దతావు. ఇదంతా నీకు తెలియ నీది కాదు కదా?” అన్నాడు గుర్త విసిగ్గా.

అయినా భార్య పట్టు బట్టడంతో గుర్తుకు బయలు చేరక తప్పలేదు. నదీ తీరంలో ఎవరూ లేని చోటకే వెళ్ళి స్నానం చేయాలని భార్య వద్ద పూటతీసి కుని పురీ బయలు దేరాడు.

ఆ సమయంలో పార్వతీ పిరవే శ్వరులు అద శ్వంగా గంగాతీరంలో సంచరించ సాగారు. ప్రజల భక్తిశ్రద్ధలను కళ్ళారా చూసిన పార్వతీదేవి పిరవూ నందం చెందింది. “ఈ భక్తుల కోరికను





తీర్చి భగవత సాత్కారం కలిగించవచ్చు కదా?” అని భర్తను ప్రశ్నించింది.

పిరవు శిష్యుడు వుండహసించి, “ఈ భక్తులలో ఎవరికీ భగవత సాత్కారం పొందాలన్న కోరిక లేదు. ఏవేవో ప్రాపంచిక ఈష్టితాలతో ఆచారం ప్రకారం మిశ్రా స్నానాలు ఆచరిస్తూన్నారే, అంతే,” అన్నాడు.

అప్పుడే పార్వతీపూత ద స్త్రీ లాల్నూర్ దంపతుల పేరు వచ్చింది. “అదిగో పూత! ఆ భక్తుడు ప్రశాంతంగా ధ్యానం చేయడానికి తన భార్యను ఏకాంత ప్రదేశానికి వెంటబెట్టుకు వెళుతున్నాడు. అతడు కూడా అందరిలాంటి వాడేనంటావా?” అన్నది ఆశ్చర్యంగా.

వెంటనే ఒకాదపై జారి రూపంలో పిరవు శిష్యులను నివేదించాడు. అతన్ని పూతగానే గత కున్నానూర్, “నువ్వొండుకు నాదగ్గరికి వచ్చావు? నాకు నీ సాయం ఏమీ పడుతుంది. నాకోసం నువ్వు ఎలాంటి వుంట్రాల్లా చదవనవసరం లేదు. వెంటనే ఇక్కణ్ణించి వెళ్ళిపో. అనవసరంగా నాకు కష్టం తెప్పించకు,” అన్నాడు.

“నాయనా, ఇవి చాలా శుభమిదియి. పై జారి వుంట్రాలు చదివితేనే నీకు మిశ్రాం సేద్యిస్తుంది. వుంట్రాలు చదవడానికి నీ నుంచి నేను పేదగా ఆశించలేదు. ఆనవాల్ని తీర్చుకోవడం ఎంతో కొంత ఇచ్చుకుంటే చాలు. నీకు మిశ్రాం సేద్యించడమే నాకు ప్రధానం,” అన్నాడు పై జారి రూపంలో మళ్ళీ శిష్యుడు ప్రశాంతంగా.

భార్యకూడా ప్రాథేయ పడడంతో, నూర్, “నరే, ఒకే ఒక దమ్మిడి ఇస్తాను. అంతకన్నా ఎక్కువ ఆశించవద్దు,” అన్నాడు.

“అలాగే,” అన్నాడు పై జారి.

లాల్నూర్ నీతీనినే తుగా వెళ్ళి స్నానం చేశాడు. పై జారి వుంట్రాలు వల్లనూర్ దంపతులను దీవించి, దీని కోసం చేయి చాపాడు.

చందమామ



“దమ్మిడి ఇస్తానన్నాను గాని, అది ఇప్పడే ఇస్తానన్నావా? నేను డబ్బేదీ తీసుకు రాలేదు,” అన్నాడు నూర్.

“వుంచది నాయనా! నేను నీ ఇంటికి వచ్చే మిశ్రుకుంటాను,” అంటూ వాళ్ళమెంటు బయల్ పడేసాడు. పార్వతి కూడా అద శయంగా వాళ్ళను అనుసరించింది.

ఇంటిలోపలికి వెళ్ళిన సేర్ బట్టలు మార్చుకుని బయటకు వచ్చి, “ఇప్పుడు నా దగ్గర ఉన్నాను లేమూ తరవాత రా,” అన్నాడు.

“అలాగే!” అంటూ శిష్యుడు అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయి, మరురోజు వచ్చాడు.

నూర్ ఆయనను పూతగానే, “అరే, కాస్త పుండు రాలేక పోయావా? ఉన్నది ఇప్పడే వేరొకరికి ఇచ్చేశాను. రేమిరా,” అన్నాడు.

అలా రోజులు గడుస్తూన్నాయే తప్పినూర్ దమ్మిడి ఇచ్చిన పాపాన పాలేదు. తిరిగి తిరిగి విసిరి గొచ్చి అతడే పూనెస్తాడని అతడి ఆశ.

అయినా పై జారి వదలలేదు. అపారవృత్త సహనంతో రోజూ రాసాగాడు.

పై జారి అప్పి ఎగ్గట్టడానికొక రకరకాలుగా ఆలోచించసాగాడు. ఒక రోజు పై జారి తన ఇంటికేసి రావడం చూడం చూసినానో, తను ఇప్పడే చనిపోయి నట్లు పై జారితో చెప్పివుని భార్యను పిలిచాడు. గబగబాలోపలికి వెళ్ళి పోయాడు.

మంగూబాయి అమిత ఆవేదన చెందింది. అయినా, పై జారి రాగానే భర్త చెప్పమన్నట్టే చెప్పింది.

“ఎంత దారుణం జరిగిపోయింది, తల్లీ,” అని సానుభూతి కనబరచిన పై జారి, “నీ చనిపోయిన భర్తకు తన అంత్యక్రియలకు ఖర్చు చేయడం కూడా నచ్చదని నీకు బాగా తెలుసు కదా? దమ్మిడి ఖర్చులేకుండా నేనాపిని పిరి చేసి పేడతాను. అతని ఆత్మశాంతినింది,” అన్నాడు.

ఆ తరువాత పూజారి ఇంటిలోపలికి వెళ్ళి బిర్రబిర్ర సుకుమిడి పొయి మూసూర్ను, భుజాలపై కెత్తుకుని నదీతీరం కేసి నడవసాగాడు. ఏం చేయడానికి తోచక పుంగ్రా బాయి ఆయన వెంట వక్షంగా నడవసాగింది.

పై జారి తనను నదిలో విడచేసేలాగా మౌనాకొత్త ఎత్తుగడ వేయాలనుకున్నానో, ఆయన భుజంపై నుంచి కిందికి దూకి, “పుహత్యా!

తవురు వివిత్ర స్వరూపిణి ! లేకుంటే చచ్చిన నాకు తవు దివ్య స్పృహతో ప్రాణాలు తిరిగి వచ్చేవేనా? క తజ్జతలు,” అన్నాడు.

ఆ పూటతో దయసింధువైన పరమశివుడు అతడి ముందు ప్రత్యక్షమై, “నాయనా! నేనే పై జారి రూపంలో వచ్చాను. నీ అప్పిలను రోంపు కోవడంలో నీకున్న శ్రద్ధానికులు అనుపిషానం. అలాంటి శ్రద్ధానికులను ఆధ్యాత్మిక ల్యాన్ని అందుకోవడానికి వినయోగిస్తే నీ జన్మభస్మవు మాత్రం. ఇప్పిడు ఏదైనా వరం కావాలంటే కోరుకో, ఇస్తాను,” అన్నాడు.

లాల్సూర్ చేతులు జోడించి, “నీకు నామీద అంతటి కరుణ గలక మూటే, నేను నీకు బాకీపడ్డ ఆ ఒక్క దమ్మిడి చెల్లించనవసరంలేదని చెప్పు. అదే చాలు!” అన్నాడు.

“తథాస్మి!” అంటూ ఆశీర్వాదించిన పిరవు శిమవు పుండహాసిం చేస్తూ అద శ్వంగా మన్ను పార్వతి కేసి చూశాడు. ఆమె విచార వదనంతో కనిపించింది.

“పూనమూకు తవుకు నిజంగా కావలసిన అసిల్యో జ్ఞానం ఏదో తెలుసుకునే చైతన్యం ఉదయించేంత వరకు పునం వేచి ఉండక తప్పదు. అవసరం లేదనుకున్న వాటిని వాళ్ళకు పునం అందజేయలేవు కదా?” అన్నాడు పిరవు శిమవు గంభీరంగా.

- బిందు సార్

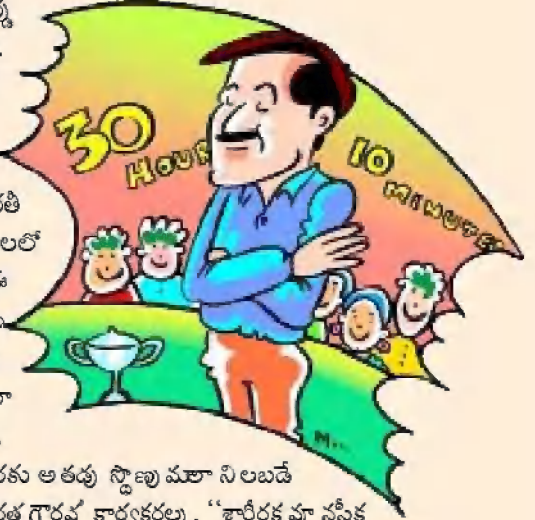




# చందమామ కబుర్లు

## రికార్డు సృష్టించిన సమావేశం!

గిన్నీబు బుక్ ఆఫ్ వరల్డ్ రికార్డ్స్, ప్రపంచ రికార్డులను నమోదు చేస్తుందని మనకందరికీ తెలుసు. భారత దేశంలోని వ్యక్తులకూ, సంస్థలకూ పూర్వ త్రపు పరిమితి తప్పకుండా లింగా, బుక్, గిన్నీబు బుక్, లింగా, బుక్ ఈ రెండింటిలో ఏదైనా ఒకదానిలో స్థానం సంపాదించిన దాదామిథు ప్పు వుంది భారతీయులు ఇటీవల ఢిల్లీలో సమావేశమై వివిధరంగాలలో తమకున్న ప్రతిభాపాటవాలను ప్రదర్శించారు. ఈ సందర్భంగా గిన్నీబు బుక్ ఆఫ్ రికార్డ్స్ లో స్థానం సంపాదించడానికి విజయ వాద నుంచి వచ్చిన శేషు బాబు 30 గం.ల 10 నిమిషాలు కదలా వెదలక నిలబడి అందరి దృష్టిని ఆకర్షించాడు.



సిపూ వేళ కార్యక్రమాలన్నీ పై రైల్వే వంత వరకు అతడు స్థానం మూ నిలబడే ఉన్నాడు. ఈ సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేసిన 'భారత గౌరవ' కార్యకర్తలు, "శారీరక పూర్వ నసీక శక్తి సామర్థ్యాల విరివి తులన అధిగమించి చూపి విశ్వ ప్రదర్శనలను" పూర్వ దడం జీవితకాలంలో ఒక్కసారి లభించే అరుదైన అద్భుత అవకాశం అన్నారు.

## దంత శక్తి!



వి. రాధాకృష్ణన్ అనే పుణ్య భారతీయుడు ఒక్కొక్కటి 260 టన్నుల బరువు వాలుగు రైలు పెట్టెలను తన పళ్ళతో 4 మీ. (15 అడుగులు) పూర్వ లాగాడు. క్వాటాలం పై రైల్ జరిగిన ఈ దంతబల ప్రదర్శనను తీలకించడానికి అప్పటి ప్రధాన మంత్రి శ్రీ పుషాధిర్ పుష్కాద్ తో పాటు పెలు మరు ప్రముఖులు హాజరయ్యారు. 37 సం. యువకుడైన వి. రాధాకృష్ణన్ తనూర్పును గిన్నీబు బుక్ ఆఫ్ రికార్డ్స్ లో పూర్వ కోవడానికి ఉద్విగ్నాభి తున్నాడు.

## పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

చంద్రపురం గ్రామ ప్రజలు ఒక గుడిని నిర్మించి, నిత్య పూజల కోసం ఒక పూజారిని నియమించారు.

పూజారి దురాశాపరుడు. చంద్రపుర గ్రామప్రజలకు దేవుడంటే అమిత భక్తి అని పూజారి గ్రహించాడు. వాళ్ళ భక్తిని అడ్డుపెట్టుకుని, వాళ్ళనుంచి తనకు కావలసిన వాటిని రాబట్టుకోవాలని పథకం వేశాడు. ఒకరోజు పూజారి గుడిలో దీపం పెట్టి పూజ చేయడానికి రాలేదు. మధ్యాహ్నం మయింది. కారణం ఏమిటో తెలుసుకోవాలని గ్రామపెద్దలు కొందరు పూజారి దగ్గరికి వెళ్ళారు.

“రాత్రి దేవుడు నా కలలో కనిపించి, ‘నా పూజారివైన నువ్వు ఇలా బికారిలా ఉండడం నాకిష్టంలేదు. పట్టువస్త్రాలు కట్టుకుని మెడలో బంగారుహారం ధరించిరా,’ అని ఆజ్ఞాపించాడు. కాబట్టి దేవుణ్ణి తృప్తి పరచాలంటే ఆ రెండూ కావాలి. అది దేవుడి ఆజ్ఞ!” అన్నాడు పూజారి.

గ్రామపెద్దలు ఒకచోట సమావేశమై చర్చించి, ఎలాంటి చర్య తీసుకోవాలో నిర్ణయించారు.

- ◆ గ్రామస్థులు తీసుకున్న నిర్ణయం ఏమిటి? పూజారి జీతబత్తాలు పెంచి, విలువైన వస్త్రాభరణాలు కొనుక్కోవడానికి సాయపడాలనుకున్నారా?
- ◆ పూజను అలాగే కొనసాగించమని పూజారిని పూరమాయించి, దేవుడు ఇంకా ఎలాంటి సూచనలు ఇస్తాడో వేచిచూడాలనుకున్నారా?
- ◆ పూజారిని మార్చాలని నిర్ణయించారా?

100-150 మాటలతో కథకు ముగింపురాసి మాకు పంపండి. కవరు మీద ‘కథల పోటీ’కి అని రాయండి. కింది కూపన్ ను తప్పక జతచేయండి.

**కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: జూన్ 30, 2004**

పేరు \_\_\_\_\_ వయసు \_\_\_\_\_ పుట్టిన తేదీ \_\_\_\_\_  
 పాఠశాల \_\_\_\_\_ తరగతి \_\_\_\_\_  
 ఇంటి చిరునామా \_\_\_\_\_  
 \_\_\_\_\_ పిన్ కోడ్ \_\_\_\_\_

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

**చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్**

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097



# THE ADVENTURES OF G-man



యాతన ద్వీపంలో పోస్ట్  
1వ భాగం

అందించేవారు



POWER SUPPLY



బాగా డబ్బున్న శత్రువును ఓడించే దుర్రోధుని సేన ధర్మపక్షానికి విశాల సామ్రాజ్యానికి అధిపతిగా వచ్చానికి కట్టడి చేస్తున్నట్లుగా చెబామంటే అప్పుడూ సరిగ్గా అవహరించి వాళ్ళు తనాధార శత్రు శాస్త్రజ్ఞులను యుద్ధాన్ని పోషించేందుకు పనిమోగించడం కోసం

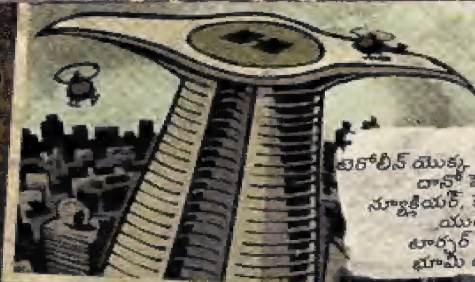
హుబ్బళ్ళూ  
తప్పించుకోవాలి  
దిగ్గిల్ షూట్లో  
శిక్షణ పెట్టే లోపలే  
అమరిపున్నాయి.

విరోచిన్ నియంత్రణ క్రింద, తరిగిపెట్టిన బాంబుల ద్వారా, అంగరక్షకులు  
రోజోపిన్ తగ్గిస్తారు. మృత్యువు తుల్యమైన అయిదాలతో, విరోచి  
యొక్క కుతంత్రాలు కోరికలను సరిపెర్చడానికి విల్లవేళలా పంపిన

టె-టవర్  
టె-టవర్ యొక్క ప్రధాన కార్యాలయం  
డాన్ హె-టిక్ అయిదాంబు  
నూర్కీయర్, కేమికల్, బయోలాజికల్  
యందయంగులంగు బిట్  
టె-టవర్ డాంబర్, ఏకటికొ  
టె-టవర్ డాంబర్, ఏకటికొ

తన పాపిష్టి పథకాలకి డబ్బుకోసం  
అతడు ద్రవ్విన కట్టి చూపుదవా  
మార్కెట్ చేస్తా

అప్పుగా తనలాగే టెకోలీస్ సోదరుడి  
కనిపించే ఆ వ్యక్తిని చూసినది అతికొంద  
వాళ్ళవరూ సజీవంగా లేరు.





# SURYARAJ

ఇండియన్ ఆర్మీ 4వ రెజిమెంట్ ఆఖరి యుద్ధాన్ని చేసారు ఆ రోజున.  
హిమాలయాల్లో ఎత్తుల్లో శత్రువు కొంగదెబ్బ తీసి పూర్వహంలోకి చొరబడుతూ



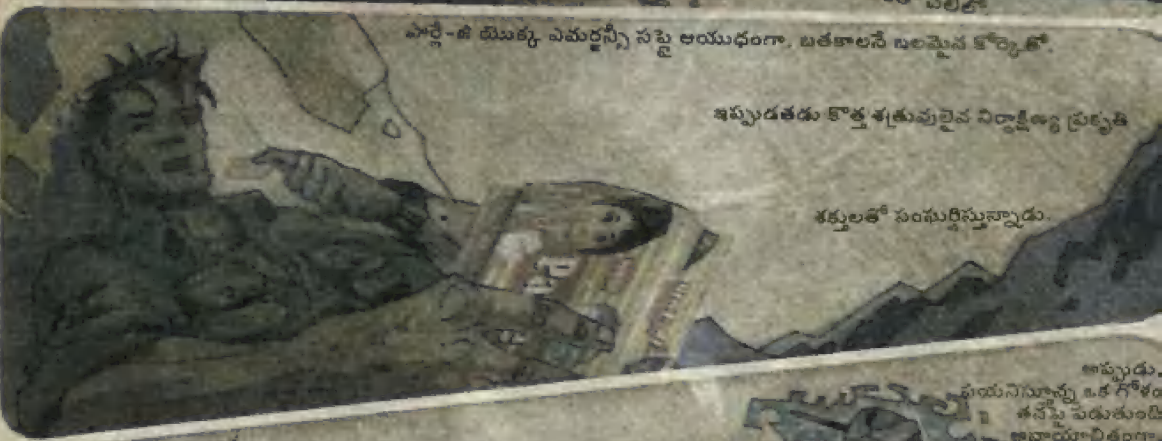
ఆ మూరణహామంలోంచి బతికి బయటపడ్డది సూర్యరాజ్ మాత్రమే.

ఒంటరిగా.

గాయాలతో.

అలసి సొలసి.

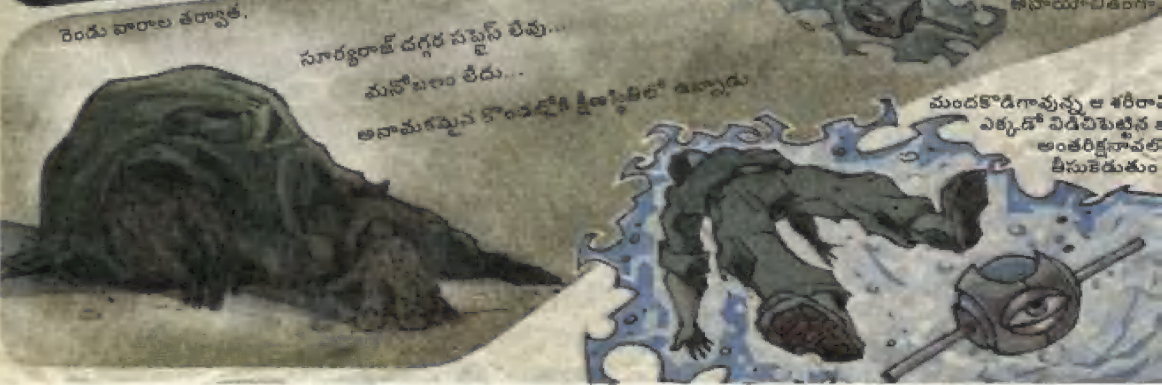
ఎంతో చలెదో.



హిల్స్-జి యొక్క ఏమర్జన్సీ సపై ఆయుధంగా, బతకాలనే నిలమైన కోర్కెతో.

ఇప్పుడతడు కొత్త శత్రువులైన విద్యాక్షిణ్య ప్రక్కతి

శక్తులతో సంఘర్షిస్తున్నారు.



రెండు వారాల తర్వాత.

సూర్యరాజ్ దగ్గర సప్లైస్ లేవు...

మనోబలాం లేదు...

అనామకమ్మన కొంచెం క్షిణ్యతలో ఉన్నారు

ఇప్పుడు,  
హిమాలయాల్లో ఒక గోళం  
తనపై పడుతుంది  
అనామకమ్మన కొంచెం

మందకొడిగావున్న ఆ శరీరాని  
ఎక్కడో విడిచిపెట్టిన  
అంతరిక్షవాహన  
తీసుకెడుతుం



వదిలేసిన ఆ అంతుగ్గ నావలో  
మరో లోకపు శక్తి రూపం  
మేజర్ సూర్యదాస్ పున  
అనేక బోస్లు చేస్తుంది.

అవిద్యుదాశీ విద్యుద  
శక్తి ఇతరమో?

అతని అత్త పవిత్రమో?

ఇతర మనసు దిట్టమో?

సహాయం కోసం లోకపు  
అర్థాధారానికి జవాబు ఇతరమో?

ఈ సామాన్యత్యాన్ని చేసేందుకు అతడు తగినా ?

అతడు  
మంచికోసం  
పోరాడగలడా?

మాస్టర్ అలాగే  
అనిపిస్తోంది...

కానీ మొదట అతడో సరివగన తేడాని ఇలా...





పరుని విద్యం సం చేసేవాడు.



ఈ భూమిని పరిశీలించే పరియన  
గార్జియన్స్ గూర్చిందేది ఈ అసాధ  
వర్తక కోసమే, దురాశ, దేవుల,  
క్రూరత్వం, అహంకారంతో చల్లని  
భూమి ను విద్యం సం చేసే అధికారాన్ని  
మళ్ళుచిట్టే ఒకరికే వదిలి

గోళం

చివరికి, గోళం చేసిన రకాల్లు అందరినీ ముగిసింది.  
ఒక మాత్రం కదల్చుకుంటుంది. శివేంద్ర పరుతో  
చేసే పోరాటానికి తోడ్పడుతూ, దారిద్ర్యము  
ప్రజలనుండి దూరం.









రీబలే రీబా ముసలాడిలా  
కనిపిస్తూన్నది ఎవరని  
బాబు బాస్ నెరిపేటటుగా  
కనిపిస్తోంది కదూ?



హే హే హే ఓలే బుల్లి,  
కాబాబ్బి నిలిపేసేంపుడు  
ఈ కిరీకెక్కిని వాడదమా



శాశ్వతంగా నిలిచే  
యవ్వనం ఇక వాటి...  
తరిచికట్టువ అద్దం.





సాంకేతిక పరివర్తన వెనుక, రహస్య అభివృద్ధిలో ఇదే పాత్ర వేసింది. మొదటిగా  
ఆ అభివృద్ధి విడిచిపెట్టాలి. దీనిని అంతా గణనలోకి తీసుకోవాలి.



ఒక మానాల్ పేర అతడి మొదలులో  
వీలవేసుకుంది.



అ... తెలిసింది!  
దేనికీ ఎప్పుడూ, అప్పుడేగా ఉంటేందుకు  
కొందరి పుట్టి వేరేదానా.



KHHEHEHEHEHE



ఇక బలోనిస్ స్వప్నాను నిర్మోక్షం పట్ల తీసి పోతూ, ఆ తీసి బలోనిస్కి ఇదే వేసే మహాయంత్రం అది అది ఇరడేని యివ్వడంతో ఉంచేందుకు ఉద్దేశించింది



నా ప్లాన్లోనే బ్లైత్  
నింపేందుకు నాకు పిల్లలు కావాలి.  
అక్కడ అలా ముస్తూ  
నిలబడకు, వెళ్లి !



ఈ ప్లాన్లో యివ్వడాని  
సంతోషపాడు





పరిమిలే కనుమల్లో పిక్‌అప్.

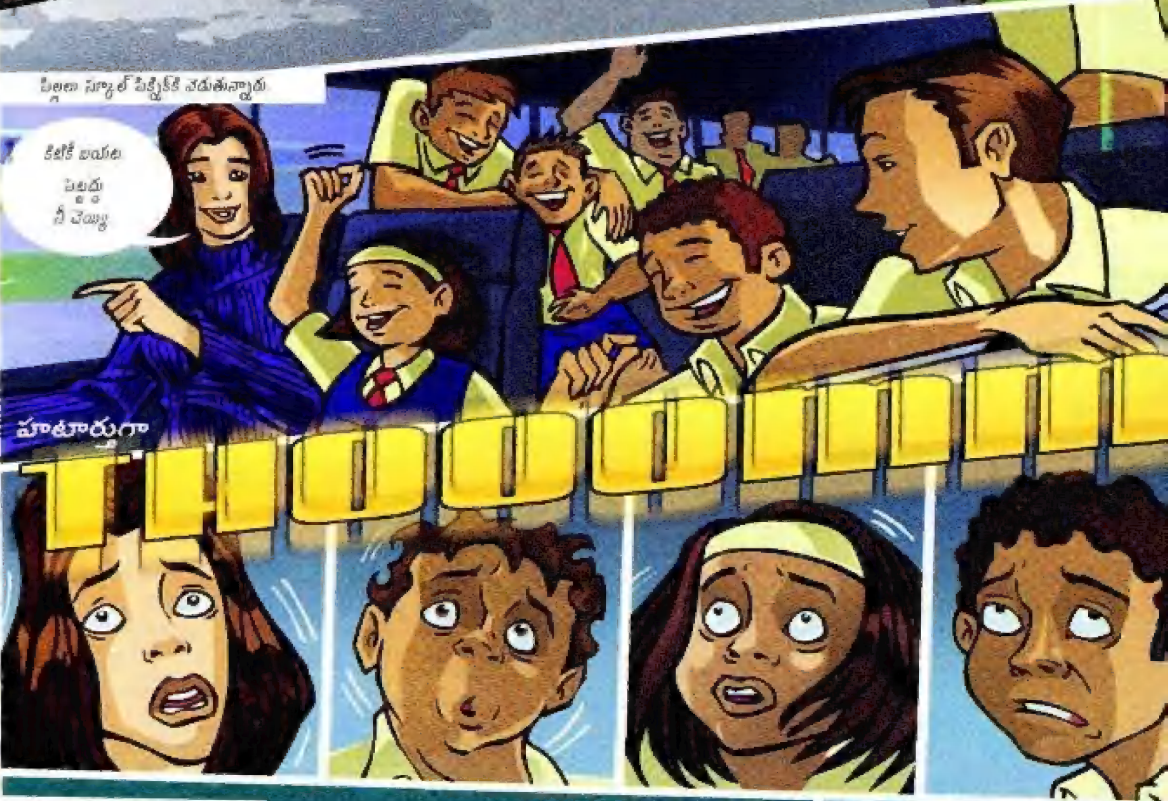


ఒక బస్సు హిల్ స్టేషన్ ఇండాళా వైపు మలుపు తిరుగుతోంది.

పిల్లలు స్కూల్ పిక్‌అప్ కి వడుతున్నారు.

కిలీకీ బయట  
పట్టు  
గీ వెయ్యి

మాటూర్చుగా



బస్ డ్రాగుతోంది

మనం భూకంపంలో  
విక్కుకున్నాం...  
లేదా కొండ విరిగి పడిందో.

బస్సు త్రైవరి అధీనంలోంచి  
తప్పింది.

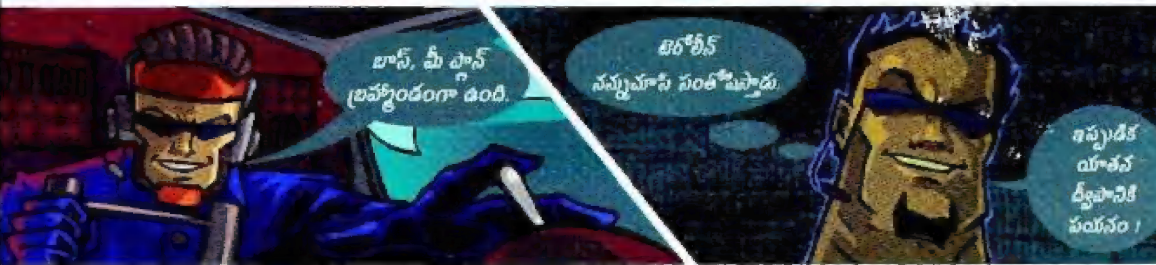




ఆ హెలికాప్టర్, శక్తి గల ఎలక్ట్రోమెగ్నెట్స్ సహాయంతో ఆ బస్సును  
 గోల్డుపైనుండి పైకి ఎత్తేసింది



ఫైట్లో, వచ్చేప్రక్కాం!



బాస్, మీ ప్లాన్  
 బ్రవర్సిందంగా ఉంది.

బెరోల్స్  
 నమ్మకానికి సరిపోయారు.

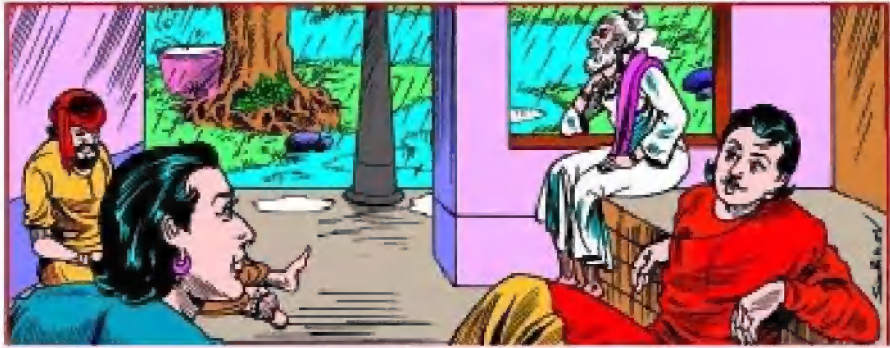
ఇప్పుడిక  
 యాతన  
 ద్వీపానికి  
 పయనం!

ఆ హెలికాప్టర్, పీల్లలున్న ఆ బస్సుని ఇండియన్ ఓషన్లో రహస్య ద్వీపానికి తరలిస్తుంది

ఈ పీల్లల్ని మళ్ళీ సజీవంగా మార్చగలుగుతామా? లే-మేన్ వాళ్ళని కాపాడగలుగుతామా? ఇక రెండవ భాగం కోసం ఎదురుచూడండి







## బాటసారులు

రాజేంద్రమితి రాజ్యసిరిపెద్దుల్లో పాత్ర పడిన సిత్రం ఒకటి ఉండేది. ఒకరాత్రి వర్షానికి జడినీ నలుగురు బాటసారులు ఆ సిత్రంలో తలదాపు కున్నారు. వారిలో ఇద్దరు యువకులు, తెల్లటి గడ్డంతో ఒక వద్ద సాధు మాదేశదివృత్తిలా మన్న ఒక పుధ్యవయస్కి ఉన్నారు.

సిద్ధ పట్టని కారణంగా యువకులిద్దరూ ఏవో వూట్లాడు కోసాగారు. సాధు మాచెలు పిలికి చూస్తూ, ఏవో తత్వాలు పుననం చేసి కుంటున్నాడు. దేశదివృత్తి గోడకు ఆనుకుని కాళ్ళు బార్లా చాపి కున్న కుతీయ సాగాడు.

యువకులిద్దరూ పిరిప్పిరసార్లు అడిగి తెలుసుకున్నారు. ఒకడొకరు సునంపుడు. రెండవ యువకుడు ఆనందుడు.

“నీది ఏ ఊరు? ఏ పిని ప్రిద బయలు దేరామా?” అని అడిగాడు సునంపుడు.

“పొరుగు రాజ్యమైన రాఘవేంద్రపురం వూరి. కష్టపడి చదువుకున్నాను. కాని వూరాజ్యంలో చిన్న ఉద్యోగం కూడా దొరకలేదు.

రాజ్యాధికారులు, వారి బంధువులు త్రుల ప్రాపికం ఉన్నవారికే పుంచి ఉద్యోగాలు లభిస్తున్నాయి. లేదా చిన్న ఉద్యోగాలకు కూడా పెద్ద మొత్తంలో ముడుపులు చెల్లించుకోవాలి. నా దగ్గర ఆ డబ్బులేదు. ఇక్కడ రాజేంద్రమితిలో అర్హతలకు తగిన ఉద్యోగాలు లభిస్తాయని తెలిసి ఇంతదూరం వచ్చాను. సింక్రి తాండ్రాలే కాక, గణితశాస్త్రంలో కూడా నాకు పుంచి ప్రావీణ్యం ఉంది. రాజధాని విద్యాలయంలో ఏదైనా ఉపాధ్యాయుడి ఉద్యోగం దొరుకుతుందన్న ఆశతో వచ్చాను,” అని చెప్పిన ఆనందుడు, “అది సరేగాని, నీ సంగతి ఏమిటో చెప్పు, వింటాను,” అన్నాడు.

అందుకు సునంపుడు ధూలవంగా నవ్వి, “ధూరమికోండలు ను ను మిఅన్నట్టుగా మూడి పున పిరిస్థితి. వూరి రాజేంద్రమితి. ను మ్మవీ రాజ్యంలో ఉందని ఏకర ముఖేష్టన పిరిస్థితి లే వూరాజ్యంలోనూ రాజ్యమేలు తున్నాయి. కత్తియ్య ద్దంలోనూ, గుర్రమిస్వారీలోనూ నాకు పుంచి ప్రావీణ్యం ఉంది. అయినా



సేనిక శిబిరులో చిన్న సీపార్లు గా కూడా నన్ను చేర్చుకోలేదు . పిల్ల కుబడిగాని, లంచం ఇచ్చుకునే స్త్రీలు తగాని నాకు లేకపోవడమే అందు కారణం. వీ రాజ్యం గురించి ప్రశంసలు విని నీలాగే నేనూ రాఘవేంద్రమితం వెళ్ళాలని బయలుదేరాను. ఇప్పుడు చూడ బోతే మనమిద్దరు ఎవరో చెప్పుకున్న మాటలు విని ప్రాసీపార్లు నట్లనిపిస్తున్నది,” అన్నాడు గాఢంగా నిట్టూర్చి.

“అసలు ఈ అసిత్యప్రిచారం వున్న రాజ్యాల్లో ఎందుకు జరుగుతున్నదో, ఎవరు చేస్తున్నారో తెలియడం లేదు,” అన్నాడు ఆనందుడు విరక్తిగా.

అంతవరకు వాళ్ళ మాటలు విన్నవద్ద సన్యాసి, “ఆ సింగతి నేను చెబుతాను, ఎంటారా?” అన్నాడు.

ఇద్దరూ యీ వకుల్లా అయిన నేనే అనికాగా వూశారు.

“నాయనారా, నేను చాలా రాజ్యాలు తిరిగాను. చాలా చోట్ల మీరు చెప్పుకున్న అవినీతి, అన్యాయం నిండినాడడం కూడా గమనించాను. సిక్రపు పిరిపాలన, ప్రజాసింపు అన్నవి ఒక్కరాజువల్ల సాధ్యమయ్యేవి కావచ్చు. సత్రాలు, సానాధిపత్రాలు, కోశాధికారులు మొదలైన ఉన్నతాధికారుల సహకారం లేనిదే రాజు ఎంతటి గొప్పవాడైనా ఏమీ చేయలేడు. పైగా, ప్రభువులను సంతోషపరచి వారిమెప్పు పొందడానికి, తమ స్వప్రయోజనాలు గడుపుకోవడానికి, ఇరుగు పొరుగు రాజులు తమ రాజ్యం మీదికి దండెత్తి రాకుండా ఉండడానికి స్వార్థపిరు లెస్స అధికారులు, తమ రాజ్యంలో సిక్రపు పాలన సాగుతోందనీ, ఎట్లు వంటి కొరతా లేకుండా ప్రజలందరూ సుఖ సంతోషాలతో సుఖంగా ఉన్నారనీ అబద్ధమాపించారాల్లా కొనసాగిస్తున్నారు,” అంటూ వుందహాసిం చేశాడు సాధుమా ఆ మాటలు విన్న ఇద్దరూ యీ వకుల్లా, “ఈ దుస్థితి వూరడానికి వూర్లమే లేదా?” అని అడిగారు ఒక్కసారిగా.

“ఉంది. పై ర్యకాలంలో ప్రజాపువు పిరవూర్లంగా భావించిన రాజులు, తరవూర్లు వేషాలతో దేశనించారం చేస్తూ, ప్రజల సుఖస్థితిని ప్రత్యంగా తెలుసుకుని, వాటి పిరిష్కారానికి తగిన చర్యలు తీసుకునేవారు. కాని ఇప్పుడా పిద్ధతి అంతరించిపోయింది. అందుకే స్వార్థపిరుల ఆట సాగుతోంది. ఆ కాలంలో రాజులు నిర్వహించిన కర్తవ్యాన్ని



ఇష్టిత వీ లాంటి యు వకులే నిర్వర్తించాలి. ప్రజలను కూడగట్టుకుని, పాలకుల దగ్గరికి స్వయంగా వెళ్ళి మీసపు స్వీలనూ, రాజ్యంలో నెలకొన్న పరిస్థితులనూ తెలియజేయండి. ప్రభు ముఖులను వివాదాలు తే, పరిస్థితులను చక్కబెట్టగలడు,” అన్నాడు సాధు మా

అంతవరకు గోడకు చేరగిలబడి కున్న కు పాట్లు పిడు తూ న్న దేశదిమ్మరి చట్ట క్కున లేచి ఆ యు గ్గరి పు ధ్యకు వచ్చి కూర్చుంటూ, “అయ్యలారా. వీ వూ టలన్నీ విన్నాను. త్వరలోనే పరిస్థితులు చక్కబడడానికి తగిన చర్యలు తీసి కుంటాను,” అని మొదటి యు వకుడితో, “ను నుదా, నీకు తగిన పుంచి ఉద్యోగం పు న రాజేంద్రమిలోనే లభించేలా ఏర్పాట్లు చేస్తాను. అలాగే ఆనందు డికి రాఘవేంద్రమిలోనే అతని అర్హతకు తగ్గ ఉద్యోగం లభించేలా ప్రయత్నం చేస్తాను. ఆ రాజు నాకు పుంచి పు త్త్రుడు,” అన్నాడు.

ఆ వూ టలు విన్న యు వకులిద్దరూ ఖాళీ నగా నమ్మతూ, “ఇంతకూ, తమరెవరో పేల విచ్చారే కార, పు హాను భావా,” అన్నారు.

దానికి దేశదిమ్మరి చిన్నగా నమ్మతూ లేచి నెలబడి, “నేను రాజేంద్రమిలో యు వరాజు

రవితేజవర్మను. నాకు త్వరలో పట్టాభిషేకం జరగనున్నది. సీంహాసీను అధిష్టించే యు ంధు, రాజ్యంలోని స్థితిగతులను ప్రత్యేకంగా చూసి తెలుసు కోవడానికి వూ రు వేషంలో ఇలా దేశ దిమ్మరిలా సంచరిస్తున్నాను,” అంటూ తల పొగానూ, గు బు రు గడ్డం, వీ సాలనూ తీసి పక్కన పేట్టాడు.

యు వకులు ఆనందాశ్చర్యాలతో యు వ రాజుకు చేతులు జోడించారు.

యు వరాజు సాధు వత్తేసి తిరిగి, నపు స్కి రిస్తూ, “రాజ్యంలో అవినీతి పేరిగి పాకుండా ఉండాలంటే రాజు ఒక్కడు పుంచిగా ఉంటే వూ త్రవే చాలదు. అధికారులు కూడా ధర్మ బద్ధులై ఉండాలనీ, ప్రజలు అప్రమత్తులై ఉండాలనీ, ప్రజల స్థితిగతులను తెలుసు కోవడానికి రాజు నిరంతరం ప్రయత్నిస్తూ ఉండాలనీ తమ రు సూ చించిన సలహాలకు సిర్వదాక తజ్ఞుణ్ణి. రాజధానిలో జరుగు న్న నాపట్టాభిషేక పు హోత్సవానికి విచ్చేసి, నన్ను ఆశీర్వదించండి,” అన్నాడు.

సాధు ముఖులందహాసంతో అంగీకారసూ చ కంగా తల వీంకిస్తూ, యు వరాజును బ్రువు తో ఆశీర్వదించాడు.





## లంవగొండి

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పిరిపాలించే కాలంలో, బోధిసత్వుడు ఆయన వద్ద క్రయ ధికారిగా మూడేవాడు. క్రయ ధికారి అంటే రాజ్యానికి అవసరం అల్లు న వస్త్ర, వాహనాల్లాంటివి నాణ్యం చేయటంలోనూ, వాటి విలువ కట్టటంలోనూ నేర్పుగలవాడన్నమాట.

బోధిసత్వుడు, కాశీరాజ్యానికి కాపలసిన ఏనుగులనూ, గ్రాలనూ, మెడిబంగరాలనూ, పిరీ చేసి, విలువ కట్టి, తన అంచనా ప్రకారం, ఆ జంతు మూనూ, ముప్పిమూనూ తెచ్చినప్పుడు మానులకు డబ్బు చెల్లించుతూండేవాడు.

రాజు బ్రహ్మదత్తుడు పిరపు లోభి. ఈ క్రయ ధికారి కొనే ప్రీతి వస్తుమూ ఎక్కువ ధర చెల్లిస్తాడని కొందరంటున్నారు. ఇది నిజమే అయ్యుండాలి. ఇలా అయితే, త్వరలోనే నా రాజ్యం దివాలా ఎత్తుతుంది!

రాజు ఒకనాడు ఇలా ఆలోచిస్తూ, ఉద్యానం వైపు కిటికీరెక్కలు తెరిచాడు. అక్కడ ఎండలో ఎంతో శ్రమిస్తూ చెట్లకు నీళ్ళు పోస్తున్నవా

డొకడు ఆయన కంటబడ్డాడు. వెంటనే ఆయనకు, “అహా, వీడెంత నవ్వుకొట్టితే కాక పోతే, ఇలా ఎండలో శ్రమ పడతాడు!” అన్న ఆలోచన వచ్చింది.

ఆ పుర్వారాజు తోటపని చేసువాణ్ణి, బోధిసత్వుడి స్థానంలో క్రయ ధికారిగా నియమించాడు. ఈ కొత్తవాడు తన బుద్ధికుశలత పల్ల వస్తుమూ క్రయం చేయటంలో యుక్తి చేసి, తనకు లాభసాటిగా వ్యవహరిస్తాడని రాజు ఆశ. కాని ఈ కొత్తక్రయ ధికారి దురాశాపిరుడేతప్పి, వివేకు గలవాడు కాదు. అతడికి వస్తుతత్వం గాని, నాణ్యం గాని, దాని విలువ గాని ఏమాత్రమూ తెలియదు. అందుచేత ఏనుగులూ, గ్రాలూ, ముప్పి సాపు గ్రీ బేరం చేయవలసి మ్నా, తన బుద్ధికి ఏమి తోస్తుంది అడగటమే తప్పి, ఒక సిరిఅయిన పిద్దతీ, అంచనా మూడేది కాదు. ఆ కారణంగా ముప్పి అప్పుకానికి తెచ్చే వర్తకులకు తరపు నష్టం కలుగుతూండేది. తన ముప్పిమూ కొనేది



రాజుగారి క్రయా ధికారి గనక, నష్టం కలిగినా  
మా రు మా ట్లాడలేక వర్తకులు , ఇచ్చిందేదో  
పిమ్మటకుని ఇళ్ళకు పోయే వాళ్ళు.

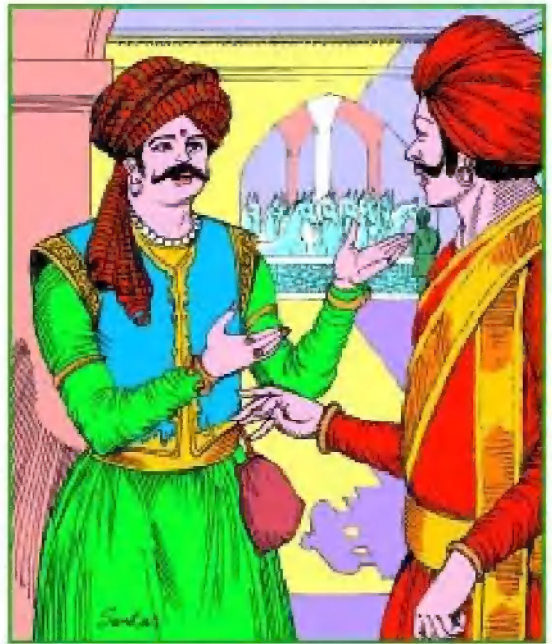
ఒక రోజున ఉత్తర దేశం నుంచి, ఒక అశ్వ  
వర్తకుడు , ఐదు మందల మేలు జాతి గుర్రా  
లను తీసి కుని కాళిరాజు వద్దకు వచ్చాడు .

క్రయా ధికారి వచ్చి ఐదు మందల గుర్రాలను  
పిరికించి, “ఎంత ఆలోచించినా వీటి విలువ  
ఒక కుంచెడు బియ్యం కన్న ఎక్కువ కాదని  
పిన్పిన్నది. వీటి విలువ జమానికి కుంచెడు  
బియ్యం ఇచ్చి గుర్రాలను శాలలో కట్టి  
పెయ్యండి,” అని ఉత్తర ముఖ జారీ చేశాడు .

అశ్వవర్తకుడు సీరాసిరి రాజుగారి పై ర్యూపీ  
క్రయా ధికారి అయిన నాదోధినిత్వ దగ్గరకు  
పోయి , తనకు జరిగిన అన్యాయం గురించి  
చెప్పకున్నాడు.

దోధినిత్వ అంతా విని, “అయ్యో,  
ఒకపని చెల్లొచ్చి. ఈ కొత్త క్రయా ధికారిని తప్పి  
పిరికించుకు, ముందుగా అతడికి లంచం  
డబ్బులు ఇచ్చి, తరువాత ఇలా అడుగు : ‘నా  
గుర్రాలకు తమరు కట్టిన కుంచెడు బియ్యం  
విలువ న్యాయంగానే ఉన్నది. అయితే ఈ  
కుంచెడు బియ్యానికి విలువ ఎంతో తమరు  
సభలో రాజుగారి ఎదుట చెప్పారా?’ ఇంకా  
క్రయా ధికారి అంగీకరిస్తే అతణ్ణి రేపిలరాజు  
గారి దగ్గరకు తీసి కుని, ఆ సమయంలో  
నేను అక్కడ మాడి, నీకు న్యాయం జరిగేలా  
చూస్తాను,” అన్నాడు .

దోధినిత్వం చెప్పినట్లుగా ఆ అశ్వవర్త  
కుడు అప్పటికప్పుడే క్రయా ధికారి దగ్గరకు  
బయలుదేరి వెళ్ళి, అతడికి లంచంగా



కొంత డబ్బుచ్చి, దోధినిత్వం అడగమన్న  
విధంగా అడిగాడు .

క్రయా ధికారి పిరమా నంద పిడిపాతూ ,  
“దానిదేముంది! ఈ కుంచెడు బియ్యం  
విలువ చెప్పటం ఏమంత కష్టం కాదు . రేపి  
సభలో రాజుగారికి ఆ సంగతి చెప్పి, ఆయన  
చేత సరే అనిపిస్తాను ,” అన్నాడు .

మర్నాడు రాజసిభ కిటకిటలాడు తున్నది.  
రాజుగారి అనుమతి పొంది దోధినిత్వం  
కూడా వచ్చాడు .

నష్టపాలున అశ్వవర్తకుడు రాజుతో,  
“ఏమో, తమ కొత్త క్రయా ధికారి, నా ఐదు  
మందల గుర్రాలకూ కుంచెడు బియ్యం విలువ  
కట్టటం బాగానే మున్నది. ఇంకా నా కొక  
చిన్న నందేహం కలుగుతున్నది. ఆ కుంచెడు  
బియ్యానికి విలువ ఎంత?” అన్నాడు .

ఆ సమయం రాజుకు ఈ విషయం  
జరిగినదేమిటో అని తెలియదు . ఆయన

అశ్వర్యపాత్రా , కొత్త క్రయా ధికారిని, “ఐదు మందల గ్రులాల విలువ ఎంత కట్టామా?” అని అడిగాడు .

“కుంచెడు బియ్యం, ప్రభూ!” అన్నాడు విక్రయా ధికారి తొణకకుండా.

“అలాగా! ఐదు మందల గ్రులాల విలువ కుంచెడు బియ్యం అయితే, ఆ కుంచెడు బియ్యం విలువ ఎంత?” అన్నాడు రాజు.

కొత్త క్రయా ధికారి తడు వశోకుండా, “కుంచెడు బియ్యం విలువ మరెంతో కాదు, ప్రభూ! కాశీరాజ్యపు, ఇరుగు పొరుగు సాపుంత రాజ్యాలూ కలిపితే, ఎంత విలువ మాటుందో, అంత!” అన్నాడు .

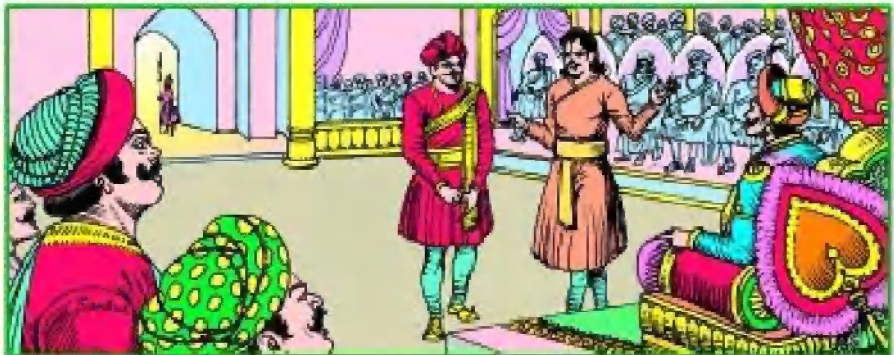
విత్తూరప్రభు ఈ జవాబు విని, వుంత్రలూ, సిభలోని రాజోద్యోగులూ, పితప్రపుఖులూ అమాళన చేస్తూ చప్పిట్లు కొడుతూ రాజు సిభలోవత్తు సింగతే వురిచి, పొట్టలు చెక్కల య్యలూ నవ్వుటం ప్రారంభించారు .

వాళ్ళల్లో ఒక ప్రపుఖుడు లేచి, కొత్త క్రయా ధికారితో, “ఇంతకాలంగా రాజ్యాలకు విలువ కట్టటం అసాధ్యం అనుకుంటూ వచ్చాం. కాని, కాశీరాజ్యమంతా కలిపి

కుంచెడు బియ్యం విలువ చేస్తుందని, నీవల్ల ఇప్పడే తెలుస్తున్నాం. అహో, నీ తెలివితేటలు అద్భుతం. ఎంత గొప్పి వివేకివి!” అంటూ గెలిచేపాడు .

అప్పిడు బోధిసిత్తువుడు సిభమందుకు వచ్చి, “ఈ క్రయాధికారి చెప్పినది పిరు సత్యం, అందులో విత్తూరు ఏమీ లేదు. అతణ్ణి చూసి న్నుకుడి ఐదు మందల గ్రులాలూ, ఒకకుంచెడు బియ్యం విలువ అన్నాడు. ఒక కుంచెడు బియ్యం విలువ కాశీరాజ్యమూ, సాపుంత రాజ్యాలూ కలిపినంత అని చెప్పాడు. దీన్ని బట్టి, ఆ ఐదు మందల గ్రులాల విలువ, కాశీ రాజ్యమూ, సాపుంత రాజ్యాలూ కలిపినంత అని అర్థవుతున్నది. ఇందువల్ల క్రయా ధికారి గ్రులాలకు కట్టిన విలువ చాలా న్యాయంగా కనబడుతున్నది,” అన్నాడు .

బోధిసిత్తువుడు టలకు అందరూ అశ్వర్య పాత్రు . విచారించగా జరిగినదంతా తెలియ వచ్చింది. అప్పిడు కాశీరాజు తన పోర బాట గ్రహించి, లంచగొండి క్రయా ధికారిని పిదవి నుంచి తొలగించి, తిరిగి బోధిసిత్తువుణ్ణి ఆ పిదవిలో నియమించాడు .







## విష్ణు కథ

హిరణ్యకశిపిని ప్రహ్లాదుణ్ణి ఆలింగనం చేసి కొని, “ప్రహ్లాదా! నీ పూలంగా ఇన్నాళ్ళకు విష్ణుమత్యపిగతీర్చుకొనే అవకాశం లభించింది!” అని చెప్పి గదను ఎత్తి నరసింహవతారంతో పారాటానికి తలపెట్టాడు. చివరకు నరసింహం ప్రళయ గర్జన చేస్తూ ఎగిరి, హిరణ్యకశిపిని పేడారికి ఒడిసేపిట్ట కొని, సింహపుంటపి ద్వారం దగ్గరకు తీసి కు వెళ్ళాడు.

లోపలా, వెలుపలా కాని ద్వారం అరగి పీచు, రాత్రి, పిగలూ కాని సింధ్యాసి పుయిందో, ఆకాశమూ, భూమి కాని తనతోడల పీచు పేట్టుకొని, సిజివపులూ, నిర్జీవపులూ కాని గోళ్ళతో, బ్రహ్మపాలన పొందిన వరాలన్నిటికీ భిన్నంగా, విష్ణుమనోహరూపంతో హిరణ్యకశిపిని రోహిణిపూ, పోట్లపూ భీకరంగా చీల్చి చంపాడు.

రాత్రి పూహించి నరసింహుణ్ణి ఎరుక్కొని రాగా విష్ణుచక్రం వారిని అంతం చేసింది.

నరసింహుని రూపుగల్గి కంఠహారాలుగా వేసి కొని, ఉగ్రంగా చేస్తున్న అట్టహాసానికి దేవతలు భయపెట్టారు. లక్ష్మీదేవి కూడా భయపడింది. అప్పిత ప్రహ్లాదుడు నరసింహవతారుణ్ణి స్త్రీత్వం శాంతింపజేశాడు.

తండ్రికి ఉత్తరక్రియలు జరిపి, రాజ్యపాలన చేయవలసిందని చెప్పి ప్రహ్లాదుణ్ణి దీవించి, నరసింహవతారుడైన విష్ణువు అంతర్ధానపు యాత్ర. జయవిజయం తెలిజన్ను పుగిసింది.

విష్ణుమతానతిప్రకారం ప్రహ్లాదుడు చిరకాలం రాజ్యపాలనచేసి, కుమారుడైన విరోచనుడికి పట్టంకట్టి, విష్ణుభక్తి తత్పరుడైన వనాలకు వెళ్ళాడు.



విరోచన డి తర్వాత అతని కుమారుడు బలి రాజ్యానికొచ్చాడు. రసాగరపు ధనంలో పుట్టిన ఉచ్చైశ్రవాన్ని బలి, తీసుకున్నాడు. రాసి లకిల్పి వున్న అతనికి నేలపేనా, నీటిలోనూ, అంతరింలో పాగల గొప్ప వాహనాన్ని నిర్మించి ఇచ్చాడు.

అవు తం తవు కు దక్కకుండా జరిగిన అన్యాయానికి ప్రతికారంగా దేవతలతో యుద్ధానికి దిగాడు. దేవతలు అవు తరావించిన ధైర్యోత్సాహాలతో రాక్షసులను ఎదుర్కొన్నారు. బలి ఇంద్రుడితో గొప్పగా పోరాడాడు. దేవ ప్రస్తుఖులకూ, రాసి ప్రస్తుఖులకూ ఖావు ఫీగా, విడివిడి యుద్ధాలు సాగాయి. ఆ దేవదానను సంగ్రామంలో రాసిలు చిత్తుగా ఓడిపోయారు. హితు లైన రాసి లను సుల గురువైన శుక్రాచార్యుడు మృతసంజీవనీ విద్యను ప్రయోగించి తిరిగి బ్రతికించాడు.

ఓటవుతో బలి వురింత పట్టుదలతో రాసి లందరినీ కూడగట్టుకొని నాయకుడై, భూవుండలం అంతటినీ జయించి, కట్టుదిట్టంగా ఆదర్శమంతమైన పరిపాలన సాగిస్తూ బలిచక్రవర్తి అనిపించుకున్నాడు. శ్రుకుడు అతని చేత నూరు అశ్వమేధ యాగాలు చేర్చించాడు.

బలి విజయించి స్వర్గం వీధుకు దాడి చేశాడు. అతని ధాటికి వెరచి ఇంద్రుడి దేవతలు స్వర్గాన్ని వదిలి అరణ్యాలు పట్టారు. దిక్పాలకులు బలిచక్రవర్తికి హావరుల్లమలగ సాగారు. స్వర్గపుర్త్య పాతాళపుల్లోకాలను బలిచక్రవర్తి ధర్మబద్ధంగా పాలిస్తాడగా, ఇంద్రుడి తల్లి అదితి భర్త కశ్యపిప్రజాపితితో తన సంతతి వారైన దేవతలు, ఇంద్రుడు, శచీదేవి అరణ్యాల్లోపిడు శ్రున్న పట్టు చెప్పుకొని, వారికి తిరిగి ఎలాగైనా స్వర్గసామ్రాజ్యం చేకూరే మార్గం చెప్పమన్నది.

అందుకు విష్ణువును గూర్చి వ్రతం చెయ్యవు ని కశ్యపిప్రజాపితితో ఉపదేశించాడు. అదితి విష్ణుమత్ర ఆరాధించి నైవేద్యం చేసింది. విష్ణుమత్రుడు కడు పిశాపిష్టి దేవతలకు స్వర్గం సేవు కూర్చి పెడతానని చెప్పాడు.

ఆ విధంగా విష్ణుమత్రుడి కశ్యపిప్రజాకు పొట్టిపిల్లవాడైన కుమారుడుగా పుట్టి, దశావతారాల్లో ఐదవదైన వామనావతారాన్ని ఎత్తాడు.

వావు నుడు ఉపసంహరించి వేదవిద్య పై ర్తిచేసి, ఇంద్రుడి తప్పుడుగా, అదితి అల్లారువు భుజిద్దగా పేరిగాడు.

అప్పడు బలిచక్రవర్తి నృదానదీ తీరంలో, యాగాల్లోకల్లా గొప్పదైన విశ్వజిజ్ఞాసాన్ని



శ్రీ క్రుని అధ్వర్యంలో ప్రారంభించి గొప్ప గొప్ప దానాలు చేస్తున్నాడు .

వావు ను డు ఒడు రు జందెము, క స్థా జిన్ను, కపు యదం మొదలైనవాటిని ధరించి గొడు గూ, పొవకోళ్ళు వేసి కొని, పూర్తి భవించిన బ్రహ్మతేజస్సుతో బలిచక్రవర్తి దగ్గరికి బయలు దేరాడు .

బు డి బు డి నడకలతో వస్తున్న వావు ను ణ్ణి జూసీ, యా గూలలో అంతా పుచ్చటపెడ్డారే . వావు ను డు బలిచక్రవర్తి ఎదుటకు వెళ్ళి జయం పిలికాడు .

వావు ను ణ్ణి పూ డడంతో బలిచక్రవర్తికి పుహిదానందం కలిగింది, “చిట్టి నాయనా! ఎవరు ను మ్మా? పు క్కుపిచ్చులారని సిరికొత్త వట్టు మా ఎక్కడికి బయలు దేరావళి” అని అడిగాడు .

వావు ను డు, “నీ దగ్గరికే బయలు దేరి వచ్చావు . ఎవరని చెప్పేది, అంతా నావారే! అల్లు నా ఇప్పిడు ఒంటివాణ్ణి; సీరిగలవాడినె, అల్లు నా ఇప్పిడు యా చకుణ్ణి! నీ పు ట్తా తలు వీరాధివీరులు, ఇకనీ బలపరాక్రమాలు దిగుంతాలు దాటారు!” అని అంటూంటే, బలిచక్రవర్తి నమ్మాతూ, “నీ పూటలు చిత్రం గామాల్లు . వీరాక్రమం గై రించి పూట్లాడు తున్నావ్వా యు డ్డం చేయ పు నమాడ? నేనిప్పిడు యా గడిలో కంకణం కట్టుకొని ఉన్నానాయెను, యు డ్డప్రిసిక్తి లేదు పు రి!” అని వినోదంగా అన్నాడు .

వావు ను డు, “ఎంతపూట బలిచక్రవర్తి! ఏదో నాతో పిరిహసిం అదామాని, పు హొన్నత బల విక్రము డివ్వు నీ ముందర భూ పు కి



అంటుకుపోతున్న పాట్టి కుంకను నేనెక్కడ? మేటి దాతవై అంటులేని దానాలు చేస్తున్న నీ కీర్తివిని నిన్ను యా చించి దానం పిచ్చుకోవాలని వచ్చావు!” అన్నాడు .

“అలాగే పిచ్చుకో, ను మ్మా ఏపు డిగినా ఇస్తాను!” అని బలిచక్రవర్తి అన్నాడు .

అప్పిడు శ్రీ క్రాచార్యుడు బలిచక్రవర్తిని పీలిచి, “వామనుడెవరో కాదు, వెష్టువు! నిన్ను వంచించి, నీ సిర్వస్వాన్నీ హరించడానికి వచ్చాడు . అతనికి ఎట్లు వంటి దానప్రిదా నపూ చేయ వద్దు!” అని హేచ్చరించాడు .

బలిచక్రవర్తి, “విష్ణువంతుడి వాడు, దేవా అని చేయివాచగా, నా చేయి మీదై దానం ఇవ్వడం గొప్ప అడ ప్టివై కాకుండా, నా ఘన విజయాన్ని చాటు తుంది! అంతేగాకుండా, ఇస్తానని లేదనడం అనిత్యదోషం కదా!” అన్నాడు .



శ్రీ క్రుత్తు, “అత్తురణకు అది అసిత్వం అనిపించు కోవు. తనకు వూరిన ధర్మం అత్మ హిత్యాపాతకంతో నిపూనం!” అన్నాడు.

“ఏది ఏమైనా, అతడు నన్నేమిచేసినా, నేనేమిపొయినా అది నా ఓటమి కాదు, ధర్మ వీరవు అమత్తుంది! శిబిప్రస్తుఖుల్లాగ దాన శిల్పణ్ణి అనిపించు కోవాలనే కీర్తికాంక్ష కూడా నాకులేదు. పీరికితనంతో అడిగినది ఇస్తానని, లేదని తప్పించు కొనే భీరు మా అనిపించు కోవడం, నాకు సాధ్యం కాదు,” అని బలి చక్రవర్తి అన్నాడు.

ఆ పూటలకు శ్రీ క్రుత్తు కోపంతో, “గృహ మా నీ హీతవుకోరి చెప్పింది వినకుండా ధిక్కరిస్తాన్నామానీ నిర్వస్థాన్నీ, రాజ్యాన్నీ కోల్పోతావా!” అని శపించినట్లు అన్నాడు.

బలిచక్రవర్తి, “గృహదేవా! నన్ను జేంచావని వర్తిపూట విడ్డవేగాని, నేను అన్నిటికీ తల

ఒగ్గే దానం ఇవ్వడానికి సిద్ధపడ్డావు గదా! గృహ ధిక్కారం చేసి పొందిన శాపాన్ని విష్ణుమా అవులు చేశాడే గాని, అన్యాయంగా బలిని వంచించలేదని విష్ణువశు పూటరాకుండా నీ శాపం వైలు చేసింది! నీ శాపాన్ని సింతో షింగా న్వేకరిస్తాన్నాను!” అన్నాడు.

శ్రీ క్రుత్తు తెల్లబోలు నిరుత్తర డై తల వంచు కున్నాడు. బలి వావు నుడి దగ్గరికి వెళ్ళబోతుండగా శుక్రుడు, “ఓ దానవనాథా! విష్ణుమచిచ్ఛానికి వచ్చి నిన్ను బిచ్చగాణ్ణి చేస్తాడో, అథఃపాతాళానికి అణిచేస్తాడో, ఏంచేసినా చెయ్యవచ్చు. ఈ త్రిలోకాధిపిత్వపూరితం, సింహిదలూ, వైభవమూ దేనికి కట్టించి సింహిదించావా? శరీరంతర్వాతనే కదా ఏ ధర్మసాధన అల్లు నా!” అని అన్నాడు.

బలి, “రాజ్యపూరితం సింహిదలూ నితతవు మూడేవి కామావలూ సింహిదించానో అలాగే పొగొట్టుకోవడం సిహిజవు కదా. శరీరం కూడా శాశ్వతం కాదు గదా!” అన్నాడు.

శ్రీ క్రుత్తు, “నీ వినాశం నీ ఒక్కడిదే కాదు. దానవకులానికే వున్నది, అవపూనపూరితం తెన్నిందని తెలుసుకో!” అన్నాడు.

“అంతేకాదు, ఒక దానమత్తు ధర్మపాలన చేశాడు, విష్ణువశు భిషేట్టాడు! అని దానవకులాని కంతటికీ ఘనత తెన్నింది కదా!” అని బలిచక్రవర్తి వామనుడి దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

భార్య వింధ్యావళి స్వర్ణకలశంతో నీళ్ళ పొయగా బంగారు పిళ్ళెంలో వావు నుడి పొదాలు కడిగిన నీటిని భక్తితో శిరస్సున చల్లుకొని, బలిచక్రవర్తి వావు నుడితో, “ఓ వావు నరూపా! నీవంటి వాడు దానం కోసం రావడం



నా స్థి క తం! నీకేం కావాలో అత్త గ్ర! సీర్ర లు ,  
సింపిదలు , భవంతు లు , పు ణ్ణ లు , స్థి ందరీ  
పు ణ్ణ లు , సిస్టోత్రా లు , సామ్రా జ్య సిర్వమూ ,  
నా తన మూ అన్నీ నీవే! అన్నాడు .

వాపు న్న థ , “పు హాబలీ! నీమ్మావల్లించిన  
వన్నీ నా కెందు కు? క ష్టాజినం పిర్ర పు  
క్కూర్చొని బ్రహ్మసిద్ధి జర్ర పిశ్కోడానికి నా చిట్టి  
పాదాలతో పూ థ అత్త గ్ర ల చోటు చెల్లు !  
మూడడుగుల నేల, నీ దిగుంతపర్యంతమైన  
సామ్రా జ్యంలో స్థిల్పాతి స్థిల్పన్నే అయి నా,  
నాకు అదే పు ల్లోకాల సాటి!” అన్నాడు .

“ఆ పూ డత్త గ్ర లేపిప్పుకో!” అని బలి  
చక్రవర్తి జలకలశం వంచి ధారాదత్తం చేయ  
దోతే సీర్ర పిడలేదు . శ్ర క్రుత్త స్రా క్షత్రా పింతో  
జలకలశం తొండంలో అడ్డుపిడి జలధార  
పిడకుండా చేశాడు .

వాపు న్న థ దర్శపిషక తీసీ దాంతో తొండు  
లోకి పోడివాడు . శ్ర క్రుత్త కన్ను పాలు  
ఒంటికన్ను వాడయ్యాడు . అడ్డు తొలగి జల  
ధార బలిచక్రవర్తి చేతి పీ థు గా వాపు న్న డి  
దోసేటపిడ్డది . దానుధి పై ర్తికాగానే, “ఇహి నీ  
అత్త గ్ర లతో పూ థ అత్త గ్ర లు నేల కొలిచి  
తీసి కోవడవే తరవాల్సి!” అన్నాడు బలి .

వాపు న్న థ అపూంతంగా అలా అలా  
పెరిగి ఎశ్వరూపం ధరించి పొడవు, వెడల్పు,  
ఎత్తులతో క్రింద, పు థ్య, పీ థ అనే పూ డిం  
టినీ ఆక్రవింబాడు . ఒక పాదంతో భూ మి  
సంతటినీ కొలిచాడు . త్రివిక్రపు డెగ్గవిష్ణుమా  
పాదం నీడలో భూ తలపుంతా ణకాలం  
పొట్టు గా గాఢాంధకారం క్రమ్ముకొన్నది . ఆ  
తర్ర వాత ఆకాశాన్నంతటినీ కొలిచాడు .  
స్రా ర్య చంద్రాది గ్రహాలు , నత్రపుండ



లాలన్నీ అతని పొదానికి అంటు కొన్న రేణు ముఖ గా కనిపించాయి . అప్పిడు బ్రహ్మ తన కవుండలంలోని జలంతో విష్ణు పొదాన్ని అభిషింపాడు . విష్ణు పొదం నుంచి జారిన నీర్ర ఆకాశంగంగా స్వర్గం లో వుండాకినిగా ప్రవహించింది .

“బలిచక్రవర్తి! పూడో అడుగు ఎక్కడ వెయ్యమంటావు?” అని త్రివిక్రపుడు అడిగాడు . బలిచక్రవర్తి, “ఏ త్రివిక్రపూ! ఇదిగో నా శిరస్సు, దీనిపై పూషి” అని తల వంచాడు .

విష్ణు మునిశ్వరా పొన్ని చాలించి యథా ప్రకారంగా వామనుడై అతని తలపై పొదాన్ని వేసి, “బలీ! పూ పూకాశాల్ని సింపిర్లంగా కొలుపు కొన్న నా పొదం నీ తలను పైర్తిగా కొలవలేక పొత్తున్నది సి ప్పి!” అన్నాడు .

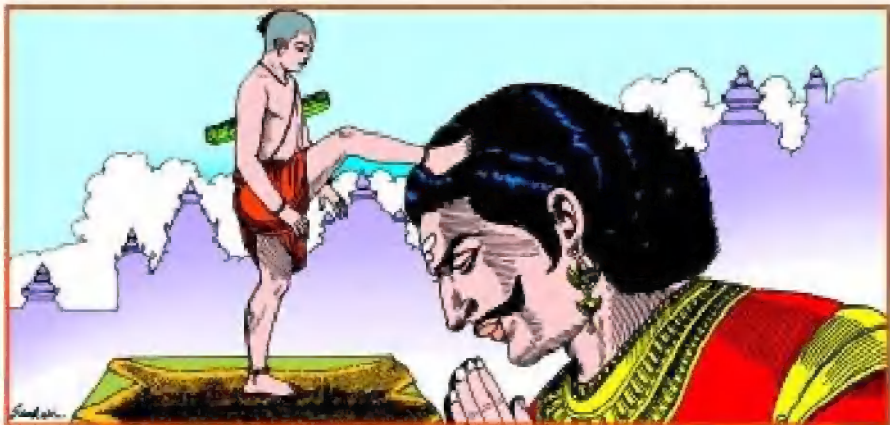
అప్పిడు ప్రహ్లాదుడు వచ్చి, “నా వున్న వుడు బలి నీకు శత్రు మకాడు , అతణ్ణి అనుగ్రహించు!” అని వాపు ను ణ్ణి వేడుకున్నాడు .

బలిచక్రవర్తి భార్య వింధ్యావళి, చేతులు జోడించి నువ్వు స్కిరించి, “వాపు నావతారా! నా భర్తకు ఎట్లు వంటి హానీ జరకుండా అను

గ్రహించడం నీకు ఉచితం!” అని భక్తితో ప్రార్థించింది .

వాపు నుడు , “అహ్మ! నీ భర్తకు హాని తలపెట్టడం ఎవ్వరికీ ఎప్పిడూ శక్యం కాని పని . అందువల్లనేకదా యాచకుడినై నేవచ్చి దానం పిచ్చుకున్నాను ! అతని ధర్మబలం అలాంటిది!” అని చెప్పతూ ప్రహ్లాదుడి వంక చూసి, “బలి నాకు ఎంత ప్రీయ తప్పుడో తెలుసా?” అని అంటూ వాపు నుడు విష్ణు కళతో విరాజిల్లుతూ పొడవైన వేత్రదండాన్ని పట్టుకుని కనిపించాడు .

“ఓ బలిచక్రవర్తి! నీ సొటి ఇదివరకు లేదు , ఇకవుండు ఉండబోదు . ఆదర్శ పాలకులైన చక్రవర్తులలో సొటరే మొదటిది . నిన్ను నీ తలానికి పింపిస్తున్నాను . పాతాళ లోకాలకు అధిపతిగా శాంతిని భాలతో చిరం జీవిగా మూటామానీ భార్య, నీ తాత ప్రహ్లాదుడు నీతోనే మూటాడు . నీ నీ తల ద్వారాన్ని, నేనిప్పిడు కనబడుతున్నట్లే దండపాణినై కాపిలాకాస్త్రా, నీకు రంగు ఉంటాను ,” అని చెప్పి అంతర్ధానపు యోధుడు .





## వృద్ధుడి సమయోచిత బుద్ధి!

స్కాట్లాండ్ అత్యపుష్ట ప్రకృతి సౌందర్యం  
నిండిన అందమైన ప్రదేశం. దీనిని పిల్లమిత్రుడు  
ప్రాంతం, ఎత్తయిన ఉత్తర ప్రాంతం అని రెండు  
ప్రధాన ప్రాంతాలుగా విభజిస్తారు.

ఎత్తయిన కొండలు, కోనలు, లోయలు, తూటా  
కాలు, సరస్సులతో ఉత్తర ప్రాంతపుంతా  
సిహజ సుందరమైన ప్రకృతి దృశ్యాలతో  
అలరారుతున్నది. అయితే, ఇక్కడి  
భూమిలు పునీటి ఏడాదిత్రం లొంగ  
కుండా ప్రకృతి పేటలుగా  
ఉంటోంది.

అయితే, ఇక్కడ కూడా ఒక  
విచిత్రమయి ఉంది. లాక్ వెల్ అనే  
సరస్సు తీరం నుంచి లోపలికి వెళితే,  
రెండు కొండల మధ్య ఇరుక్కొన కోన ఒకటి తారసి  
పిడుగుతుంది. విగిలిన కోనలన్నీ, రాళ్ళూ రప్పలతో  
ఎగిరి దిగి దుగా ఎంతో కఠినంగా ఉన్నప్పటికీ  
ఇది ఒక్కటి మాత్రం చదునైన భూమి తో చాలా  
మృదువైనదిగా కనిపిస్తుంది. ఇదిలా సాధ్యమయింది  
అనే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. దీనికి సరిబం  
ధించిన ఆసక్తికరమైన కథ ఒకటి ప్రచారంలో  
మూడి:

చాలా సంవత్సరాలకు ప్రియం ఈ భూమి కోన  
కూడా పుట్టు పక్కల కోనల్లాగే రాయి రప్పలతో,  
బీడు భూమిలతో, పేద పేద బండరాళ్ళతో  
నిండి ఉండేది. మనిషి అడుగుమోపడానికి సాధ్య  
పడేది కాదు. ఇక అక్కడ పేద పిచ్చుల మాట



సిరేసిరి. వ్యవసాయం అసాధ్యంగా ఉండేది.  
అక్కడక్కడ ఉన్న చెక్కలలో పేద పిండించే  
రైతులు దుర్భర దారిద్ర్యంతో బతకేవారు. అక్కడ  
దొరకే చాలీ చాలని పేతతో పశు మృగా కూడా ఆక  
లితో అలవు బిస్తా చావలేక బతుకుతూ ఉండేవి.

ఆ కోన మధ్యగా చిన్న కొండను ఆనుకుని  
చిన్న ఇల్లు ఒకటి ఉండేది. ఆ ఇంట్లో ఎవేకి అయిన  
ఒక వృద్ధుడు నివసిస్తుండేవాడు. ఆయన మంచి  
మంచి కథలు చెప్పడం వల్ల, ఆయనను అందరూ  
సీయా నధులు అని పిలిచేవారు. ఆయనకు  
చాలా విషయాలు తెలుసునని, ఏ సమస్యకైనా  
ఇట్టే పరిష్కారం చూపగలడని అందరూ భావించే  
వారు.

ఒకరోజు ఆ కోనలోని యృవకులందరూ ఒక పేద బండ పిక్కన సిపా వేశవు య్యారు. తవు బతుకుల గురించి తీవ్రంగా చొప్పించారు. ఇక్కడే మూడి ఇన్నాళ్ళు బామకున్నది చాలు! ఇకపై కూడా ఈ చుర్రు దారిద్ర్యాన్ని అనుభవిస్తా ఇక్కడే కాలం గడుపుతుంది అవివేకు. భూమి పుత్ర మూడు ఉండే వేరొక పుంచి ప్రిదేశానికి వెళ్ళి పొవడం ఒక్కటే పూర్ణం అన్న సిద్ధంతానికి వచ్చారు. అయితే, అలాంటి ప్రదేశం ఎక్కడ నుండే వాళ్ళకు తెలియలేదు.



“ఆ సింగతిని సీయా న ఛల్లు ద్ను అదుగు దాం,” అన్నాడు ఒక యృవకుడు.

పుంచి సెలహా అని అందరూ కొండదిగి ఆ వృద్ధజ్ఞాని వద్దకు వెళ్ళి, “మన వంశంలోనే అందరి కన్న పేరు అతిబంబతుకులు బతుకుతున్నాం. అందుకు పూ ప్రయత్న లోపం కారణం కాదు. శ్రవు పిడడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాం. కాని కష్ట పిడడానికి పోలం చెక్కలేదు. కొండలపై పుంచి బండలు దొర్లి పిడడం వల్ల వ్యవసాయం చేస్తుకోవడానికి భూమి కరువవుతుంది. ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళి పోవాలనుకుంటున్నాం. చుట్టూ పిక్కల పిరిసిరాలను గురించి బాగా ఎరిగిన తవురు వ్యవసాయయోగ్యమైన భూమి ఎక్కడున్నదో చెప్పగలరా?” అని అడిగారు.

సీయా న ఛల్లు ద్ కొంతుమిశ్రుతంగా ఆలోచించాడు. ఆ తరువాత నెమ్మదిగా కిందికి వంగి గుప్పిట నిండా పున్ను తీసి యృవకులకు చూపిస్తూ, “ఇంతకన్నా సారవంతమైన మన్ను మరే కోనలోనూ లేదు కదా!” అన్నాడు.

“నిజమే కావచ్చు. కాని మన్ను పీడ పిరు పుకుని మళ్ళీ బండలను తొలగించడం పూనవ మూత్ర లకు సాధ్యమయ్యే పిని కాదు కదా? ఆ శక్తి మాకెక్కడిది?” అని అడిగారు యృవకులు.

సీయా న ఛల్లు ద్, “అలాగా!” అంటూ తలపింకించి, “పు సిఫస్యత పిరిప్పిరించడానికి నేను ప్రయత్నిస్తాను. కొన్ని రోజులు ఓపికపట్టండి,” అన్నాడు.

ఆ కాలంలో భూమి పీడ రాపులు ఉండేవారు. కోనకు అను



కుని మళ్ళా కొండ పై దా, దానికి ఆవలా భువుంకర లెఫ్ ఇద్దరు రాస్సిలు తవులో ఎవరు బలవంతులో తెల్పుకోవడానికి తరచూ ద్వంద్వ యుద్ధం చేస్తూండే వారు. ఆ సంగతి తెలిసిన సీయాన ఛయిద్ మెల్లగా అక్కడికి వెళ్ళాడు. ఆ సమయంలో రాస్సిలు ఇద్దరూ గొడవపెట్టుతున్నారు. సీయాన ఛయిద్ వాళ్ళను సిఫిపించి, “ఇలా గొడవపెట్టుతూ ఉంటే పు సమస్య ఎప్పటికీ తీరదు,” అన్నాడు.

రాస్సిలు పొట్టలు ఆపి, వద్దుడికేసి వురిపించేయి టూమా? అన్నట్లు కోపంగా చూశారు.

“నేను చాలా మునిసివాణ్ణి. కాని పు సమస్య సావ్యతంగా పరిష్కరించగలననే భావిస్తున్నాను. పు రిద్దరూ కొండదిగి వూ కోనలోకి రండి. అక్కడ నేను పు బలాబలాలును నిరూపించడానికి ఒక మార్గం చెబుతాను. దాంతో పు ఇద్దరిలో ఎవరు బలవంతులో అందరినీ సమంలో తెలిపావుంది,” అన్నాడు.

రాస్సిలు సరేనన్నారు.

పురు నాడు తెల్లవారగానే కొండ దద్దరిల్లేలాగా అడుగులు వేసి కుంటూ రాస్సిలు ఇద్దరూ కోనకు వచ్చారు. సీయాన ఛయిద్, కోనలోని ప్రిజలు వాళ్ళను సింబరంతో అహ్వానించారు.

సీయాన ఛయిద్, వాళ్ళను సిఫిపించి, “ఇప్పుడు, పు ఇద్దరిలో ఎవరు ఈ చిన్నరాతిని ధూరంగా ఉన్న కొండపిఖరం పై దికి విసిరగలరో చూద్దామూ,” అంటూ ఒక బండనూ ధూరంగా ఉన్న కొండపిఖరాన్ని చూపాడు.



ఇద్దరు రాస్సిలూ దిక్కులు పక్కటిల్లేలా నవ్వారు. ఇద్దరూ ఒక్కసారిగా వంగి, పేద్ద పేద్ద బండరాళ్ళను అందిమ్మిక్కుకుని, గులక రాళ్ళను విసిరినట్లు ధూరంగా విసిరికొట్టారు. అవి పడిన చోట్లు కూడా తెలియ సంత ధూరంలో పడ్డాయి.

“అహ! గొప్పగా విసిరారు! పు ఇద్దరూ కూడా అవి త బలశాలురే. అందులో అణువూ త్రం సిందేహించలేదు. అయితే, ఇద్దరిలో ఎవరు ఎక్కువ వేగంతో విసిరారో నిర్ణయించలేక పోతున్నాను. ఏదీ పు రొక్కసారి పురి రెండు బండలను విసిరండి చూద్దాం. అయితే వాటి కన్నా కొద్దిగా పేద్దగా ఉన్న బండలను తీసి విసిరాలి పురి,” అన్నాడు వద్దుడు.

పురుణమ్మ ఇద్దరు రాస్సిలూ వందలాది మంది సైతం కదిలించలేని బ్రహ్మాండమైన బండను సునాయాసింగా ఎత్తి ఆవలికి విసిరి కొట్టారు. దానిని చూసిన కోన ప్రిజలు అచ్చర్యంతో మ్హ్మహ్మ

నాలు చేశారు . అయితే సీయో నభయ్యుద్ వూత్రం కొంతుమీచుకునంగా ఊరు కుని ఆ తరవాత చాలా గంభీరంగా, “పీ ఇద్దరిలో ఎవరు బలవంతు లో ఈ పీర్ తో తేల్చుడం క్షణం. వేరొక పీర్ ఆలోచించాను . నేల పీ దరకరకాల చిన్నా పేద్దా బండలు ఉన్నాయి చూశారు కూ? ఆ బండ రాళ్ళను మీ ఇద్దరిలో ఎవరెవరు ఎడమ చేత్తో ఎన్నెన్నో రాళ్ళు, కుడిచేత్తో ఎన్నెన్నో రాళ్ళు విసిరి కొట్టగలరో చూద్దాం. ఎవరు ఎక్కువ రాళ్ళు విసిరు తారో, వాళ్ళ అధిక శక్తివంతులన్న వూట!” అన్నాడు .

అంతే ఇద్దరు రాస్సిల్లా ఇంట్లో కార్యరంగం లోకి ఉరికారు . ఎడంవోత్తో అందిన బండలను అందినట్టు శరవేగంతో ఆవలి కొండకేసి విసిరి కొట్టడం ప్రారంభించారు . బండలు గాలిలో ఎగిరు తూన్నప్పుడు భయంకరమైన శబ్దాలు పుట్టాయి.

బండలను ఎత్తి విసిరి విసిరి ఎడవు చేతుల్లో సిల్లు మీటుకుంటూనే, కుడిచేతు లతో బండలను పేకలించి విసిరి కొట్టసాగారు . అలా కోసలోని బండలన్నిటినీ విసిరి కొట్టేసిరికి నూర్వాస్తేవుయం కాసాగింది. దరిదామిట్లో బండ అన్నది కనిపించ

లేదు . రాస్సిల్లు కూడా బాగా అలీసేపాలు నిలబడలేక అలాగే కూలబడ్డారు .

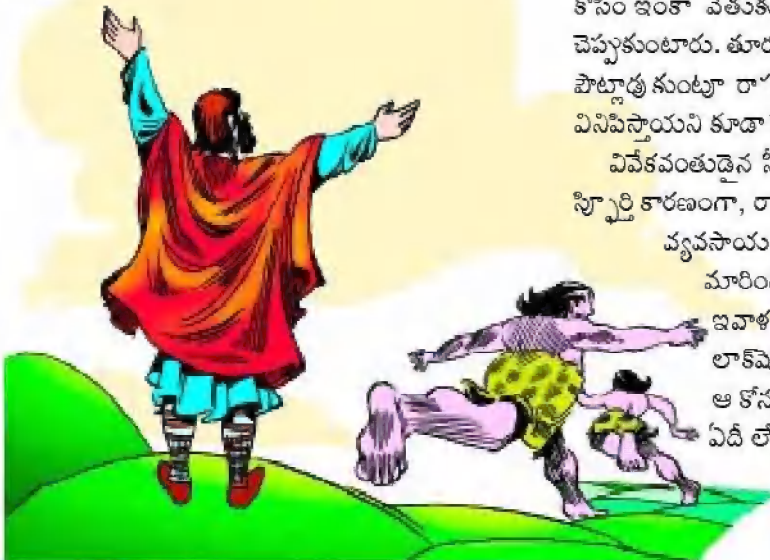
సీయో నభయ్యుద్ వాళ్ళను సిపి పించి, “పీరు విసిరిన రాళ్ళను సిరిగ్గాలెక్కించలేకపోవడం వల్ల పీ ఇద్దరిలో ఎవరు ఎక్కువ బలవంతు లో ఇంకా నిర్ణయించలేక పోతున్నాం. కాబట్టి పీ రిద్దరూ ఇప్పిడు వెళ్ళి, పీరు విసిరగా అత్యధిక దూరంలో పడిన బండను వెతకండి. అది కని పించగానే దానిని వూ దగ్గరికి తీసి కురండి. ఆ తరవాత పీలో ఎవరు దానిని పుళ్ళి అంత దూరానికి విసిరగలరో పీర్ పేడతాం. అప్పిడే పీ ఇద్దరిలో ఎవరు ఎక్కువ బలవంతు లో నిర్ణయించడం సాధ్యమవుతుంది,” అన్నాడు .

దూరంగా పడిన రాయిని వెతుక్కుంటూ ఇద్దరు రాస్సిల్లా అక్కడి నుంచి బయలు దేరారు . బలాబలాలు తేల్చుకోవాలన్న పూర్ణమీ పట్టుదలతో పోరాడుతున్న తమ బలాన్ని సీయో నభయ్యుద్, తెలివిగా ఉపయోగించుకున్నాడన్న సింగతిని ఇద్దరు రాస్సిల్లా చివరి వరకూ గ్రహించలేక పోయారు . ఆ తరవాత వాళ్ళు కోసకు తిరిగి రాలేదు గనక, తామ్ర విసిరిన రాలు కోసం ఇంకా వెతుకుతూనే ఉన్నారని జనం చెప్పుకుంటారు. తూర్పు మైపుగా గాలి వీచేప్పుడు పొట్లాడుకుంటూ రాస్సిల్లు ఊ భీకర ధ్వనులు వినిపిస్తాయని కూడా చెప్పుకుంటారు.

వివేకవంతుడైన సీయో నభయ్యుద్ సివుయ స్పూర్తి కారణంగా, రాళ్ళు రిప్పలు నిండిన కోస

వ్యవసాయ యోగ్యమైన భూమిగా మారింది. రైతుల శ్రమఫలితంగా ఇవాళ ఉత్తర స్కాట్లాండ్ లో లాక్ వెల్ సిరస్సి సిపి పింట్ ని ఆ కోసలో పిండని పింట అంటూ ఏదీ లేదు !

చందమామ







## తోభి-పగటి వేషగాడు

ఆ ఊళ్ళో గుర్ర వయ్య పేద్ద ధనవంతుడు , కాని ఎంగిలి చేత్తో కాకిని తరపు దానికి కూడా వెనుకాడే పరమ తోభి.

ఒకసారి ఆ ఊరికి పిగటివేషగాడు వచ్చి, సిన్యాసీ వేషం వేసి కుని, “భవతీ, భిం దేమీ”, అంటూ గుర్ర వయ్య ఇంటి వుండు కు వచ్చాడు .

ఆ వూటలు గుర్ర వయ్యకు కణ్ణకతోరంగా వినిపించాయి . అతను వేగంగా బయటికి వచ్చి, సిన్యాసీని ఒకసారి ఎగదాగా చూసి, “నీకే వుంది? కుంటివాడివా? గుడ్డి వాడివా?” అంటూ తల్లి మిత్రుని కున్నాడు .

వున్నాడు వేషగాడు గుడ్డివాని వేషం వేసి కుని, “అమ్మా గుడ్డివాడికి దాను చెయ్యండి,” అంటూ గుర్ర వయ్య ఇంటి వుండు కు వచ్చాడు .

వాణ్ణి చూసి గుర్ర వయ్య వుండిపిడి, “ఎంతా, బిచ్చమెత్తటానికి నువ్వేమయినా కుంటివాడివా, పూ గవాడివా? పొరా ఫో!” అన్నాడు .

పూ డోనాడు వేషగాడు ఒంటికాలిపేళ్ళ కుంటు కుంటూ వచ్చి, “బాబూ, కుంటి వాణ్ణి, నడవలేవు కనికరించండి,” అన్నాడు ఎంతో దీనంగా .

వాణ్ణి చూసి గుర్ర వయ్య చీదరింపు కుంటూ, “నువ్వేమైనా మూగవాడివా, ఫో” అని తరివే శాడు .

గుర్ర వయ్య ఇంటి వుండు కు వేషగాడు పూ గవాడు గా నటించి, గుంట వాలుంపు తూ పచ్చాడు .

గుర్ర వయ్య వాణ్ణి చూసి, “నీకేవుం దిరా?” అన్నాడు .

వేషగాడు నోరు తెరిచి, పూ గవాడి నన్నట్లు అభినయించాడు .

“పూ గవాడివా? అయితే ఏం? కాళ్ళూ, చేతులూ సిరిగ్గానే ఉన్నాయే! పిని చేసి కోరాదా?” అంటూ తల్లి మిత్రుని కున్నాడు గుర్ర వయ్య.

వున్నాడు ఉదయం గుర్ర వయ్య భార్యకు వంట ఇంట్లో పేద్ద పొవు కనిపించింది.



అమె భయంతో పరిగెత్తుకుంటూ, అరుగు వీధి కూర్చున్న తన భర్త వద్దకు వెళ్ళి, “అమ్మయ్యా, పాము! బారెత్త నాగ పావు!” అని అరిచింది.

గురువయ్య చప్పున లోపలికి వెళ్ళి, కుండల నడుపు తిరుగు తున్న పావును చూసి హిషలిపోయి, “పావు! పావు!” అని గట్టిగా కేకలు పెట్టుతూ ఒక్క గెంతున బయటికి వెళ్ళాడు.

ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళు అక్కడికి చేరి, “పావు ఎక్కడ? ఏ జాతిపావు? ఏ రుగ్? పేద్దదా, చిన్నదా?” అని రకరకాల చొప్పిదుంటు ప్రిశ్నలు వేశారేగాని, సాహసించి ఎవరూ ఇంట్లోకి వెళ్ళలేదు.

ఇంతలో అట్టగా ఒక పావు లవాడు మచ్చాడ. గురు మువ్వకు ప్రాణం లేచి మచ్చింది. అతను ముఖం మీద చెమట తుడుచు

కుంటూ, “అబ్బీ, వంటింట్లో నాగ పావు చేరింది. దాన్ని విట్టుకుని పుత్తల్ని కాపాడ,” అన్నాడు.

“నాగ పావు? కనబడతూ ఉన్నదా!” అని పావు లవాడు అడిగాడు.

“లేదు బాబూ, కనిపించటం లేదు. అది కుండల చాటు నెక్కడో దూరింది,” అన్నాడు గురు మువ్వ.

“అయితే కష్టమే! నాగుపాము పగపన్నెం దెళ్ళంటారు. వదిలి పేట్టదు. దాన్ని ఒక్క దెబ్బకు చంపలేకపోతే చాలా ప్రమాదం!” అన్నాడు పావు లవాడు.

“నువ్వే అలా అంటే, పూ బోటివాళ్ళ గతి ఏం కాన? నీ శ్రమ ఉండు కోసం లే!” అన్నాడు గురు మువ్వ దీనుంగా.

నూరు రూపాయలకు బేరం అడి, పాములవాడు వంటింట్లోకి వెళ్ళి, ఇల్లంతా



వెతికాడు. పాము జాడ కనుడలేదు. పావుల వాడు నాగస్వీరం ఊడేసిరికి, గోడ కన్నులో నుంచి పావు వచ్చి, అడటం ప్రారంభించింది. పాములవాడు తటాలున దాని మెడ పట్టుకుని, దాన్ని బుట్టలోకి పింపించి, బుట్ట పూత నొక్కాడు.

గురు వయ్యకు పార్లున ప్రాణం తిరిగి వచ్చినట్లుంది. కాని నూరు రూపాయలు పావుల వాడికిచ్చేటప్పిదు పుళ్ళి ప్రాణం పార్లునంత పినీ అయింది. పావులవాడు డబ్బు తీసి కుని, గురు వయ్యను పోగడతూ వెళ్ళిపోయాడు.

తీరా విచారించి పావులవాడు పిగటి వేషిగాడననీ, తన పేంపిత్తు పావుల వాడే గురు వయ్య ఇంట్లోకి పింపికం చేశాడనీ బయట పడింది.

గురువయ్యకు అమితమైన ఆగ్రహం వచ్చింది. అతను అప్పటి కప్పుడే గ్రామాధికారి వద్దకు వెళ్ళి, పగటివేషగాడు తనను మోసగించాడనీ, వాణ్ణి పిలిచి విచారించి తన డబ్బు తనకు వెంటనే తిరిగి ఇప్పించమనీ అన్నాడు. గ్రామాధికారి పిగటివేషిగాణ్ణి పిలిచి అడిగాడు.

వాడు జరిగినదంతా వివరంగా చెప్పి, “గురు వయ్యగారి లాంటి సింపిన్నులే నూలాటి కళాకారులను ఆవు కోక పోతే నూగతి ఏం కాను? మీరే చెప్పండి!” అన్నాడు వినయంగా.

“నువ్వూ నీ కళను ప్రదర్శించి బోయూ నూనం పోందితే ఆపిణ ఉండదు. కాని నువ్వు గురువయ్యగారిని మోసగించావు. ఆయన సాము ఆయనకు తిరిగి ఇచ్చెయ్యి,” అన్నాడు గ్రామాధికారి.

పిగటి వేషిగాడు గురు వయ్యకు నూరు రూపాయలు తిరిగి ఇచ్చేశాడు.

అప్పిదు గ్రామాధికారి గురు వయ్యతో, “కాయలున్న చెట్టున రాళ్ళతో కొడతారు. ఉన్న వాడినే లేనివాడు వెడిస్తాడు. పొట్టచేత పట్టుకుని వాడు ఊరు వదిలి ఊరు వచ్చాడు. మీలాటివాళ్ళు వాడికి దాను చెయ్యటం ధర్మం. వాడి కోక పాతిక రూపాయలీయ్యండి,” అన్నాడు.

గురు వయ్య పిగటివేషిగాడికి పాతిక రూపాయలీయ్యటమే గాక, వాడు నేర్పిన గుణపాఠంతో ఆ రోజు నుంచి తనలో భర్తాస్వన్ని పూనుకున్నాడు.



## కోపదారి - భయస్థుడు

పూంవాళ్ళ అనే గ్రామంలో బలభద్రయ్య అనే నడికారు రైతు వుండేవాడు. ఆతడు మహాకోపిష్టి. గ్రామంలో ఎవరినీ లెక్కచేసేవాడుకాదు. ఎంతటివాడి మీదైనా ఖస్సబుస్సు వుంటూ లేచేవాడు. వుంచి చెప్పినచ్చినవారినినా సరే, “నా వుండు నీవ్వేపాటి? కాశీలో చదివొచ్చావా? రావే శ్వరం చూ సోచ్చావా, ఛీ!” అంటూ ఈసిడించేవాడు.

ఒకసారి గడ్డు చలికాలంలో వేకువజామున, నలుగురు గ్రామస్థులతో పాటు, చెరువు గట్టునున్న చింత చెట్టుకింద బలభద్రయ్య కూడా చలిమంట దగ్గర కూర్చున్నాడు. ఉన్నట్టుండి వాళ్ళలో సొట్టయ్య అనేవాడికి, బలభద్రయ్య కప్పుకున్న దుప్పటి చెంగు నిప్పంటుకున్నట్టు కంటబడింది. ఈ సొట్టయ్య కు తల్లిదండ్రులు పేట్టిన అసిలు పేరేమోగాని, పిర్ర భయస్థిత్వ కావడంతో, అందరూ వాణ్ణి సొట్టయ్య అని పిలిచేవారు.

సొట్టయ్య కు, బలభద్రయ్య ఎంత గడ్డు కోపిదారో బాగా తెలుసు. దుప్పటి వుంటు వురి కాస్త రగ్గలు కుని బలభద్రయ్య ఒళ్ళికాలక వుండే హేచ్చరించాలన్న కుంటూ, అయినా భయంకొద్దీ, “బలభద్రయ్య, ఒక సింగతి చెప్పదలిచాను, చెప్పమంటావా?” అన్నాడు.

బలభద్రయ్య, వాడికేసీ కళ్ళిర్ర ముతూ చూసి, “గ్రామంలో సొట్టయ్యగాళ్ళకూ, బక్కయ్యగాళ్ళకూ, నాకు సంగతులు చెప్పంత పొగరిక్కిందన్న మాట!” అంటూనే, కప్పు కున్న దుప్పటి సింగపేగ్గా కాలి భగభగవు నడంతో, లేచి ఎగిరిగంతేసి, దుప్పటిని పూరుగా విసిరేస్తూ, సొట్టయ్య, “ఒరే, మందమతి వెధవా! కప్పుకున్న దుప్పటికి నిప్పంటు కుంటే, ఆ సంగతి చెప్పిందుకు అంత జాప్యం చేస్తావా, ఛీ!” అన్నాడు.

దానికి సొట్టయ్య, “ఎం చేసివురి! నీ మ్హాకోపిదారివి. నీ దుప్పటికి నిప్పంటు కున్నసింగతి చెప్పాలనుకున్నా నీ కోపంతో చెప్పనిచ్చావుకాదు. నేనేమో కాశీలో చదవ లేదు; రామేశ్వరం చూడలేదు,” అన్నాడు తొణక్కుండా.





శాంతిపురి సింహాసనాన్ని కుట్రతో అక్రమించిన సేనాధిపతి వీరేంద్రులను అమృతపురి మీద దండెత్తా అనుకున్నాడు. జమీందారుల నుంచి బీయ్యం వసూలుచేసి, సాధుగు రాజ్యం నుంచి ఆయుధాలు కొనుగోలు చేయాలనుకున్నాడు. కానీ అతడి ప్రయత్నాలేవీ ఫలించలేదు. పైగా తననే దోషి అంటూ బాణంతో ఒక హెచ్చరిక లేఖ కూడా వచ్చింది. నైనందున అప్రమత్తంగా ఉండమని ఆజ్ఞలు జారీచేశాడు.

# ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు  
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:  
గాంధీ అయ్య

కాలం గడుస్తోంది. అక్కడ అరణ్యంలో జయనంద ముని ద్వర్వ వరుగుతూన్న యువరాజు ఆర్య నామధే యంతో బంధువు బాలుడయ్యాడు.

అహో! అరణ్యం ఎంత  
అందంగా వుంది!

భోలా అనే ఏనుగు యువరాజును  
ఎక్కించుకుని చెప్పిన చోటుకు  
వెళ్ళింది. మళ్ళీ అనే చిలుక ఎప్పుడూ  
అతని అంశుమేష్టరునే ఉండేది.

భోలా! జలకాలాడింది  
చాలు. పువ్వువనంలోకి  
వెళదాం పద!

ఆర్యతో  
పులిపిల్లలు  
సరదాగా  
ఆడుకునేవి!

జయనందముని ఆర్యకు విద్యాబోధ ప్రారంభించాడు.

ధ్యానం, ప్రార్థన  
రెండూ సరిమూసం.  
అనుసరిం.

ఓం! ఓం! ఓం!

ప్రకృతి  
ఓ దివ్యవృక్షం!



సాయంకాలం గురుశిష్యులిద్దరూ  
కొండ పైరానికి వెళ్ళేవారు.  
కొన్నశక్త్యాలు యమరాజుకు  
తెలియకుండానే, ముని అతనికి  
ప్రసాదించేవాడు.

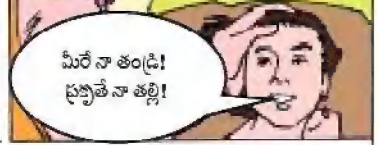
ఒకనాటి  
సాయంకాలం...

స్వామీ,  
నా తల్లి ఎవరు?  
నా తండ్రి ఎవరు?



అర్యా, నువ్వొక  
విశ్వు బాలుడివి  
నాయనా!

మీరే నా తండ్రి!  
ప్రవృత్తే నా తల్లి!



వయసుకు మించిన  
వివేకం ప్రదర్శిస్తున్నావు!



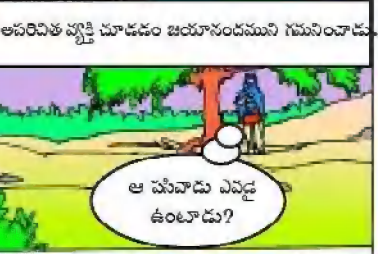
నీ పట్ల దేవుడి  
కరుణ మృదువూ  
ఉంటుంది!



గురువర్యా! నాకెందుకో ఇవాళ  
చాలా సంతోషంగా ఉంది!



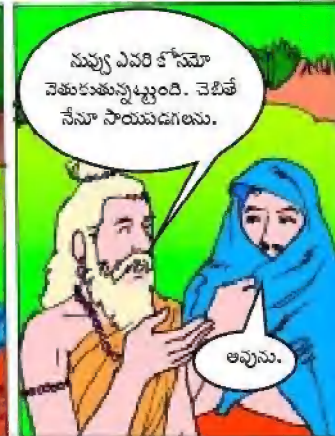
ఆర్యను దూరం నుంచి ఎవరో ఒక అపరిచిత వ్యక్తి చూడడం జయశందముని గమనించాడు.



ఆ పువ్వాడు ఎవడై  
ఉంటాడు?



స్వాగతం!  
సుస్వాగతం!!



నువ్వు ఎవరి కోసమో  
వెతుకుతున్నట్లుంది. చెబితే  
నేనూ సాయపడగలను.

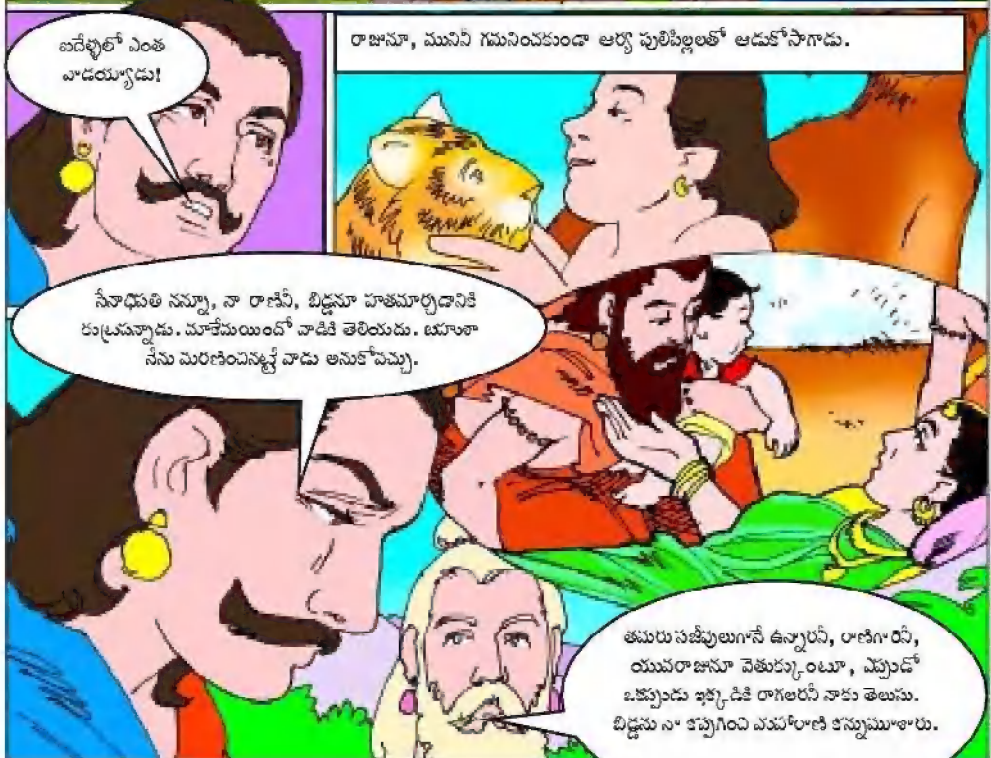
అవును.

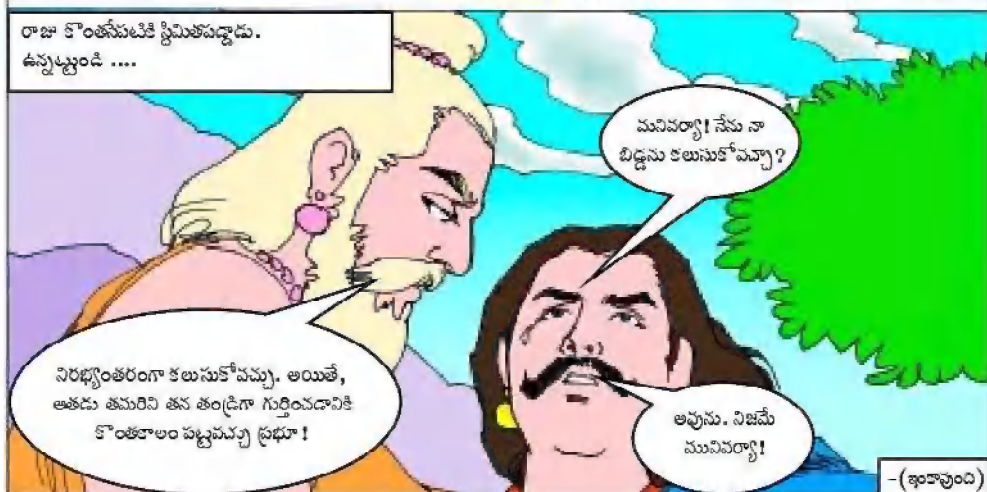


తమరు జయశానంది  
మునినరులే కదా?  
తమకు నా నమోవాకాలా!

అవును, నాయనా!  
కుభవము!









## వంటగ్యాస్ పొదుపు చేద్దాం!

అత్తయ్య ఇంటికి వెళ్ళివచ్చిన పీణను, “అక్కడ సేలమూ హోల్సు గా గడిపామకదా?” అని అడిగింది తల్లి.

“చాలా సంతోషంగా గడిపాను. దాంతో పాటు అక్కడ పిప్పిస్తుం, బంగాళాదుంపలు వండడం నేర్చుకున్నాను. అంతే కాదు; సినిమా తో కలిపి అత్తయ్య దగ్గర ఇంకా చాలా వంట పనియ్యాలి నేర్చుకున్నాను,” అన్నది పీణ ఎంతో సంతోషంగా.

“అలాగా! ఏమి నేర్చుకున్నావో చెప్పు. నేనూ తెలుసుకుంటాను,” అన్నది తల్లి చిన్నగా నవ్వుతూ.

“అమ్మ! అత్తయ్య నాకు వంట గ్యాసు ఎలా పోపుమిగా వాడలో నేర్పింది. పుంధు గానే వంటకు కావలసిన పదార్థాలన్నిటినీ సీద్దం చేసి కుని ఆ తరవాత స్లివ పుట్టించాలి. బియ్యం, పిప్పి మొదలైన వాటిని పుంధు గానే నానబెడితే తొందరగా ఉత్త కుతాయి. అలాగే ఫ్రిడ్జలోనివాటినితే ముందుగానే బయట తీసిపెట్టి రోం టెంపరేచర్ కు వచ్చేలా చేసి, ఆ తరవాత స్లివ పుంధు ఉంచాలన్నమాట!” అన్నది పీణ.

“బామూది. అయితే వంట చేసుపిస్తూ శ్రమిస్తూ జాగ్రత్తలు కూడా తీసి కుంటే వంటగ్యాసు ఇంకా పోపుమిచేయవచ్చు. రా చెబుతాను,” అంటూ తల్లి, పీణను వంటగదిలోకి తీసి కుప్పాయి వంట చేయడానికి

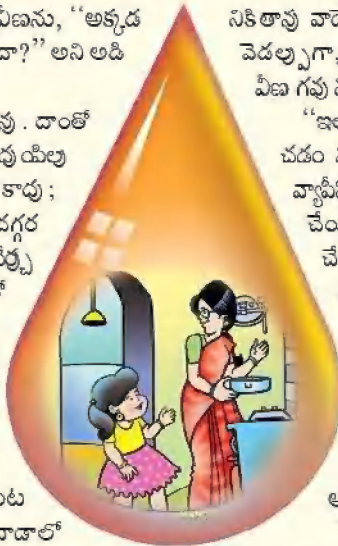
నకిలావు వాడే పాత్రలను చూపింది. అవన్నీ కూడా వెడల్పుగా, లడ్డో లోపు లేకుండా ఉండడం పీణ గమనించింది.

“ఇలాంటి వంట పాత్రలు ఉపయోగించడం వల్ల, వేడి అన్నిమైపులకూ సమంగా వ్యాపిస్తుంది గనక, వంటగ్యాసు పోపుమి చేయవచ్చు. ప్రెషర్ కుక్కర్ లో వంట చేయడం ద్వారానే గ్యాసు బాగా పోపుమిచేయవచ్చు. అదే ఉత్తమం. అలా కుక్కర్ లో వంట చేయలేని వాటిని ఇలాంటి మెల్లమెల్లమెల్ల వాడడం చాలా అవసరం. వంట చేసుపిస్తూ పాత్రల పుంధు తు పట్టడం వల్ల వేడి వధా కాదు,” అన్నది తల్లి.

“ఇవన్నీ నాకు ఇంతవరకు తెలియవు!” అన్నది పీణ ఆశ్చర్యంగా.

“ఇప్పిస్తూ తెలుపు కున్నామా. చాలా సంతోషం. ఉడకడం ప్రారంభమయ్యాక పుంధు తగ్గించాలి. పెద్ద బర్నర్ కన్నా చిన్న బర్నర్ ఉపయోగించడం ఉత్తమం. ఎందుకంటే, గ్యాసు తక్కువగా ఖర్చవుతుంది. అంతే కాదు. ఇంధనం ఒకే తీరుగా, అధ్యు లేకుండా సరఫరా కావడానికి పీలు గా బర్నర్ ను ఎప్పిస్తూ శ్రద్ధంగా ఉంచుకోవాలి,” అన్నది తల్లి.

“అహ! వంట చేయడంలో ఎన్నెన్నో మెళకువలు! ఇదీ ఒక చదువే. వంటగది చదువూ!” అన్నది పీణ సంతోషంగా.



**Try these Fundoo Facts of Mama Choudhary & be a Next Generation Kid.**

**If you don't save Gas, you won't be able to enjoy anything.**

Ask Murmu to cook food in pressure cooker, take wide & shallow containers for cooking and use small burner to save gas.

**Petroleum Conservation Research Association**  
(Ministry of Petroleum & Natural Gas, Government of India)

# విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

కంఠస్వరం



ఒక్కొక్కరి కంఠస్వరం ఒక్కొక్క విధంగా, విలక్షణంగా మాట్లాడండి. వు నకు తెలుసు. ప్రపంచంలో ఏ ఇద్దరి కంఠస్వరాలూ, వాళ్ళు కవలలయినా సరే-అచ్చం ఒకేలాగా ఉండకూ

ఒక్క వూరూ టూటాకలన్నా సరే, త బిలో వందలాది కణాలు ఒక్కసారిగా కదలాలి. వు న కంఠభాగంలోని స్వరపేటికకు అసంఖ్యాకమైన శబ్దాలు పుట్టించే శక్తి ముంది. ఈ స్వరపేటిక దృఢమైన వు ట్లాస్టిక్ తయారై నది. దాని లోపలి మైపున రెండుమైపులా రెండు మడతలు గల కణాలు ఏర్పడుతున్నాయి వాటి వు ధ్య ఖాళీ ఏర్పడుతున్నాయి.

స్త్రీల కంఠస్వరంకన్నా మిత్రుల కంఠస్వరం పేదగా, స్పష్టంగా మాట్లాడనీ వు నకు తెలిసినదే. మిత్రుల స్వరపేటికలు పొడవైన స్వర తంత్ర మంతో స్త్రీల స్వర పేటికలకన్నా పరిపూర్ణంగా పేదవిగా ఉండడమే దీనికి కారణం.

మన పరిసరాలు :

తల్లకిందులుగా కనిపించే చెట్టు!

భూమి లోపల వ్యాపించవలసిన వేళ్ళు పేర్ల ఆకాశంలో కదలాడుతున్నట్టు కనిపించే చెట్లను మీరెప్పుడైనా చూశారా? ఆకులు రాలిపోయి, కొమ్మరెమ్మలలో మాత్రమే కనిపించే చెట్లు మనకు ఒక్కొక్కసారి అలా అనిపిస్తాయి.

అయితే, ఆఫ్రికాలోనూ, ఆస్ట్రేలియా లోనూ తల్లకిందులుగా కనిపించే బావోబాబ అనే ఒక బ్రహ్మాండ వృక్షం ముంది. దీనికాండం తొర్రలో వందలాది వుంది తలదాపు కోవపు. 30 అడుగులు (9 మీ.) అడ్డుకొలతగల కాండంతో 60 అడుగులు (18 మీ.) ఎత్తువరకు పేరిగే ఈ వృక్షం 3,000 సంవత్సరాల వరకు జీవిస్తాయి!

ఈ బావోబాబ వృక్షం చూడడానికి చాలా విచిత్రంగా ఉంటాయి. మరే ఆకులు రాలిపోయినప్పుడైతే కొవ్వులూ, చిన్న చిన్న రెమ్మలూ, చిన్నా పేడ్డావేళ్ళులా ఆకాశంలోకి పొక్కుతున్న భ్రమ వు కల్పిస్తాయి. దీని కాండం రాగిరంగుతో తళతళా మెరుస్తూవుంటుంది.





# విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

## మీకు తెలుసా?

### మొట్టమొదటి తాళం చెవులు

తాళం చెవులు ఎలా ఆరంభమయ్యాయి అని మీరెప్పుడైనా ఆలోచించారా? వాటికి ఒక చరిత్ర ఉంది. అయితే, ఆరంభకాలంనాటి తాళం చెవులకూ, ఇప్పిస్తున్న వనం ఉపయోగిస్తున్నవాటికీ పోలికలేదు.

ప్రాచీన నెహ్రూ నగర శిథిలాలను బట్టి, దాదాపు 5000 సంవత్సరాలకు పైర్లపై ఈజిప్టులో తాళం చెవులు ఉపయోగించేవారు కనుగొనబడింది. గాళ్ళలో



ఇవి డే పేద్ల పేద్ల కొయ్య బోల్లు తాళాలు తయారు చేసేవారు. గాడి పేద్ల కదిలే కొయ్య దిమ్మలు అవురే వారు. గడియె లోపలకి రాగానే, ఆకర్షణకీ కారణంగా దిమ్మలు గడియె లోని రంధ్రాలలో పెడి బిగ్గు న్ని కు పోయేవి. ఆ తరువాత తాళం చెవితో, ఆ దిమ్మలను పేడ్ల వరకు గడియె గట్టిగా బిగ్గుసుకుని ఉండేది. ఊజిప్పు తాళంచెవి, తలుపుకు బోల్డువున్న ఒకపైపున మాత్రమే పనిచేసేది. గ్రీకులు ఉపయోగించిన తాళంచెవి ఆకారు లోనూ పెరినూ ణంలోనూ కొడవలని పోలి ఉండేది. రోపు ను లు ఉపయోగించిన తాళంచెవులు ఒక చోటి నుంచి పు రొక చోటికి తీసుకువెళ్ళడానికి వీలు గానూ , పూ ప్లేట్లు తయారు చేయడం కష్టంగానూ ఉండేవి.

## లోకజ్ఞానం :

### భక్తులు - గురువులు

1. శ్రీకృష్ణ భక్తితో రాజభోగాలను త్యజించిన భక్తురాలు ఎవరు?



2. శిష్టలపిపిత్ర గ్రంథమైన 'ఆది గ్రంథ'లో ఏ రు రు మబోధలు ఉన్నాయి?

3. పు హరాష్ట్ర ఆస్థాన్ నగర్ సిప్రు పింట్ నివసించిన ఒక పు హినయ్య ణ్ణి పు హిప్ప దీయ్య లు , హింధు ముల్లు భక్తితో కలిచేవారు. ఆ సొపు మురేపు టి?



4. అదిశంకరు లు స్థాపించిన వాపు పు రాలలో ఒకటి తపు కనాపు లో ఉంది. అది ఏది?

5. రాపూ పు జాల్మ లు స్థాపించిన పు తరామరేపు టో తెలు సా?



(సిపూ ధానాలు 66వ బడిలో)

# ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని,  
చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాయ్ గలరా?  
రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.



SOURAA



SOUHAA

వ్యాఖ్యలను కాంపిటిషన్ పాఠ్యకర్త పేర్లు రాసి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మాకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు ఆగస్టు 2004 సంచికలో ప్రచురిస్తాం. ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి నం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చంద్రా ప్ర, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,  
ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

లభినందనలు

ఏప్రిల్ నెల పోటీ ఫలితాలు

పీ. విజయ్

C/o. కె. కోటేశ్వరరావు

ఉడా కాలనీ (వినాయ్ కర్నూడి)

గాబావాక, విశాఖపట్నం (అం. ప్రి)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:



మొదటి ఫోటో: కలిసికట్టుగా చేస్తాం!  
రెండవ ఫోటో: కలకాలం ఉండేలా వేస్తాం!!

సమాధానాలు

1. పీ రాబాయి
2. గుర్తు నానక్
3. పీర్జీనాయి బాబా
4. కాంచీమిరం
5. అహోబిలం





Good news  
for young  
bookworms!

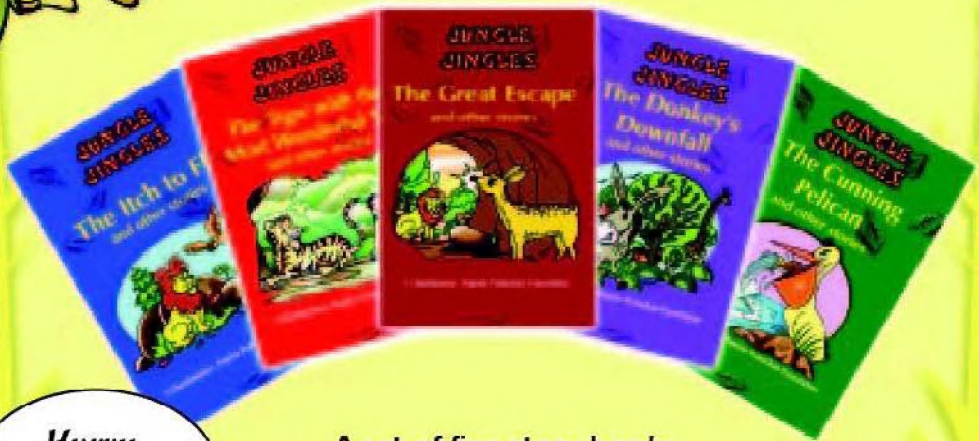
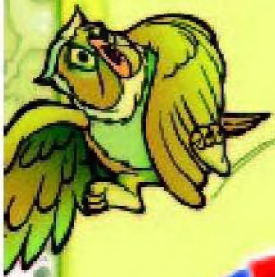


**Hiya! What has hit the animal world?**

**Listen hard and look keenly.**

**Do you hear the jingle of the jungle?**

# JUNGLE JINGLES



**Hurry,  
grab a copy!**

A set of five story books  
with the whackiest and most  
interesting collection of animal stories  
ever written.



From

**CHANDAMAMA**

and

**Popular  
prakashan**

AVAILABLE AT  
ALL LEADING  
BOOK STORES

Tasty,  
Tasty  
Chocolate...

Richy,  
Rich  
Cream...

Share a Sweet Moment

